

Ліягона

**Бог є нашим
Батьком, 20, 52, 60**

**Допомога для вивчення
генеральної конференції,
с. 8**

**Як навчати дітей
з обмеженими
можливостями і
допомагати їм, с. 32**

**Діти, які вимикають
електронні пристрої, с. 61**

З ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

Вчіть мене в Божій любові ходить, художник Годофредо Оріг

*Тут ми бачимо шлях сім'ї, яка рухається до світла храму.
У нижньому ряду сім'я перебуває у темряві, але невдовзі зустрічає місіонерів.
У верхньому ряду сім'я молиться, дізнається, що євангелія—істинна,
і готова до хрищення та конфірмації. Сім'я дивиться на храм,
де вона згодом укладе завіти, необхідні для вічного життя.
“Люди, які в темряві ходять, побачили велике світло;
... на них те світло пролилося” (2 Нefій 19:2).*

Ліягона, лютий 2012

ПОСЛАННЯ

- 4** **Послання Першого Президентства:**
Напучуйте їх молитися
Президент Генрі Б. Айрінг
- 7** **Послання візитного вчителювання: Берегині домашнього вогнища**

СТАТТІ

- 14** **Завдяки вірі в Бога я ніколи не самотня**
Донна Холленбек
Вперше за багато років я відчувала самотність. Мені нікуди було звернутися за втішенням, як тільки стати на коліна й помолитися.

НА ОБКЛАДИНЦІ

Перше видіння, вітраж у домі зборів Третього приходу в Бригам-Сіті, шт. Юта, США

- 16** **“Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його?”**
Александрія Шульте
Під час місії я бачила в житті сім’ї Агілар благословення, які приносить піст.

- 20** **Учення про Батька**
Старійшина Квентін Л. Кук
Бог Батько є Верховним Управителем Всесвіту, Силою, яка створила нашу духовну сутність, Автором плану, що дає нам надію та потенціал.

- 26** **Ті, хто голодує за Словом в Екваторі**
Джошуа Дж. Перкі
Як служіння, товаришування і навернення допомагають цим членам Церкви знаходити радість.

- 32** **Як я можу допомогти цій дитині?**
Даніель Фергюсон

РУБРИКИ

- 8** **Блокнот жовтневої конференції**
- 11** **Служіння в Церкві: Подолання критицизму в наших покликаннях**
Ім’я не вказується
- 12** **У що ми віримо: Господь дав нам закон здоров’я**
- 38** **Голоси святих останніх днів**
- 74** **Церковні новини**
- 79** **Ідеї для домашнього сімейного вечора**
- 80** **До нових зустрічей: Наслідувати і шанувати наших Небесних батьків**
Скотт Ван Кемпен

**42 Вони свідчили нам:
Це ваша робота**

Джулі Б. Бек

Сучасна молодь унікальним чином підготовлена для виконання храмової та сімейно-історичної роботи.

**45 Євангелія в моєму житті:
Моє завдання з сімейної історії**

Крістіна Альвеар

Чи можете ви в цьому номері знайти заховану Ліягону? Підказка: Даніель і Джозеф знають.

52

46 Запитання і відповіді

Мої батьки розлучилися. Іноді хтось із них дає пораду, яка суперечить пораді іншого. Що мені робити?

48 Лагідні милості Господа

Старійшина Девід А. Беднар Ви можете насолоджуватися лагідними милостями Господа—духовними дарами, такими як сила, захист, упевненість, провід і любляча доброта.

52 Наш Небесний Батько

Те, що святі останніх днів знають про Бога Батька, є унікальним і допомагає дивитися на все по-іншому.

54 Голос, що проголосує високі норми

Гіллари Уоткінс Лемон Герсон Сантос, юнак з Португалії, часто опиняється в центрі уваги і відстоює євангельські норми.

55 Місце для нас

56 Не потрапити під хвилю

Адам С. Олсон За словами Саани, молодої жінки з Тонга, закон цнотливості подібний до духовних поручнів.

**58 На місіонерській ниві:
Порожня купіль**

Сіосаія Наеата мол.

60 Особливий свідок: Хто такий Небесний Батько?

Президент Бойд К. Пекер

61 Вимкнено

Анні Беер

Підказки для того, як вимкнути електронні пристрої та преключитися на інші важливі заходи.

62 Наша сторінка

63 Чудова ідея

64 Початкове товариство вдома: Коли ми вибираємо правду, то отримуємо благословення

66 Молитва про захист

Суелі де Аквіно

Я спробувала плисти до берега, але почався приплив. Я намагалася виплисти.

**68 Щаслива Валентина!
Тіна О. з Найробі, Кенія**

Річард М. Ромні

Тіна взяла на себе ім'я Ісуса Христа і намагається жити так, як жив би Він.

70 Для молодших дітей

81 Фігурки персонажів з Книги Мормона

Перше Президентство: Томас С. Монсон,
Генрі Б. Айрінг, Дітер Ф. Ухтдорф

Кворум Дванадцятих Апостолів: Бойд К. Пекер,
Л. Том Перрі, Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс,
М. Рассел Баллард, Річард Г. Скотт, Роберт Д. Хейлз,
Джеффері Р. Холланд, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук,
Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен

Редактор: Пол Б. Пайлер

Консультанти: Кейт Р. Едвардс, Крістоффель
Голден мол., Пер Г. Малм

Головний директор: Девід Л. Фрішкнехт

Керівник редакційного відділу: Вінсент А. Вон

Керівник відділу графіки: Аллан Р. Лойборг

Головний редактор: Р. Вел Джонсон

Помічники головного редактора: Дженіфер

Л. Грінвуд, Адам С. Олсон

Заступники редактора: Сюзен Берретт, Раян Карр

Редколегія: Бріттні Бітті, Девід А. Едвардс,
Метью Д. Фліттон, Ларен Портер Гонт, Керрі Кастен,
Дженніфер Медді, Ліа Мак-Кланган, Мелісса Меррілл,
Майкл Р. Морріс, Саллі Дж. Оуджерк, Джошуа Дж. Перкі,
Чед Е. Фарес, Джен Пінбороу, Пол Ванденберге, Марісса
А. Віддісон, Мелісса Зентено

Головний директор художнього відділу:

Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Скотт Ван Кемпен

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Старші дизайнери: С. Кімбол Ботт, Томас С. Чайлд,

Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсон, Скотт М. Муй

Склад видавництва: Коллет Небекер Оне, Говард

Дж. Браун, Джулі Бурдетт, Реджинальд Дж. Крістенсен,

Кім Фенстермейкер, Брайан В. Двіджі, Кетлін Говард,

Деніс Кірбі, Джинні Дж. Нільсон

Підготовка до друку: Джефф Л. Мартін

Відповідальний за друк: Крейг К. Седжвік

Відповідальний за розповсюдження: Еван Ларсен

За інформацією щодо передплати і цін поза межами
Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org
або звертайтеся до місцевого розподільного центру
Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайті
liahona.lds.org; **поштою до Liahona, Rm. 2420, 50 E.**
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA;
або електронною поштою на адресу: [liahona@](mailto:liahona@ldschurch.org)
ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас"
або "дороговказ") друкується: албанською, англійською,
біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською,
голландською, грецькою, датською, естонською,
індонезійською, ісландською, іспанською, італійською,
камбоджійською, китайською, катайською (спрошеною),
кірибаті, корейською, латвійською, литовською,
мальгаською, маршалійською, монгольською,
німецькою, норвезькою, польською, португальською,
російською, румунською, самоанською, себуано,
словенською, тагальською, тайтінською, тайською,
тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською,
фінською, французькою, хорватською, чеською,
шведською та японською мовами. (Періодичність видання
різна в залежності від мови).

© 2012 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Printed in the United States of America.

Текст та ілюстрації з *Ліягони* можна копіювати для
разового некомерційного церковного або домашнього
використання. Ілюстративні матеріали не можна
копіювати, якщо інше не зазначено у відповідному
місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторських
прав звертайтеся до Офісу інтелектуальної власності
за адресою: Intellectual Property Office, 50 E. North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна
адреса: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
February 2012 Vol. 15 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480)
Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price
is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days'
notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Більш
докладно
в режимі

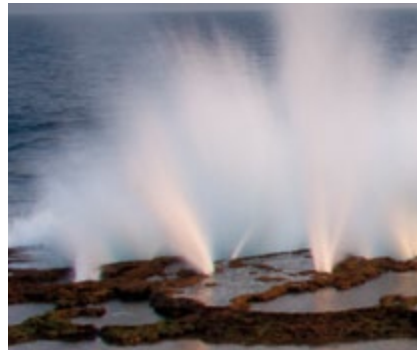
ОН-лайні Liahona.Lds.org

ДЛЯ ДОРОСЛИХ

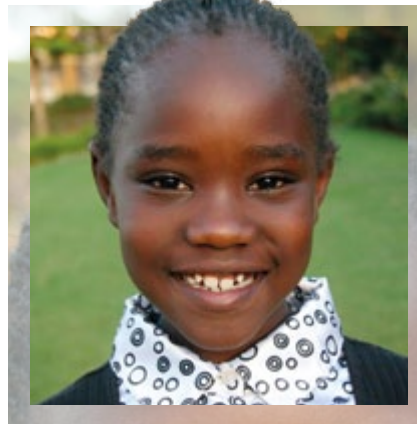
Див. на с. 32 статтю, де вміщено кілька
порад, як навчати дітей з порушенням
пізнавальних здібностей. На церковному
веб-сайті lds.org/disability даються
характеристики різних видів вад та ре-
комендації, як допомогти кожній віковій
групі тих, хто має такі вади.

Прочитайте про вірних членів Церкви
з філії Орельяна, Еквадор, (див. с. 26) і
подивіться більше їхніх фотографій на
сайті liahona.lds.org

ДЛЯ МОЛОДІ

За словами Саане, молоді жінки з
Тонга, подібно до поручнів, що захища-
ють людей від хвиль, норми допома-
гають нам перебувати у безпеці (див.
с. 56). Див. більше фотографій цієї
дівчини та прекрасних, але небезпечних
гейзерів на Мапуа Ваеа, зайшовши на
сайт liahona.lds.org

ДЛЯ ДІТЕЙ

Познайомтеся з Тіною з Кенії на с. 68.
Дивіться більше фотографій дівчинки та
дикой природи в її країні, зайшовши на
сайт liahona.lds.org

ВАШОЮ МОВОЮ

Ліягона та інші церковні матеріали
доступні багатьма мовами на сайті
languages.lds.org.

ТЕМАТИЧНИЙ ПОКАЖЧИК

Номери сторінок відповідають першій сторінці статті.

Благословення, 40, 48, 72

Божественна сутність, 14,
20, 25, 52, 80

Віра, 14

Вчення, 32

Генеральна конференція, 8

Гідність, 41

Десятина, 40

Єдність, 26

Ісус Христос, 41, 80

Книга Мормона, 38

Лагідні милості, 48

Любов, 25, 68

Медіа матеріали, 61

Місіонерська робота, 26, 54

Молитва, 4, 46, 66, 70

Музика, 54

Навернення, 38

Надія, 55

Небесний Батько, 14, 20, 25,
52, 60, 66, 70, 80

Норми, 54, 56

Піст, 16

План спасіння, 20, 39

Покликання, 11, 26, 32

Послух, 55, 64

Початкове товариство, 32

Приклад, 54

Радість, 26

Розлучення, 46

Сімейна історія, 42, 45

Сім'я, 20, 25, 46, 80

Слово мудрості, 12

Служіння, 26

Сміт, Джозеф, 52

Норми, 54, 56

**Фізичні або розумові
вади**, 32

Храми, 41, 42

Хрищення, 58

Цнотливість, 55, 56

Президент
Генрі Б. Айрінг
 Перший радник у
 Першому Президентстві

Напучуйте їх молитися

Коли я був малою дитиною, батьки своїм прикладом навчали мене молитися. Спочатку я думав, що Небесний Батько десь дуже далеко. Коли я підростав, то змінювалися і мої молитви. У своїй уяві я вже бачив Небесного Батька, Який зовсім поруч, Його оточує яскраве світло і Він досконало мене знає.

Та зміна відбулася, коли я здобув непохитне свідчення стосовно того, що розповідь Джозефа Сміта про пережите ним у 1820 році в Манчестері, шт. Нью-Йорк, є істиною:

“Я побачив прямо над головою стовп світла, яскравішого за сонце, і спускаючись повільно з неба, це світло впало на мене.

Не встигло це небесне світло з'явитися, як я відчув, що позбувся ворога, який скував був мене. Коли світло було на мені, я побачив двох Осіб, що стояли переді мною у повітрі, блиск і славу Яких неможливо описати. Один із Них звернувся до мене, називаючи моє ім'я, і сказав, указуючи на іншого: *Це Мій Улюблений Син, слухай Його!*” (Джозеф Сміт—Історія 1:16–17).

Небесний Батько був у гаю того прекрасного весняного дня. Він назвав Джозефа по імені. І Він представив воскреслого Спасителя світу як Свого “Улюбленого Сина”. Коли б і де б ви не молилися, ваше свідчення про реальність тієї славетної події може благословляти вас.

Батько, Якому ми молимося, є славетним Богом, Чий Улюблений Син створив світи під Його керівництвом. Він чує наші молитви—як Він почув і молитву Джозефа—настільки чітко, ніби вони промовляються в Його присутності. Він любить нас так сильно, що дав Свого Сина бути нашим Спасителем. Завдяки цьому дарові Він уможливив для нас безсмертя й вічне життя. І Він пропонує нам, за допомогою молитви в ім'я Його Сина, можливість спілкуватися з Ним у цьому житті

настільки часто, наскільки ми захочемо.

Носії священства у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів мають священне доручення “відвідувати дім кожного члена, *напучувати їх молитися вголос і таємно*” (УЗ 20:47; курсив додано).

Існує багато способів напучувати людей молитися. Наприклад, ми можемо свідчити, що Бог заповідав нам завжди молитися; або ми можемо навести приклади з Писань чи особистого досвіду щодо благословень, які приносить молитва вдячності, прохання і благання. Наприклад, я можу свідчити, що знаю: Небесний Батько відповідає на молитви. Я отримав спрямування і втішення завдяки словам, які з'являлися в моєму розумі, і через Духа я знаю, що ті слова були від Бога.

Пророк Джозеф Сміт здобув такий досвід, його можете мати й ви. Він отримав таку відповідь на ширину молитву:

“Мій сину, мир душі твоєї; твоя скрута і твої страждання будуть лише на короткий час;

І тоді, якщо ти витерпиш це достойно, Бог піднесе тебе на висоту” (УЗ 121:7–8).

То було одкровення від люблячого Небесного Батька вірному синові, який проходив через важкі страждання. Кожна дитина Бога може спілкуватися з Ним у молитві. Жодне напучування молитися не діяло на мене сильніше, ніж почуття любові й світла, які приносять відповіді на смиренні молитви.

Ми здобуваємо свідчення про будь-яку заповідь Бога, якщо виконуємо цю заповідь (див. Іван 7:17). Заповідь про те, що нам слід завжди молитися вголос і таємно, є істинною. Як ваш учитель і як друг, я обіцяю: Бог буде відповідати на ваші молитви і силою Святого Духа ви можете знати для себе, що та відповідь надійшла від Нього. ■

ЯК НАВЧАТИ З ЦЬОГО ПОСЛАННЯ

- “Малюнки є гарним засобом для підсилення основної ідеї уроку” (*Навчати— немає покликання величнішого* [2000], с. 169). Покажіть ілюстрацію “Перше видіння Джозефа Сміта”. Обговоріть досвід, отриманий Джозефом завдяки молитві. Як ваші молитви можуть ставати більш змістовними, якщо ви будете уявляти, подібно до президента Айрінга, що Небесний Батько “зовсім поруч”.
- Як і пропонує президент Айрінг, ви можете поділитися своїм свідченням про молитву, розповідаючи про благословення, які отримали завдяки молитві, чи навіть уривки з Писань, де йдеться про молитву.

Сильна молитва

Остін С.

Молитва є одним з найкращих і найважливіших способів зв'язку з нашим Небесним Батьком, щоб спілкуватися з ним і отримати від Нього втіху.

Одного вечора, під час моєї молитви я думав про потреби моєї сім'ї, за що я був вдячний і також про

те, за що я мав покаятися. Одразу після завершення молитви я думав про багато мирських речей, які з легкістю могли відволікти мене від моїх цілей.

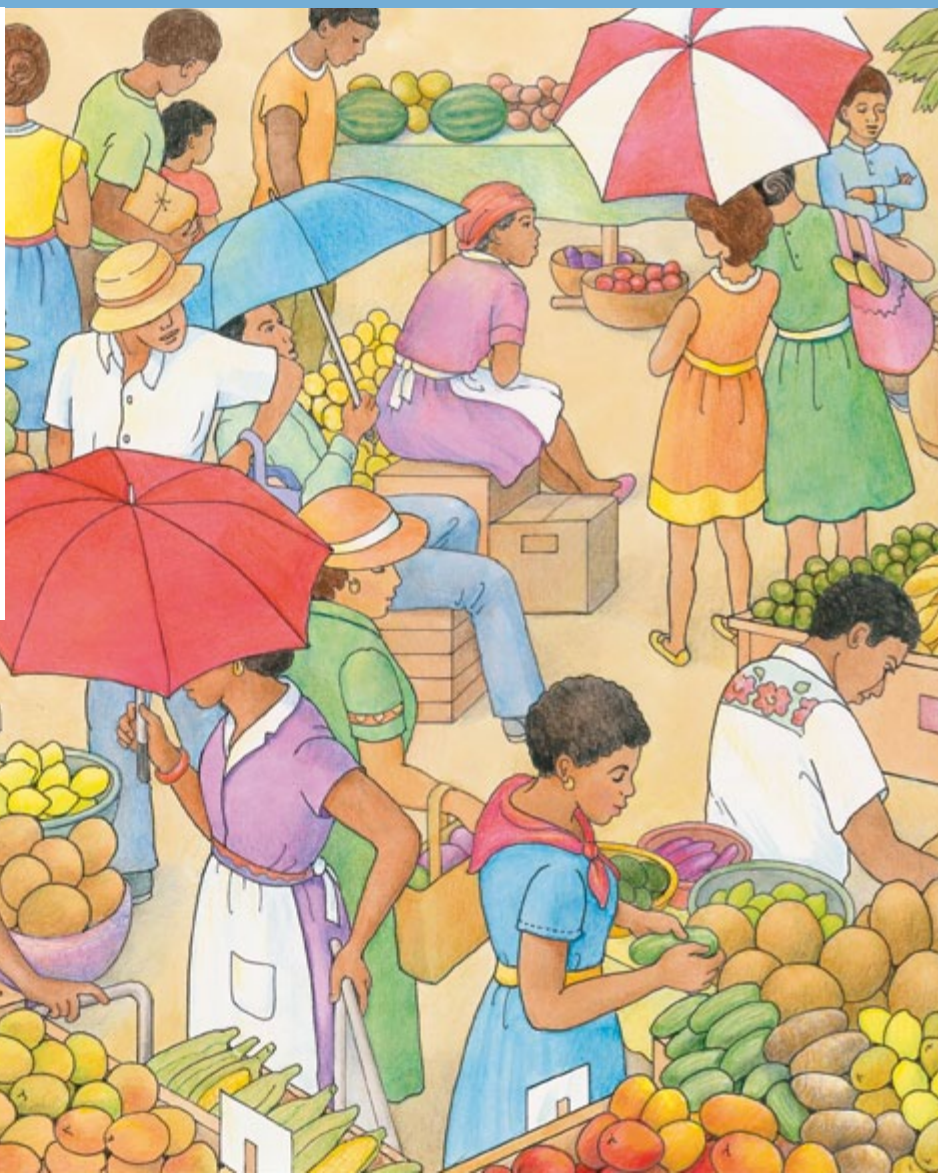
Але під час своїх молитов я відчуваю, якщо я молюся щиро і смиренно, мої тягарі полегшуються, мої

гріхи змиваються і на свої запитання щодо проблем я отримую відповіді. Я розумію, як сильно я наближаюся до Бога під час молитви. Це показує мені, якими важливими ми є в очах Бога. Я свідчу, що молитва є одним з найбільш сильних і важливих речей, які ми можемо робити.

ДІТЯМ

Небесний Батько чує мою молитву

Президент Айрінг каже, що Небесний Батько "чує наші молитви... настільки чітко, ніби вони промовляються в Його присутності". Він може почути нас в будь-якому місці й за будь-яких обставин. Чи можеш ти знайти на цьому малюнку дитину, яка молиться?

Вивчіть поданий матеріал і знайдіть спосіб обговорити його з сестрами, яких ви відвідуєте. Звертайтеся до запитань, які допоможуть вам зміцнити ваших сестер і перетворити Товариство допомоги на активну частину свого власного життя.

Берегині домашнього вогнища

Ви—берегині домашнього вогнища, —сказав Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008), коли в 1995 році зачитував документ “Сім’я: Проголошення світові” на генеральних зборах Товариства допомоги.—Ви виношуєте дітей. Ви їх виховуєте і розвиваєте в них риси характеру. Жодна інша робота не наближається до божественності настільки, як робота з виховання синів і дочок Бога”¹.

Протягом майже 17 років це Проголошення наголошувало на тому, що наші найголовніші обов’язки зосереджені на зміцненні сімей і домівок, як би не склалися обставини. Барбара Томпсон, яка зараз служить другим радником у генеральному президентстві Товариства допомоги, була в Скінні в Солт-Лейк-Сіті, коли Президент Хінклі вперше зачитав це Проголошення. “То була велична подія,—згадує вона.— Я відчувала важливість цього послання. Я також подумала: “Це прекрасний путівник для батьків. Але в той же час це велика відповідальність для батьків”. На якусь мить я вирішила, що це не дуже мене стосується, оскільки я не одружена і не маю дітей. Проте майже відразу прийшла думка: “Але ж це стосується мене. Я—член сім’ї. Я—дочка, сестра, тітка, двоюрідна сестра, племінниця і онука. Я дійсно маю обов’язки—і благословення,—оскільки є членом сім’ї. Навіть

якби я була єдиним живим членом своєї сім’ї, я залишаюся членом Божої сім’ї і маю обов’язок допомагати у зміцненні інших сімей”.

На щастя, ми не самотні у своїх зусиллях. “Знати і наслідувати вчення Христа—ось що найбільше допомагає у зміцненні сімей,—каже сестра Томпсон,—а також здатність покладатися на Нього, коли потрібна допомога”².

З Писань

Приповісті 22:6; 1 Нефій 1:1; 2 Нефій 25:26; Алма 56:46–48; Учення і Завіти 93:40

Що я можу зробити?

1. Як я можу допомогти сестрам, яких відвідую, зміцнювати свої сім’ї?
2. Як я можу праведно впливати на свою сім’ю?

Віра, Сім’я,
Допомога

З нашої історії

“Коли сестра Бетшеба У. Сміт служила четвертим генеральним президентом Товариства допомоги [з 1901 по 1910 рік], вона бачила необхідність у зміцненні сімей, тому запровадила уроки навчання матерів для сестер Товариства допомоги. На цих уроках давалися поради стосовно шлюбу, батьківства і виховання дітей. Ці уроки були відповіддю на вчення Президента Джозефа Ф. Сміта стосовно того, що Товариство допомоги має надавати жінкам підтримку у виконанні їхніх обов’язків вдома:

“Там, де немає, або, щонайменше, бракує розуміння у питаннях, пов’язаних із сімейним життям і обов’язками, з тими зобов’язаннями, які мають існувати і правомірно існують між чоловіком і дружиною, а також між батьками й дітьми—там або неподалік ви зустрінете цю організацію. Завдяки природним дарам та натхненню, що належить цій організації, її члени готові навчити цим важливим обов’язкам”³.

ПОСИЛАННЯ

1. Гордон Б. Хінклі, “Stand Strong against the Wiles of the World,” *Ensign*, Nov. 1995, 101.
2. Барбара Томпсон, “Зміцню Я тебе, і тобі поможу”, *Лягона і Ensign*, лист. 2007, с. 117.
3. *Дочки в Моєму царстві: Історія і спадок Товариства допомоги* (2011), с. 153.

Блокнот ЖОВТНЕВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

“Що Я, Господь, сказав, Я сказав, ... чи Моїм власним голосом,
чи голосом Моїх слуг, все одно” (УЗ 1:38).

Вивчаючи матеріали жовтневої генеральної конференції 2011 року, ви можете використовувати вчення, що містяться на цих сторінках (та Блокноти конференцій майбутніх випусків), як допомогу у вивченні й застосуванні сучасних учень живих пророків та апостолів.

ІСТОРІЇ З КОНФЕРЕНЦІЇ

Книга, що змінює життя

“**К**нига Мормона] може наблизити вас до Бога більше, ніж будь-яка інша книга. Вона може змінити життя на краще. Я запрошую вас зробити те саме, що зробив мій напарник на місії. Підлітком він утік з дому, і хтось поклав у коробку, яку він носив із собою, у своїх пошуках більшого щастя, Книгу Мормона.

Минули роки. Він переїжджав з місця на місце по всьому світі. Одного дня, відчуваючи себе самотнім і нещасним, він побачив цю коробку. Коробка була заповнена речами, які він возив із собою. На дні коробки він знайшов Книгу Мормона. Він прочитав обіцяння, яке містилося в ній, і перевірів його. Він дізнався, що вона істинна. Те свідчення змінило його життя. Він знайшов щастя, якого не уявляв навіть у своїх найкращих мріях.

Ваш примірник Книги Мормона може бути прихованим від вашого зору турботами й піклуванням про все те, що ви назбирали під час своєї подорожі життям. Я благаю вас спрагло й часто пити з її сторінок. В ній міститься повнота евангелії Ісуса Христа, яка є єдиним шляхом додому до Бога”.

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, “Свідчення”, *Ліягона*, лист. 2011, сс. 70–71.

Додаткові джерела по цій темі: Тематичне вивчення на сайті LDS.org, “Book of Mormon”; Тед Р. Каллістер, “Книга Мормона—книга від Бога”, *Ліягона*, лист. 2011, с. 74; *Проповідуйте Мою евангелію: Путівник для місіонерського служіння* (2005), сс. 17–28, 107–120.

Він знайшов Книгу Мормона. Він прочитав обіцяння і перевірів його. Він пізнав її істинність.

Питання для обдумування:

- Що у вашому житті може приховувати від вас ваш примірник Книги Мормона?
- Що ви можете зробити, щоб покращити особисте вивчення Книги Мормона?
- Які уроки з Книги Мормона допомогли вам змінити своє життя на краще?

Свої думки ви можете записати в щоденник або обговорити їх з іншими людьми.

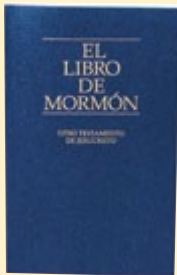
Щоб почитати, подивитися або послухати виступи з генеральної конференції, зайдіть на сайт conference.lds.org.

ЖІНКАМ ЦЕРКВИ

Ви призначені для більшого, ніж можете собі уявити. Продовжуйте **зростати** у вірі й особистій праведності. **Приймайте** відновлену євангелію Ісуса Христа як свій шлях у житті. **Плекайте** дар активної участі в цій великій істинній Церкві. **Цінують** дар служіння в благословенній організації Товариства допомоги. Продовжуйте **зміцнювати** домівки й сім'ї. Продовжуйте **шукати тих, кому потрібна ваша й Господня допомога, і допомагайте їм**".

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, "Незабудка", *Ліягона*, лист. 2011, с. 123; курсив додано.

Пророче обіцання

"Вплив Книги Мормона на ваш характер, силу і мужність бути свідком Бога є безсумнівним. Вчення і приклади муж-

ності в цій книзі піднесуть, спрямують вас та нададуть сміливості.

Кожен місіонер, який проголошує Ім'я та євангелію Ісуса Христа, отримуватиме благословення від щоденного бенкетування з Книги Мормона. Батьки, які щосили намагаються допомогти своїй дитині здобути свідчення про Спасителя, отримують допомогу, коли шукатимуть спосіб, як донести слова і дух Книги Мормона в домівку та в життя всіх членів їхньої сім'ї".

Президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, "Свідчення", *Ліягона*, лист. 2011, с. 69.

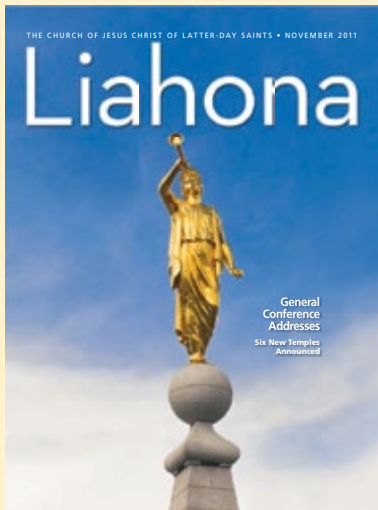
Загальний фонд допомоги відвідувачам храму

Під час жовтневої генеральної конференції 2011 року, Президент Томас С. Монсон говорив про наявність Загального фонду допомоги відвідувачам храму. Цей фонд "надає допомогу для одноразової поїздки до храму тим, хто інакше не зміг би потрапити до храму, але дуже прагне отримати таку

можливість". Щоб зробити внески в цей фонд, напишіть про це на звичайному бланку для пожертвувань, який ви віддаєте члену свого єпископата або президентства філії.¹

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Томас С. Монсон, "Коли ми зустрічаємося знову", *Ліягона*, лист. 2011, с. 5.

Відповіді для вас

Під час кожної конференції пророки і апостоли дають натхненні відповіді на питання, які можуть бути у членів Церкви. Відповіді на ці запитання ви знайдете у своєму примірнику журналу з матеріалами конференції або зайшовши на сайт conference.lds.org :

- Що означає те, що ми “діти завіту”? Див. Рассел М. Нельсон, “Завіти”, с. 86.
- Чому з добрими людьми трапляються біди? Див. Роберт Д. Хейлз, “Покладатися на Господа: Нехай станеться воля Твоя”, с. 71; і Квентін Л. Кук, “Пісні, які вони не змогли проспівати”, с. 104.
- Навіщо нам потрібна Книга Мормона, якщо у нас вже є Біблія, з якої ми навчаємося про Ісуса Христа? Див. Тед Р. Каллістер, “Книга Мормона — книга від Бога”, с. 74.
- Як мені дізнатися, що робити, якщо я не можу розв’язати проблему? Див. Барбара Томпсон, “Особисте одкровення і свідчення”, с. 9.

ПІЗНАТИ САМОМУ

“Ісус Христос є Єдинонарод-
женим і Улюбленим Сином
Бога. Він є нашим Творцем. Він
є Світлом для світу. Він є нашим
Спасителем від гріхів і смерті. Це
найважливіше знання на землі і
ви можете самі пізнати це, як про
це знаю я сам”.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму
Дванадцятьох Апостолів, “Вчення Христа”,
Ліягона, лист. 2011, с. 93.

ФРАГМЕНТ КАРТИНИ УРІСТОС І ХЛОЛІК; ХУДОЖНИК КАРЛ ГЕНРІХ БЛОХ;
ФОТОГРАФІЯ ЕМІЛ ЛЕЙШМАН

КУТОК ВИВЧЕННЯ

Неодноразово

У своєму виступі “Сила Писань” на жовтневій генеральній конференції 2011 року, старійшина Річард Г. Скотт, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів сказав, що заучування уривку з Писань і розмірковування над ним “може стати ключем, що відкриє шлях одкровенню, проводу та натхненню від Святого Духа” (с. 6).

Ви можете вивчити ці три уривки з Писань, кожен з яких, був тричі процитований під час жовтневої генеральної конференції 2011 року:

Мосія 2:17¹

Мороній 7:47²

1 Тимофію 4:12³

ПОСИЛАННЯ:

1. Див. Хосе А. Алонсо, “Робити те, що вірно—вчасно і без зволікання” с. 14; Дітер Ф. Ухтдорф, “Ви—важливі для Нього” с. 20; Генрі Б. Айрінг, “Свідчення”, с. 68.
2. Див. Річард Г. Скотт, “Сила Писань”, с. 8; Генрі Б. Айрінг, “Свідчення”, с. 68; Сільвія Е. Олред, “Милосердя ніколи не минає” с. 114.
3. Див. А. Том Перрі, “Досконала любов проганяє страх геть” с. 43; Кіт Б. Мак-Муллін, “Сила Ааронового священства” с. 47; Генрі Б. Айрінг, “Підготовка у священстві: “Мені потрібна твоя допомога” с. 58.

ПОДОЛАННЯ КРИТИЦИЗМУ В НАШИХ ПОКЛИКАННЯХ

Ім'я не вказується

Цікавим благословенням і випробуванням для церкви, яка не має професійних священнослужителів, є те, що ми повинні бути терплячими одне до одного в процесі навчання і зростання в наших покликаннях. Коли під час виконання мого покликання виникла складна й неоднозначна ситуація, до якої було залучено кілька членів приходу, я владнав її, як мені здавалося, найкращим чином і рушив далі, вважаючи, що та неприємність залишилася позаду.

Я помилявся. Не всі у приході погодилися з тим, як я владнав проблему, і це стало предметом суперечок. Хтось погоджувався з тим, що я зробив. Інші вважали, що я припустився величезної помилки. Мені було дуже неприємно, однак оскільки я зробив усе, що міг, то намагався не надто перейматися цим.

Проте коли невдовзі мене відкликали, це стало для мене величезним ударом. Звичайно ж, я знав, що покликання в Церкві даються лише на час, але через ту ситуацію мені здавалося, що провідники звинувачують або карають мене за те, що сталося.

Розмов стало ще більше, і я вже не знав, чи хочу когось бачити у своєму приході. Тож через тиждень після відкликання я не пішов до

Церкви. І наступного тижня я залишився, а потім знову. Чим довше я не ходив, тим важчим здавалося повернення.

Через якийсь час я почав думати про те, що сталося. Я усвідомлював, що хоча ситуація дійсно болісна, не варто піддавати ризику свої завіти. Церква істинна чи ні?

Можливо, я правильно вирішив ситуацію у своєму покликанні, а можливо—ні. Правда полягає в тому, що всі ми навчаємося і всі помиляємося.

Як не боляче було визнавати, але, мабуть, у глобальному розумінні не мало значення, хто правий, а хто неправий. Що *дійсно* мало значення—так це те, чи дотримуюся я своїх завітів. Мало значення—як для моєї сім'ї, так і для мене—чи відвідаю я церкву, поновлюю свої завіти на причасних зборах і продовжую служити. І мало значення моє ставлення до повноважень священства.

Я повернувся до Церкви. Невдовзі я отримав нове покликання. У тому покликанні, як і в інших після нього, мені доводилося служити з людьми, які критикували мої вчинки. То було важко. Але я радий, що їхні зауваження не заважали мені отримувати радість від активної участі в житті Церкви. ■

ПОБЛАЖЛИВО СТАВИТИСЯ ДО ІНШИХ

“Можливо, найбільше милосердя проявляється тоді, коли ми по-доброму ставимося одне до одного, коли ми не судимо людей і не вішаємо на них ярликів, коли ми просто поблажливі або залишаємося спокійними. Милосердя—це здатність приймати відмінності, слабкості й недоліки інших людей; це здатність з терпінням ставитися до тих, хто принизив нас, а також не ображатися, коли хтось робить щось не так, як нам хотілося б. Милосердя—це здатність не скористатися чиєюсь слабкістю і мати бажання пробачити своєму кривдникові. Милосердя—це очікувати найкращого одне від одного”.

Старійшина Марвін Дж. Ештон (1915–1994), з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “The Tongue Can Be a Sharp Sword”, *Ensign*, May 1992, 19.

ГОСПОДЬ
ДАВ НАМ ЗАКОН

Здоров'я

Фізичне тіло—це одне з найбільших благословень, яке ми отримуємо, коли приходимо на землю. Наші тіла мають настільки велике значення, що Господь називає їх Божими храмами (див. 1 Коринтянам 3:16). Він також каже нам, що жодна з Його заповідей не є фізичною, але що всі Його “заповіді є духовними” (УЗ 29:35). Тож Його заповіді щодо фізичного здоров'я також сприяють нашому духовному благополуччю (див. УЗ 89:19–21).

Оскільки наш Небесний Батько хоче, щоб ми дбали про свої тіла, Він дав нам важливу інформацію щодо того, як це робити. Багато з цієї інформації міститься в Ученні і Завітах 89 і називається Словом мудрості.

Там ми дізнаємося про те, що нам слід і що не слід робити, аби наші тіла були здоровими. Суть закону полягає в тому, щоб ми вживали поживну їжу і утримувалися від усього, що викликає залежність або шкодить нашим тілам. Серед речовин, які Господь заповідав нам не вживати всередину—алкоголь і тютюн,—а користуватися ними як лікувальними засобами (див. УЗ 89:5–8). Нам не треба користуватися цими лікувальними засобами, окрім випадків, коли вони необхідні як ліки. Ті, хто зловживає дозволеними й недозволеними лікувальними засобами, мають звернутися по допомогу, щоб їхні тіла знову стали чистими й позбавилися від

залежності. Чисте тіло більш сприйнятливим до Святого Духа.

Господь також радив нам не вживати “гарячі напої” (УЗ 89:9). Пророки пояснили, що під цим слід розуміти каву та чай, в яких містяться шкідливі речовини. Ми повинні відмовлятися від усіх напоїв—як холодних, так і гарячих,—які містять шкідливі речовини.

Ми також повинні уникати всього, що є шкідливим для нашого тіла, наприклад: переїдання чи недостатнього споживання здорової їжі, необхідної для підтримання нашого здоров'я.

У Слові мудрості вказано не лише те, чого нам не слід, але і те, що необхідно робити. Ось невеликий перелік цього.

Ті, хто дотримується Господнього закону здоров'я, “отримають здоров'я в череві та життєву силу в кістках; і знайдуть мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби; і бігтимуть—і не втомлюватимуться, і йтимуть—і не слабшатимуть” (УЗ 89:18–20). ■

Більш докладна інформація міститься в таких матеріалах: *Основи євангелії* (2009), сс. 172–174 та *Сійкі у вірі* (2005), сс. 140–142.

У Слові мудрості та інших Писаннях Господь дав настанови для підтримання здоров'я:

1. Фрукти, овочі та корисні трави слід вживати "у свою пору" і "з розсудливістю та дякуванням" (див. УЗ 89:10–11).

2. М'ясо тварин і птахів "признач[ено] для вживання людиною з дякуванням; проте його треба вживати помірно" (УЗ 89:12).

3. "Усі крупи добрі в їжу людині" (УЗ 89:16).

4. Ми не повинні "працю[вати] більше, ніж [маємо] сили" (УЗ 10:4).

5. Ми повинні привчатися приділяти достатньо часу для сну, щоб "[наше] тіло та розум могли бути сповнені енергії" (УЗ 88:124).

"Поживна їжа, регулярні фізичні вправи й достатньо часу для сну є необхідними для сильного тіла".

Президент Томас С. Монсон,
"That We May Touch Heaven,"
Ensign, Nov. 1990, 46.

ЗАВДЯКИ ВІРІ В БОГА Я НІКОЛИ НЕ САМОТНЯ

Донна Холленбек

*“Сам Цей
Дух свідчить
разом із
духом нашим,
що ми—
діти Божі”
(Римлянам
8:16).*

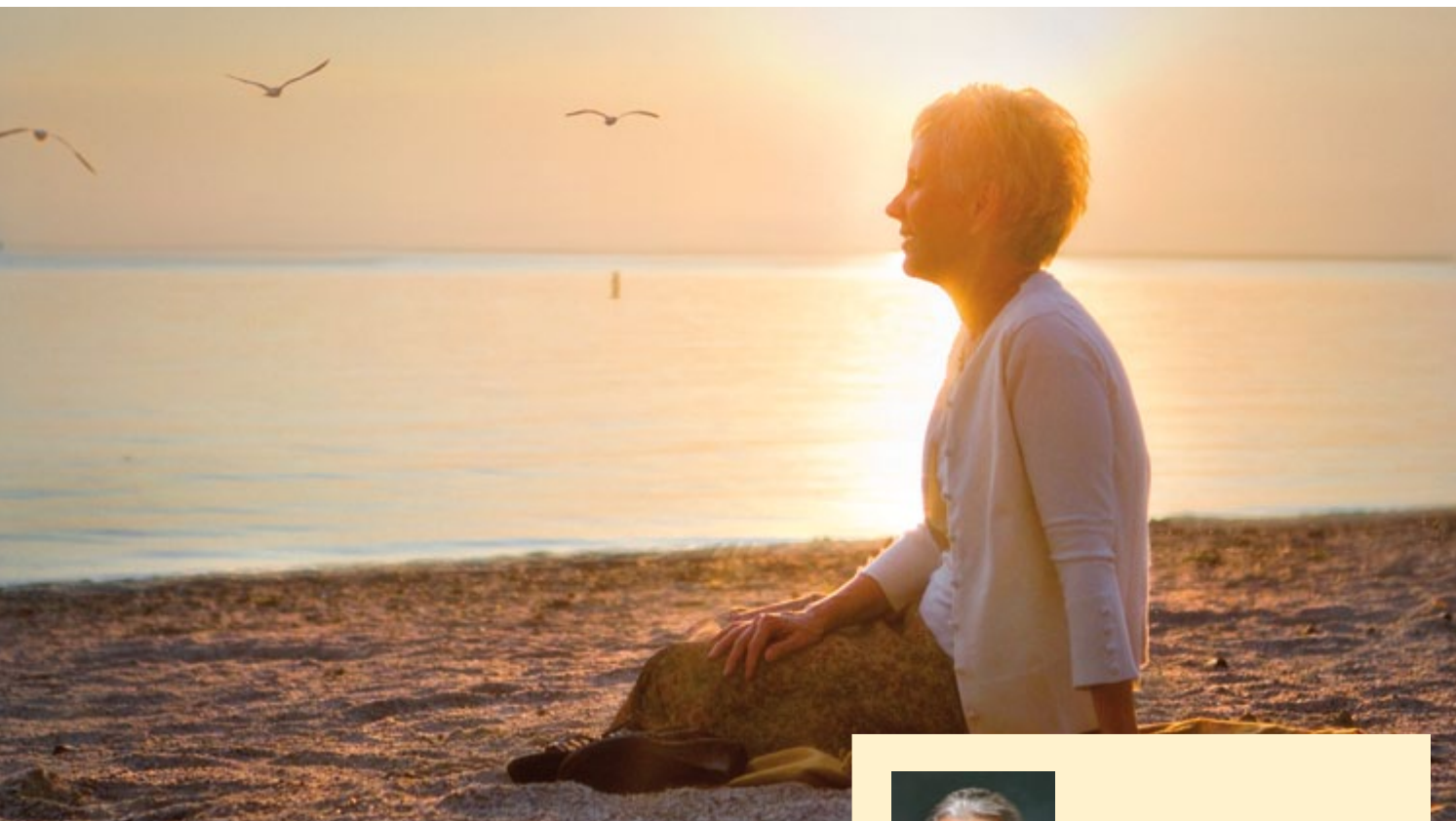
Ви ніколи не самотні, якщо маєте віру в Ісуса Христа і Небесного Батька”. Я чула подібні фрази багато разів, але ніколи раніше не розуміла їх настільки глибоко, як зараз.

З часом кожна людина постає перед невідворотним фактом того, що одного дня вона може стати самотньою. Внаслідок розлучення, від'їзду дітей з дому й раннього виходу на пенсію для мене цей день настав раніше, ніж я сподівалася. Найболісніше випробування, яке я мала подолати, полягало в тому, щоб жити в цій раптовій тиші й порожнечі після чудових років спілкування з сім'єю і друзями, чоловіком і дітьми та співробітниками.

Хоча мені приносили радість відвідування домашніх і візитних учителів та інших друзів, більшість часу я відчувала повну самотність і мені це не подобалося. Постійна тиша згодом стала викликати неконтрольований потік сліз. Мені нікуди було звернутися за втіхою. Залишалося лише впасти на коліна й молитися.

Після того, як я молилася Небесному Батькові, як мені здалося, кілька годин, в мені почали відбуватися зміни, і я відчула Дух Небесного Батька. На якусь мить я перестала плакати, відчувши, як Його любов наповнює до глибини мою душу. Я знала, що Він розуміє мій сум, і завдяки цьому я не соромилася ще довше поплакати, як це робить дитина, що впала і плаче, побачивши маму. Подумки поклавши свою голову на коліна Небесного Батька, я знала, що Він радо втішатиме мене так довго, як буде потрібно. Час від часу з'являлася думка, що я надто доросла, щоб так поводитися. Однак я знала, що Небесному Батькові байдуже, скільки мені років. Я просто знала, що Він розуміє мене і завжди буде поруч.

Сьогодні я навчилася отримувати радість від самотності, хоча й хотіла б бути у шлюбі. Я слухаю хвилі океану і спостерігаю захід сонця. Я в буквальному розумінні зупиняюся, щоб вдихнути аромат троянди. Я дослухаюся до підказок Духа і дію відповідно. Я не боюся бути самотньою, тому

що я не самотня, оскільки вірю в Небесного Батька й Ісуса Христа. Я відчуваю Дух Небесного Батька та Ісуса Христа майже в усьому, що роблю.

“Завдяки вірі в Ісуса Христа і Небесного Батька ви ніколи не самотні”. Ці слова набули для мене сьогодні нового глибокого значення, і я знаю без жодних сумнівів, що я ніколи не самотня. Я—Його дочка, і Він любить мене. ■

За більш докладною інформацією зверніться до Джозеф Сміт—Історія 1:5–20; Роберт Д. Хейлз, “Як здобути свідчення про Бога, Вічного Батька, Його Сина, Ісуса Христа, і Святого Духа”, Ліягона і Ensign, трав. 2008, с. 29 і Сюзен В. Теннер, “Дочки Небесного Батька”, Ліягона і Ensign, Мау 2007, с. 106.

ЧОМУ НЕБЕСНИЙ БАТЬКО ЛЮБИТЬ НАС?

“Він любить нас, бо безмежно сповнений святої, чистої любові, яку неможливо описати. Ми важливі для Бога не завдяки нашим резюме, а тому, що ми Його діти. Він любить кожного з нас, навіть пропавших, відкинутих, недоладних, сумних або зламаних духом. Божа любов настільки велика, що Він любить навіть гордих, егоїстів, пихатих і злочестивих.

А це означає, що в якому б ми стані не перебували тепер, для нас є надія. Яким би не було наше горе, яким би не був наш сум, якими б не були наші помилки, наш безмежно співчутливий Небесний Батько хоче, щоб ми наближалися до Нього, щоб Він міг наблизитися до нас”.

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві, “Любов Бога”, Ліягона та Ensign, лист. 2009, с. 23.

“Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його?”

*Завдяки прикладу сім'ї зацікавлених Церквою я дізналася,
що Господні обіцяння незмінні, коли ми дотримуємося
закону посту з вірою та поставленою метою.*

Александрія Шульте

Я служила на місії повного дня в Техасі, США, коли вперше прочитала Ісаїя 58. У ньому Господь викладає вчення стосовно закону посту, перераховуючи приблизно 20 благословень для тих, хто виконує Його закон. До місії я бачила багато з цих благословень у власному житті та у житті друзів і членів сім'ї. Однак завдяки вірі та прикладу однієї сім'ї зацікавлених Церквою я по-справжньому зрозуміла реальність Господніх обіцянь, коли наш піст стає для Нього прийнятним.

“Тоді кликати будеш—і Господь відповідь, будеш кликати—і Він скаже: Ось Я!” (Ісаїя 58:9).

Як тільки ми з напарницею почали навчати Коріну Агілар, вона відразу захотіла прийти до церкви. Коли ця жінка дізналася про Відновлення евангелії, почала читати Книгу Мормона й молитися про неї, це допомогло їй відчувати, що Церква істинна. Лише одне стримувало Коріну: її чоловік Мануель.

Коріна не хотіла ходити до церкви сама—вона вирішила, що вся її сім'я разом навчатиметься евангелії. Однак Мануель працював допізна, а коли повертався додому, то найменше за все хотів слухати двох місіонерок.

Коріна почала молитися за те, щоб Мануель мав бажання зустрічатися з нами, однак тиждень минав за тижнем, а його ставлення не змінювалося. Тоді одного дня у кінці уроку Коріна запитала нас про піст. Ми запізнювалися на іншу зустріч, тож коротко пояснили, що коли ми постимося, то пропускаємо підряд два

прийоми їжі і нічого не п'ємо. У цей час ми молимося Небесному Батькові, просячи допомоги і спрямування для себе або інших. Ми поспіхом пішли від неї, пообіцявши, що розповімо більше під час наступної зустрічі.

За кілька днів ми знову прийшли до Коріни. Під час уроку вона нас здивувала, сумно сказавши: “Мабуть, я не можу поститися”. Вона пояснила, що з часу нашого останнього відвідування вона перебуває у пості. Упродовж дня вона не снідала і не обідала, а лише вечеряла. Після того наступного дня вона знову нічого не їла до вечері. І так три дні. “Я старалася, як могла,—сказала вона,—але це було так важко”.

Вражені її вірою, ми швидко пояснили, що, як правило, людина поститься лише один день. Потім, зацікавившись, що ж підштовхнуло її на таку жертву, ми запитали: “Коріно, ми хочемо дізнатися, за що ви поститесь?”

“За свого чоловіка”,—відповіла вона.

Ми були вражені її бажанням виконувати заповіді Господа і прагнути благословень для своєї сім'ї. Старійшина Джозеф Б. Віртлін (1917–2008), з Кворуму Дванадцятих Апостолів, навчав: “Часто, коли ми постимося, наші праведні молитви й благання набувають більшої сили”¹. Так було і з Коріною. Наступного тижня Мануель погодився зустрітися з нами. Він усе ще був скептично налаштований, однак після уроку про план спасіння Мануель також почав молитися і навіть возив із собою у вантажівці Книгу Мормона, щоб читати під час перерви. Згодом Коріна, Мануель і їхні троє дітей почали разом приходити до церкви.

Заціка-
вившись,
що ж під-
штовхнуло
її на таку
жертву, ми
запитали:
“Коріно,
ми хочемо
дізнатися,
за що ви
поститесь?”
“За мого
чоловіка”,—
відповіла
вона.

“Чи ж ось це не той піст, що Я вибрав його: розв’язати кайдани безбожності, пута ярма розв’язати й пустити на волю утиснених?” (Ісая 58:6).

Хоча Мануель і зробив великий крок вперед, однак йому все ще було важко дотримуватися Слова мудрості. Він вживав алкоголь ще з молодості. І причина була не тільки в тому, що йому було важко зупинитися, але він також і боявся, що друзі будуть глузувати з нього.

Коріні також не давала спокою згубна звичка чоловіка, тож роками вона намагалася допомогти йому. Тепер, знайшовши нову віру й свідчення в силу посту, вона почала регулярно поститися, щоб Мануель мав силу дотримуватися Слова мудрості.

Любов Коріні до чоловіка нагадала мені історію з Нового Завіту, коли батько просив апостолів зцілити свого хворого сина. Хоча вони застосовували всю свою віру, однак не змогли здійснити чуда. Проте Господь уздоровив дитину, а після того пояснив: “Цей же рід не виходить інакше, як тільки молитвою й постом” (Матвій 17:21).

Таким чином завдяки молитві й посту Мануель поступово здобув силу, щоб звільнитися від своєї звички. І хоча спочатку друзі з нього глузували, однак невдовзі вони почали ставитися до нього зі ще більшою повагою, побачивши його вірність у дотриманні Господніх заповідей.

“І буде Господь тебе завжди провадити, і душу твою нагодує в посуху, ...і ти станеш, немов той напоєний сад” (Ісая 58:11).

Крім того, що піст надає допомогу, силу й провід від Господа, він також дає можливість “давати голодному хліб свій, і знедоленому душу насити[ти]” (Ісая 58:10) завдяки сплаті щедрих пожертвуваль від посту. Президент Меріон Дж. Ромні (1897–1988), перший радник у Першому Президентстві, навчав: “Будьте щедрими, коли даєте, щоб ви могли зростати. Я обіцяю кожному, хто робитиме так, постійне процвітання, як духовне, так і матеріальне”².

Коли сім’я Агілар готувалася до хрищення, їхня віра неодноразово піддавалася

випробуванням. Невдовзі після признання дати хрищення Мануель втратив роботу, і вони з Коріною не знали, як будуть платити за оренду квартири й комунальні послуги, не кажучи вже про їжу для дітей. Хоча вони отримали невелику фінансову підтримку від сім'ї, їй не вистачало на виплату всіх фінансових зобов'язань.

Не знайшовши іншого вирішення питання, подружжя пара вирішила влаштувати гаражний розпродаж. Спочатку вони продали деякі предмети розкоші, які мали у своїй квартирі, а потім почали продавати все, що могли. Десять тижнів у них було достатньо грошей, щоб заплатити оренду за місяць, однак вони все ще не знали, як будуть жити після цього.

Невдовзі їм на допомогу прийшли члени філії. Президент філії зустрівся з Мануелем, щоб дізнатися, яка їм потрібна допомога. І всією філією вони зробили все можливе, аби допомогти сім'ї Агілар справитися з труднощами.

Продовжуючи дотримуватися заповідей, докладаючи всіх зусиль для забезпечення своєї сім'ї, Агілари отримали багато благословень, у тому числі можливість влаштуватися на нову роботу. Сім'я дізналася, що навіть у часи випробувань Господь обіцяє, що буде нас забезпечувати, якщо ми слухняні.

“Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, ...і твоя справедливість ходитиме перед тобою” (Ісаїя 58:8).

9 листопада 2008 року Мануель, Коріна, Джовані й Лупіто Агілар увійшли у води хрищення. Наймолодша Маріанна з нетерпінням

чекала, коли їй виповниться вісім років і вона охриститься. Невдовзі Мануель отримав Ааронове священство, а потім і Мелхиседекове. Через рік Мануель

і Коріна увійшли до храму, щоб отримати ендаумент, а зараз вони готуються, щоб повернутися до храму й запечататися з дітьми.

“Поставиш основи довічні” (Ісаїя 58:12).

Як перші члени Церкви у своїй сім'ї, Мануель і Коріна є піонерами, які своїм прикладом віри й жертви показують праведний взірець своїм нащадкам та іншим людям. Вони не лише допомагають своїм дітям отримати євангельські благословення, вони також показують друзям і родичам, яка радість увійшла в їхнє життя завдяки послушності заповідям. Дехто з них також мав зустрічі з місіонерами й був охрищений.

Піст відкриває двері надзвичайним благословенням сили і втішення. Як і сім'я Агілар, ми всі стикаємося з випробуваннями і труднощами, коли намагаємося йти за Спасителем. Ми можемо долати особисті слабкості чи спокуси або страждати через помилки інших людей. Ми можемо відчувати себе пригніченими через фізичний або емоційний біль, або, можливо, нам доводиться долати періоди економічних труднощів. Яким би не був наш тягар, піст допомагає нам “свого тягара покла[сти] ... на Господа,—і [нас] Він підтримає” (Псалми 55:23). Якщо ми дотримуємося закону посту з вірою і метою, то побачимо у своєму житті благословення, обіцяні в Ісаїя 58. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Джозеф Б. Віртлін, “Закон посту”, *Ліягона*, лип. 2001, с. 89; *Ensign*, May 2001, 73.
2. Marion G. Romney, “The Blessings of the Fast,” *Ensign*, July 1982, 4.

Завдяки молитві й посту Мануель поступово здобув силу, щоб звільнитися від своєї звички, і сім'я Агіларів почала готуватися до хрищення.

Старійшина
Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

УЧЕННЯ ПРО БАТЬКА

Одна з найприємніших і основоположних істин, отриманих завдяки Відновленню, стосується природи нашого Небесного Батька та Його особистого зв'язку з кожною людиною, яка приходить на землю.

Серед перших принципів, втрачених під час Відступництва, був принцип, що стосувався розуміння того, хто є Бог Батько. Тож не дивно, що серед перших принципів, відкритих у процесі Відновлення, був принцип розуміння того, хто є Бог Батько. Він є найважливішим, і перше уложення віри святих останніх днів є таким: “Ми віримо в Бога, Вічного Батька” (Уложення віри 1:1).

Члени Церкви розуміють, що Бог Батько є Верховним Управителем Всесвіту, Силою, яка створила нашу духовну сутність, Автором плану, що дає нам надію та потенціал. Він є нашим Небесним Батьком, і ми як члени Його сім'ї жили у доземному житті в Його присутності. Там ми засвоїли наші перші уроки і були підготовлені до смертного життя (див. УЗ 138:56). Ми прийшли від Небесного Батька, і наша мета—повернутися до Нього.

Серед усіх учень, вірувань і принципів, відкритих Його дітям, особливе місце має відводитися істинам, що стосуються Його особистості й природи. Ми визнаємо Його існування та справжню природу, приєднуючись в істинному поклонінні до віруючих та пророків давнини (див. Мосія 4:9). Мета усього, що Батько відкрив, заповідав і запровадив для жителів Землі полягає в тому, щоб допомогти нам пізнавати Його, наслідувати і ставати такими, як Він, аби ми могли повернутися в Його святу присутність. Вічне життя—це пізнати Батька і Його святого Сина Ісуса Христа (див. Іван 17:3; Кн. Якова 4:5; Мойсей 5:8).

Вічний взірець сім'ї

Центральне місце в пізнанні Батька займає розуміння даного через одкровення взірця сім'ї. Сім'я—це найважливіша одиниця в часі та вічності. Вона встановлена Богом¹. Любовні сімейні стосунки не лише

Місіонери і ті, кого вони навчають, швидко дізнаються про божественну важливість учення щодо Батька і Сина, коли дізнаються про Перше видіння Джозефа Сміта або план спасіння, бо Святий Дух свідчить про ці істини.

приносять нам велике щастя, але й допомагають зрозуміти правильні принципи й підготуватися до вічного життя². Крім того, сімейні стосунки допомагають нам пізнавати, любити і розуміти Батька. Це одна з причин, чому святі останніх днів завжди наголошують на важливості шлюбу й сім'ї як у Церкві, так і в суспільстві. Божий план дає можливість продовження сімейних стосунків після смерті. Ми можемо повернутися в присутність Бога, навіки поєднані зі своєю сім'єю³.

Наш Небесний Батько вирішив не відкривати нам багатьох подробиць нашого з Ним доземного життя. Можливо, це тому, що ми можемо засвоїти багато чого, дотримуючись встановленого Ним взірця праведних сімей на землі. В основі нашого прагнення пізнавати Батька лежить ретельне наслідування взірця праведної сім'ї на землі та незмінне бажання втілювати його в життя.

Небесний Батько і сім'я нероздільно поєднані. Коли ми розуміємо багатовимірність цього поєднання, то починаємо глибше усвідомлювати, якими особистісними та індивідуальними є любов і стосунки між Небесним Батьком та кожним з нас. Розуміння того, що Він до нас відчуває, дає нам силу любити Його більш чистою і довершеною любов'ю. Коли ми особисто відчуваємо реальність, любов і силу тих стосунків, то це стає джерелом найглибших і найприємніших почуттів та бажань, які можуть мати будь-який чоловік або жінка у земному житті. Ці глибокі почуття любові можуть у часи труднощів та випробувань спонукати нас наближатися до Батька й додавати сил.

Зроблений з любов'ю вибір і обдумані вчинки

Кожна людина є народженим духовним сином або народженою духовною дочкою Небесного Батька⁴. *Народжений*—це дієприкметник від дієслова *народжувати* і означає “приведений у світ шляхом народження”. *Народжувати*—це слово, яке використовується в Писаннях, щоб описати процес приходу у світ (див. Матвій 1:1–16; Етер 10:31).

У даному Богом взірці для праведних сімей саме народження дитини—це наслідок свідомого, сповненого любові рішення. Це—чудовий результат дбайливих і обміркованих дій, до яких вдаються батьки, щоб разом із Небесним Батьком брати участь у священному процесі створення смертного тіла для одного з Його

духовних дітей. Знання про те, що наше життя—це наслідок зробленого з любов'ю вибору й обдуманого вчинку, може дати нам відчуття великої особистої цінності в земному житті. Це відчуття цінності може підтримати нашу віру в свій потенціал і захистити від спокус.

Сатана з радістю використовує далеко не ідеальні умови народження деяких людей, щоб змусити нас сумніватися в особистій гідності й потенціалі. Незалежно від обставин нашого земного народження ми є духовними синами й дочками небесних батьків. Бог є праведним і люблячим батьком. Наші душі виникли в результаті любові і обдуманого рішення дати нам життя й можливість.

Один за одним

Праведні батьки не лише приймають обдумані й сповнені любові рішення приводити у світ дітей, але також готуються, моляться і з нетерпінням очікують в період вагітності, втішаючись думкою про народження дитини. Після народження вони отримують радість, тримаючи дитину на руках, піклуючись про неї та захищаючи її. Вони дізнаються про індивідуальні особливості дитини та її потреби. Вони знають дитину краще, ніж дитина знає себе. Скільки б у батьків не було дітей, кожна дитина для них особлива.

Знання цього взірця допомагає нам зрозуміти, що Небесний Батько знає нас, Його духовних дітей, індивідуально. Він знав нас ще відтоді, коли ми народилися духовно. Ми—його дорогоцінні сини й дочки, яких Він любить кожного окремо.

Знати по імені

Ще один взірець земних сімей допомагає нам зрозуміти особистісну природу Батькової любові до нас. Для батьків один з початкових кроків створення індивідуальної особистості після народження дитини—це надання їй імені. Надання імені—це важлива складова будь-якої культури і часто супроводжується урочистими ритуалами, бо ім'я має велике значення для особистості людини, яка його отримує. Діти не обирають своє ім'я. Їхні батьки дають їм імена.

У більшості культур дитині дають ім'я (а іноді й друге ім'я). Загальноприйнято по всьому світу давати дитині прізвище, тобто те, що пов'язує її з батьками,

сім'єю і предками. У деяких культурах використовують інші способи ідентифікації, наприклад, друге прізвище (наприклад, прізвище матері), щоб ще ясніше позначити стосунки дитини із сім'єю та суспільством.

Ми знаємо, що таким самим чином Небесний Батько розрізняє кожного з нас окремо. Він знає нас за ім'ям. У тих небагатьох віршах з Писань, де згадуються окремі особи в доземному світі, їх називали по імені у такий самий спосіб, як ми називаємо людей у земному житті. Там, де описується відвідування Батьком окремих людей на землі, Він звертався до них по імені, щоб показати, що знає і розрізняє кожного з нас окремо. Ось що сказав пророк Джозеф Сміт, описуючи появу Батька під час Першого видіння: “Один з них звернувся до мене, називаючи моє ім'я” (Джозеф Сміт—Історія 1:17; див. також Мойсей 1:6; 6:27).

Батько знає нас, бо Він народив кожного дорогоцінного духовного сина і дочку, давши нам неповторну сутність і єство. Як Він сказав Єремії: “Ще поки тебе вформував в утробі матерній, Я пізнав був тебе” (Єремія 1:5).

За Його образом і з Його якостями

Біблія навчає, що чоловік і жінка створені за образом Батька (див. Буття 1:26–27). Генетика і особисті спостереження свідчать про те, що нащадки успадковують статуру, зовнішність і риси батьків. Деякі формують своє почуття особистої гідності, порівнюючи себе з іншими. Такий підхід призводить до виникнення почуття невідповідності або вищості. Краще рівнятися безпосередньо на Небесного Батька, щоб здобути почуття особистої гідності.

Наші земні родоводи показують багато поколінь, які жили впродовж століть до нас. А ось наш особистий духовний

Сімейні стосунки допомагають нам пізнавати, любити і розуміти Батька. Це одна з причин, чому святі останніх днів завжди наголошують на важливості шлюбу й сім'ї як у Церкві, так і в суспільстві.

Коли ми прагнемо пізнати Батька за допомогою взірців праведного сімейного життя, ми починаємо розуміти глибину любові до нас і починаємо глибше відчувати любов до Нього.

родовід має лише два покоління—наш Небесний Батько і ми. Наша зовнішність—це Його зовнішність, лише без слави. “Ми тепер Божі діти, але ...коли [Він] з’явиться, то будемо подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є” (1 Івана 3:2; див. також УЗ 130:1). У кожному з нас є приховані зерна божественності, які можуть розквітнути і принести плоди завдяки Його благословенням і дотримання шляху сурового послуху, яку показав Ісус. У словах “Я Божее дитя”, які ми промовляємо або співаємо, є сила⁵.

Любов Батька

Одне з найбільших перекирчень Відступництва полягало в тому, що план спасіння Бога Батька було відкинуто, оскільки він вважався надто суворим. Фредерік Фаррар, провідний діяч англiканської церкви, класичний учений, віруючий і широко визнаний автор *Життя Христа* жалкував, що більшість християнських церков мають неправильне уявлення про пекло і прокляття внаслідок допущених помилок під час перекладу Біблії короля Якова з гебрeйської та грецької мов на англiйську⁶.

Як було відкрито пророку Джозефу Сміту, план спасіння люблячого Небесного Батька поширюється на всіх людей, навіть тих, які не чули про Христа у цьому житті, на дітей, які померли до віку підзвітності, й на тих, хто позбавлений розуміння (див. УЗ 29:46–50; 137:7–10).

Навіть для тих, хто, подібно до Сатани та його ангелів (див. Ісає 14:12–15; Лука 10:18; Об’явлення 12:7–9; УЗ 76:32–37) жив неправедно, але не постав проти Бога, люблячий Батько приготував царства слави, які є вищими за наше існування на землі (див. УЗ 76:89–92). Любов Батька до Його дітей не викликає жодних сумнівів.

Коли ми прагнемо пізнати Батька за допомогою взірців праведного сімейного життя, ми починаємо розуміти глибину любові до нас і починаємо глибше відчувати любов до Нього. Зусилля, спрямовані на перекирчування і руйнування сім’ї, мають на меті відлучити дітей Батька від Його любові, яка веде їх назад до Нього.

Жорстоке ставлення чоловіків, позашлюбні діти, небажані діти та інші соціальні негаразди нашого часу перешкоджають людям, які страждають від цих негараздів, здобути розуміння, надію і віру в праведного, люблячого й турботливого Батька. Так само, як Батько прагне допомогти нам пізнавати Його, супротивник вдається до будь-яких можливих засобів, аби стати між нами і Батьком. На щастя, немає ні сили, ні гріха, ні умов, які можуть відділити нас від любові Батька (див. Римлянам 8:38–39). Оскільки Бог першим полюбив нас, ми можемо пізнавати і любити Його (див. 1 Івана 4:16, 19).

Саме через те що соціальні хвороби настільки загострилися в наш час, ми повинні навчати доктрині про Батька і сім’ю, що допоможе нам лікувати, виправляти й долати хибні ідеї та практики, поширені в світі. Як тонко підмітила Елайза Р. Сноу (1804–1887), у світі є багато людей, які називають Бога “Батьком...”, хоч не зна[ють], чому це так”.

На щастя, ключ пізнання було відновлено⁷ і вчення про Батька знову є на землі! ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 1.1.1.
2. Див. *Довідник 2*, 1.1.4.
3. Див. *Довідник 2*, 1.3.
4. Див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона і Ensign*, лист. 2010, 129.
5. “Я Божее дитя”, *Гімни*, № 186.
6. Див. Frederic W. Farrar, *Eternal Hope* (1892), xxxvi–xlii.
7. “У небеснім світлім краї”, *Гімни*, № 179.

Оточена руками Його любові

Ім'я не вказується

Коли мені було шість років, мої батьки розлучилися. Хоча я продовжувала жити з мамою, батькова присутність відчувалася в моєму житті й після розлучення. Я жила у нього на вихідні й один день серед тижня.

Попри всі його зусилля бути хорошим батьком, він дуже сильно підірвав мою довіру, коли мені було сім років. Через той брак довіри ми почали віддалятися одне від одного. Коли він телефонував нам додому, я намагалася не брати телефон. Ставши дорослішою, я захотіла самостійно вирішувати, коли мені зустрічатися з ним, а не діяти під примусом судового рішення, яке було наслідком процесу розлучення.

Коли я навчалася в старших класах, то поступово ми почали бачитися все рідше. Ми бачилися два чи три рази на місяць. Коли я вступила до коледжу, то й телефонні розмови звелися до мінімуму, поки я не обмежилася одним дзвінком на семестр. Мої стосунки з батьком ставали все більш формальними, а не такими, якими б мали бути між батьком і дитиною.

На другому курсі коледжу я вирішила поговорити з ним про той випадок в дитинстві, який, як я відчувала, зруйнував наші стосунки багато років тому. Я сподівалася, що відчую полегшення, прощення і отримаю шанс знову почати стосунки. Я виклала свої думки в електронному посланні і чекала на відповідь.

Через якийсь час я отримала його відповідь електронною поштою. Перш ніж прочитати відповідь батька, я молилася і просила Небесного Батька, щоб Його Дух був зі мною, коли я читатиму листа. То був такий важливий момент у моєму житті—я ось-ось мала прочитати слова батька і дізнатися, в якому напрямку підуть наші стосунки. Мені було страшно й самотньо.

Я дійсно була самотня, сидячи у своїй

кімнаті за комп'ютером. Мені потрібна була підтримка. Я продовжувала молитися Небесному Батькові і відчула Його Дух. Нарешті я мала сміливість прочитати відповідь.

Мій батько відповів дуже коротким листом, у якому заперечував усі мої спогади про те, що я розповіла, і сказав, що зараз для нього зовсім не підходящий час обговорювати наше минуле.

Спосіб, у який він відкинув те, що було для мене таким важливим, і його явне небажання примиритися дуже глибоко мене ранили. З відчуттям того, що мій батько мене залишив, я була розбита горем, думаючи про непрості стосунки, які ми мали упродовж більше десяти років.

Я сиділа на стільці й ридала, як раптом відчула на собі вплив Духа. Я ніколи не відчувала так сильно присутність Небесного Батька. Я в буквальному розумінні відчула, що "оточен[а] навіки руками Його любові" (2 Нефій 1:15). Отак сидячи й плачучи, я відчула запевнення і любов.

Мої стосунки з земним батьком, можливо, були не дуже близькими, однак мій Небесний Батько був поруч. Я сильно відчуваю Його присутність у своєму житті. Я знаю, що Він любить мене, піклується про мене і завжди буде підтримувати зі мною стосунки. Я знаю, що Він мій Батько. І Він нікуди не зникне. ■

Мої стосунки з земним батьком, можливо, були не дуже близькими, однак мій Небесний Батько був поруч.

Ті, хто голодує за Словом В ЕКВАДОРІ

Джошуа Дж. Перкі

Співробітник редакції
церковних журналів

*“Благословенні всі
ті, хто голодує і
спрагне за правед-
ністю, бо будуть
вони сповнені
Святим Духом”
(3 Нефії 12:6).*

Ана Вісбікут спирається на дере-
в'яну огорожу біля свого дому з
усмішкою на обличчі. Її діти си-
дять поруч з нею на лавці й усміхаються
так само широко, як і вона. Настав теплий
сонячний вечір суботи. Ана живе в Пуерто-
Франсіско-де-Орельяна—невеличкому
містечку в джунглях у східній частині Еква-
дору. Члени президентства філії Орельяна
щойно зупинилися біля її дому, випадково
перервавши розмову Ани з сестрами-
місіонерками. Але жінка зовсім не проти.
Вона їх радо вітає. Їй є за що дякувати, і
вона з радістю висловлює свою подяку.

Не можна сказати, що у Ани безтурботне
життя. Вона живе сама з п'ятьма малоліт-
німи дітьми. Знайти постійну роботу важко.

І коли жінка охристилася у серпні 2009
року, лише одна її дитина також приєдна-
лася до Церкви.

Але упродовж наступного року прийшли
благословення, коли ще трое дітей, насліду-
ючи її приклад, були охрищені та конфір-
мовані (одна дитина була ще надто малою
на той час).

Так, очі Ани сяють вдячністю. Вона, як і
інші члени філії Орельяна, знайшла чисту
радість, яку приносить життя за євангелією
Ісуса Христа.

Радість починається з бажання

У грудні 2008 року в Пуерто-Франсіско-де-
Орельяна ще не було офіційної церковної
організації. У той час там жило кілька членів

**Зліва: Ана Вісбікут та її діти мають радість в євангелії.
Вгорі: члени філії Орельяна збираються на конференцію
філії, 2010 р.**

Церкви. Деякі з них уже роками не відвідували церкву.

Але сталося щось незвичайне. Дух торкнувся сердець і змінив життя, спонукавши чотири сім'ї збиратися разом, щоб вивчати Писання і навчатися одне від одного. І цей настрій панує в місті навіть зараз.

“Люди тут відчувають голод і спрагу за євангелією”,—каже член філії Фанні Барен Гарсія.

Цей голод надихнув членів Церкви в Пуерто-Франсіско-де-Орельяна встановити контакт з Церквою і попросити дозвіл на проведення причасних зборів. “Не ми прийшли до них,—пригадає Тімоті Слоан, колишній президент місії в Кіто, Еквадор.— Вони мені зателефонували. У них уже було бажання діяти відповідно до цих почуттів—тобто прийняти запрошення Спасителя, яке зустрічається повсюди в Книзі Мормона, виявляти віру в Нього і покаятися. Це послання поширюється на всіх нас”.

Подібне бажання існувало в серцях тих, хто переїхав до Пуерто-Франсіско-де-Орельяна. На початку січня 2009 року Марко Вільявісенсіо, який зараз служить президентом філії, та його дружина, Клавдія Рамірес, розмірковували, чи погодитися на роботу, заради якої доведеться переїхати з Мачали, де був їхній дім, в інший кінець Еквадору—до

ПРИЙНЯТИ СПАСИТЕЛЯ І ЙОГО ЄВАНГЕЛІЮ

“Для того, щоб прийняти євангелію Ісуса Христа, люди спочатку мають прийняти Того, Хто дав цю євангелію. Вони повинні довіряти

Спасителю і Його вченням. Вони повинні повірити, що, завдяки Спокуті, Він має силу дотриматися обіцянок, які Він дав нам. Коли люди мають віру в Христа, вони приймають і застосовують Його Спокуту і Його вчення. ...

Я люблю євангелію Ісуса Христа, оскільки вона визначає шлях, слідуючи яким ми можемо скуштувати плоди євангелії, пізнати “надзвичайно велику радість” (1 Нефій 8:12), яку здатна дати лише вона, і витерпіти до кінця в усіх випробуваннях земного життя. Євангелія навчає нас усьому, що потрібно знати, щоб повернутися і жити з нашим люблячим Небесним Батьком як воскреслі і прославлені істоти. Хай же в кожного з нас залишатиметься перед очима картина вічного життя. Будьмо ж старанними у дотриманні рецепту вічного життя, яким є євангелія Ісуса Христа”.

Старійшина Л. Том Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Євангелія Ісуса Христа”, Ліягона і Ensign, трав. 2008, сс. 44, 46.

Пуерто-Франсіско-де-Орельяна.

“Моє перше запитання,—каже президент Вільявісенсіо,—було таким: “Чи є там Церква?” Ми з дружиною обговорили це разом із сім’єю і молилися, щоб знати, чи слід нам переїздити. Як тільки прийшло запрошення на роботу, ми дізналися, що в Пуерто-Франсіско-де-Орельяна з’явилася Церква. Ми переїхали туди у лютому 2009 року, а у вересні було організовано філію”.

Радість служіння

Бажання прийти до Христа природно викликає бажання служити. Євангелія Ісуса Христа змінює як того, хто дає, так і того, хто отримує. Цей взаємний процес відбувається, коли наше серце смиренне, розум відкритий і ми служимо. Служіння відіграло головну роль у зростанні Церкви в Пуерто-Франсіско-де-Орельяна і зміцнило тих, хто служив.

“Що я думаю про своє покликання?”—запитає Клара Лус Фарфан, яку було покликано у вересні 2010 року служити

в президентстві Товариства допомоги.— Я щаслива, бо знаю, що матиму змогу допомагати іншим сестрам приходити до церкви і зміцнювати нових сестер, які охристілися”.

Те ж саме почуття переповнює серця членів філії. Лурдес Ченче, президент Товариства допомоги, каже, що зміцнення сестер—справа нелегка, але вона з радістю її робить: “Як президентство і як члени Товариства допомоги, ми відвідуємо сестер. Ми зближуємося більше, коли у них є про-

блеми. Ми приносимо їм продукти, якщо в цьому є потреба. Ми даємо їм відчуття, що вони не самотні, що у нас є допомога від Ісуса Христа і філії. І ми навчаємо їх, що вони мають робити зі свого боку— молитися, вивчати Писання і готуватися самостійно. Ми молимося разом з ними, втішаємо і сильно любимо”.

Але сестри роблять це не самотужки. “Ми розмовляємо з президентом філії, щоб дізнатися, як можна допомогти,— додає Лурдес.— Ми розповідаємо йому та раді приходу про потреби сестер, щоб вирішити, що нам потрібно робити”.

“Люди тут голодують за євангельським знанням. Вони дійсно мають жагу знань”.

Президент Марко Вільявісенсіо

Внизу зліва: президент філії Марко Вільявісенсіо з дружиною Клавдією і сином. Внизу справа: Клара Лус Фарфан на вогнику з іншими членами приходу.

Відданість, з якою сестри виконують свою частину роботи, притаманна всім членам філії. За словами Лурдес, під час проекту служіння, організованого для надання допомоги одній сім'ї у філії, "брали участь усі: діти, молодь, дорослі, Товариство допомоги, місіонери. Те служіння було дуже надихаючим. Я знаю, що коли ми служимо нашим ближнім, то ми служимо нашому Богові (див. Мосія 2:17). Коли я служу, то ніби роблю це для Ісуса Христа. У цьому і полягає суть розбудови царства".

Радість товаришування

Безсумнівно, єдність, яка є наслідком відчуття приналежності до товариства святих, дуже зміцнює. Благословення приходять тоді, коли ми стаємо "співгорожан[ами] святим, і домашні[ми] для Бога" (Ефесянам 2:19), і ми подібні до членів сім'ї, які бажають "нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими; так, і бажаєте сумувати з тими, хто сумує; і співчувати тим, хто потребує співчуття" (Мосія 18:8–9).

Фанні розповідає: "Я впевнена, що сила з'являється завдяки тому, що ми, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, відчуваємо себе, наче ми одна сім'я. І я думаю, що служачи одне одному, ми робимо багато добра. Ми даємо те, у чому є потреба, і це викликає почуття єдності. Ми зустрічаємо кожну нову людину, яка приходить до церкви, з відкритими обіймами. Ми всіх щиро вітаємо. Я впевнена, що обійми більш промовисті, ніж тисяча слів".

Досвід Ани є тому підтвердженням. Як мати-одиначка з п'ятьма дітьми вона постійно бореться з економічними труднощами, намагаючись забезпечити сім'ю, хоча роботу знайти дуже важко, і це виснажує її фізично й духовно. Товаришування членів філії дуже підтримувало її сім'ю у важкі часи. "Члени Церкви приходили і читали зі мною

*"Як і Енош ми маємо жагу за словом Божим" (див. Енош 1:4).
Клара Лус Фарфан*

Президент Вільявісенсіо з іншими членами Церкви розмовляє з Лурдес Ченче, яка є президентом Товариства допомоги філії та вчителем семінарії.

Писання,—розповідає Ана.— Вони слідували за моїми потребами. Якщо виникали труднощі, вони були поруч. А це дуже важливо для нового члена Церкви".

Товаришування частково пояснює те, чому філія так швидко зростає. На перших недільних зборах було 28 членів Церкви, а вже за рік на причасних зборах у філії були присутні 83 чоловіки, серед яких приблизно десять відвідувачів, що належать до інших конфесій.

Провідники філії в суботу перед конференцією філії цілий день відвідували членів Церкви та зацікавлених Церквою. Вони читали з ними Писання, заохочували бути більш старанними.

Один недавно охрищений брат був навернений завдяки вивченню Писань; він читав їх як самостійно, так і з членами Церкви та місіонерами. "Книга Мормона є ключем,—каже він.— Вона є ключем для мене". Він знайшов радість у Церкві. Бажання жити за євангелією було настільки сильним, що він почав платити десятину ще до того, як охристився.

Але дружба—це більше, ніж ділитися євангелією з іншими. Вона може змінювати спосіб життя.

"Перш ніж приєднатися до Церкви,—розповідає Бернабе Пардо, ще один новонавернений,—єдиними моїми друзями були ті, з якими я разом випивав. Але тепер, будучи членом Церкви, я маю багато друзів—справжніх друзів. Вони запрошують мене разом читати Книгу Мормона. Вони запрошують на домашні сімейні вечори. Вони служать одне одному. Я ходив з ними на проекти служіння. Мое життя абсолютно змінилося. Я отримав дуже багато благословень. Я плачу десятину, і Господь мене благословив".

Цей стиль життя притаманний не лише дорослим. “Ми завжди вчимо молодих жінок про силу товаришування, про те, як важливо вітати й залучати інших людей,— розповідає Клавдія Рамірес.— Коли люди вперше приходять до церкви, на них справляє сильне враження те, як їх зустрічають. Тож ми навчаємо молодих жінок про те, якою важливою є кожна душа для Господа. Це дуже допомогло. І разом з молодими жінками ми ставимо цілі за програмою “Особистий розвиток”. Це спонукає їх ділитися своєю дружбою з іншими”.

Президент Вільявісенсіо каже: “Ми намагаємося застосовувати на практиці настанову Президента Гордона Б. Хінклі стосовно того, що кожному новонаверненому потрібно мати живлення добрим словом Бога, друга і обов’язок”¹.

Ана служить другим радником в президентстві Початкового товариства. Її син

Хорхе служить першим радником у кворумі вчителів.

“Ми покладаємо на них відповідальність,—розповідає президент Вільявісенсіо,—можливість навчатися в покликанні провідника, знаходити людину, яка буде їм допомагати”.

Радість від змін

Служіння в євангелії допомогло Клавдії наповнити серце впевненістю. “Я охристилася у вісім років,—розповідає вона.— Ми завжди ходили до церкви. Але коли я піросла, то побачила багато нещасливих шлюбів. Я багато про це думала і переживала, що ніколи не укладу шлюб, бо він не буде щасливим. Я боялася довірити своє життя іншій людині, то було надто важко. Але коли я повернулася з місії, я вже так не думала. Коли навчаєш доктрині, то змінюєшся”.

Зліва направо:
президент Вільявісенсіо з Бернабе Пардо, новонаверненим; збори Товариства допомоги; Фанні Барет Гарсія з чоловіком Рікардо та дітьми; клас, де вивчають євангельське вчення.

Клавдія і Марко Вільявісенсіо були друзями ще до того, як вона поїхала на місію. Невдовзі після її повернення вони удвох разом з іншими друзями пішли до храму. Сталося щось незвичайне. “Я відчувала, ніби Господь відповів на мої молитви, що Марко був саме тим чоловіком, за якого я можу вийти заміж,—розповідає Клавдія.— Я маю найбільше благословення—у мене хороший чоловік”.

Радість життя за євангелією

“Наше життя залежить не від матеріальних речей,—каже 15-річний Оскар Рейес, а від того, як ми його проживемо. Я зберігаю день Суботній у святості тому, що це приємно Богові. І саме з цієї причини я буду служити на місії, і саме через це мені подобається служити іншим”.

Живучи за євангелією, члени філії Орельяна знайшли справжню радість. “Я дуже щаслива,—каже Лурдес.— Хоча моя сім'я дуже далеко, у мене тут також є сім'я, духовна сім'я. У мене є велике свідчення про цю роботу. Я знаю, що Ісус Христос живий і що коли ми слухняні, Він нас благословить”.

Ця радість наповнює їхнє життя, незважаючи на всі життєві випробування. Цю радість приносить праведне життя. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Гордон Б. Хінклі, “Converts and Young Men,” *Ensign*, May 1997, 47.

ПУЕРТО-ФРАНСІСКО-ДЕ-ОРЕЛЬЯНА, ЕКВАДОР

П риблизно на відстані 100 км від Кіто великі вулкани та гори Анди створили умови для тропічного клімату провінції Орельяна, в якому все буяє. Куди тільки сягає око, можна бачити величезні ліси з безліччю струмків та річок. Ці ліси стали домом для папуг, туканів і тисячі інших різновидів птахів. Ви там можете навіть побачити мавп і лінівців, панцирників і капібар та незвичайних рожевих дельфінів.

Провінцію було утворено наприкінці 1990-х років з причини проведення в тому регіоні пошуків нафти. Мало не за одну ніч маленьке поселення перетворилося на місто. Пуерто-Франсіско-де-Орельяна знаходиться в місці злиття річок Напо, Кока і Паяміно. Сьогодні в місті та його передмістях проживає майже 80 тис. жителів.

*Шестирічний
Кортні Т., яка
має синдром
Дауна, допома-
гає виступати
в Початковому
товаристві її
брат Джастін.
Довідник Цер-
кви навчає, що
“уроки, виступи і
методи навчання
повинні бути
адаптовані до
потреб людини з
вадами”.*

Як я можу ДОПОМОГТИ ЦІЙ ДИТИНІ?

Ви працюєте в Початковому товаристві з дітьми, які мають порушення пізнавальних здібностей? Ось кілька ідей щодо того, як навчати цих дітей.

Даніель Фергюсон

Багато вчителів і провідників Початкового товариства мають запитання стосовно того, як служити дитині з порушеннями пізнавальних здібностей, такими, як аутизм, синдром Дауна чи дефіцит уваги/гіперактивність. Вони можуть запитувати: “Як мені навчати цю дитину? Чи повинна вона бути в одному класі з дітьми її віку? Чи може вона брати участь у спільних заходах або інших заходах?”

Як мама сина, що страждає на аутизм, і як учителька Початкового товариства, де є діти з порушеннями пізнавальних здібностей, я багато чого навчилася, допомагаючи цим дітям. Наступні принципи—лише частина того, про що я дізналася. Сподіваюся, що вони стануть вам у пригоді, коли ви будете служити всім дітям вашого приходу чи філії і будете працювати з ними.

Служіть так, як Ісус

Наш Спаситель показував нам, як служити іншим, пристосовуючи Своє послання і дії до потреб людей¹. Наприклад, коли Він прийшов до нефійців, то зібрав їхніх малих дітей і “узав [їх] одного за другим, і благословив їх, і молився Батькові за них” (3 Нефій 17:21; курсив додано). Після цього ангели “оточили тих маленьких” небесним вогнем і “священнослужили їм” (3 Нефій 17:24).

Коли ми навчаємо всіх дітей, то разом з Господом

Автор статті Даніель Фергюсон зі своїм сином Ісаком, який має аутизм.

священнослужимо їм. Старійшина М. Рассел Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, нагадує нам: “Тим з нас, кому було довірено дорогоцінних дітей, дано священне, благородне управління, бо ми є тими, кого Бог призначив оточити дітей у наш час любов’ю і вогнем віри та розумінням, ким вони є”². Коли ми виконуємо свій обов’язок, допомагаючи дітям з обмеженими можливостями, Господь допоможе нам знайти індивідуальний підхід під час служіння й навчання, щоб задовольнити потреби кожної дитини.

Аби краще зрозуміти потреби такої дитини, вчителі та провідники Початкового товариства можуть зустрітися з дитиною та її батьками. Це хороший час,

щоб учителю потоваришувати з дитиною. Найкращим місцем для знайомства є дім дитини, де вона почуває себе затишно і де їй легше знайти контакт з новою людиною.

Здобуйте знання і працюйте разом

Учителям і провідникам слід знайти час, щоб дізнатися, що являє собою вада дитини. Найкраще починати з церковного вебсайту [lds.org/disability](https://www.lds.org/disability) (доступного кількома мовами), де вони можуть знайти загальну інформацію про певні вади, знайти підказки для вчителів та додаткові матеріали.

Дослідивши інформацію на веб-сайті, учителі та

Емілі С. і її чотирирічний син Лендон, який має значні порушення в розвитку, розмовляє з президентом Початкового товариства Деборою Малуф про те, що Лендону подобається і про застосування вдалих методів для його навчання. Служіння дитині з обмеженими можливостями найкращим чином здійснюється тоді, коли дитина, її батьки і провідники працюють разом у душі єдності та співпраці.

провідники можуть зібратися разом із батьками дитини, щоб поділитися

ідеями, обговорити те, що викликає занепокоєння, і встановити цілі. Батьки можуть поділитися інформацією про свою дитину, яка допоможе вчителям досягати результатів, наприклад: розповісти, як дитина спілкується, що їй подобається робити, а чого слід уникати, і як заохочувати її належно поводитися. Співпрацювати з батьками дуже важливо для встановлення єдності, взаємодії й подальшого діалогу. Це необхідно для того, щоб краще служити дитині з обмеженими можливостями.

Учителі й провідники повинні радитися зі своїми провідниками священства, коли вони думають над тим, як служити такій дитині. Коли лікарі нам сказали, що у нашого сина аутизм, ми не знали, як він сприйме перехід з ясельної групи до Початкового товариства разом зі своїми однолітками. Одна сестра в нашому приході, яка була шкільною вчителькою, підійшла до єпископа і до президента Початкового товариства та запропонувала допомагати нашому синові. Президент Початкового товариства, член єпископату і ми з чоловіком зустрілися з нею, і вона розповіла нам, як можна працювати з нашим сином. Ми встановили цілі й розробили план стосовно того, як допомагати йому розуміти, що відбувається в Початковому товаристві. Нам часто доводилося вносити в цей план корективи упродовж наступних трьох років, але коли син навчився розуміти, що навколо нього відбувається, йому стало більш цікаво взаємодіяти з однолітками й брати участь в уроках. Розуміння й відданість цієї сестри заклали основу, на якій наш син продовжує

стояти. Її любов і дружба навчили його тому, що він— улюблене дитя Бога. Завдяки цьому церква для нього й зараз залишається місцем, де він може бути самим собою і відчувати любов інших.

Розвивайте дружбу й довіру

Як учителі ми можемо “наслідувати приклад Спасителя: давати надію людям з обмеженими можливостями, розуміти і любити їх”³. Коли ми виявляємо щире увагу дітям з обмеженими можливостями, наші дружні стосунки зміцнюватимуться.

Діти з порушенням пізнавальних здібностей можуть спілкуватися не так, як усі інші. Коли вчителі пристосуються до індивідуального способу спілкування дитини, то зможуть розвивати довіру і дружбу та більш ефективно її навчати. Ось два способи покращення спілкування:

- **Присядьте, щоб ваше обличчя було навпроти обличчя дитини**⁴. Коли дорослі так роблять, дитина менше боїться і відчуває себе більш залученою до того, що відбувається. Це також допомагає дітям, яким важко зосередитися в присутності інших людей. Учитель або помічник може привертати увагу дитини і упродовж уроку час від часу казати одне-два речення стосовно того, про що навчають.
- **Дізнайтеся, чим дитина цікавиться**. Діти відчувають, що їх цінують, коли інші люди виявляють

зацікавленість до того, що їм подобається. Діти з обмеженими можливостями часто мають особливу прихильність до певних предметів, наприклад, якоїсь іграшки, тварини або гри. Учитель може попросити дитину розповісти про свої захоплення і згадати про це під час уроку. Навіть якщо дитина не розмовляє, учитель може говорити про те, що її цікавить.

Залучайте до уроку

У більшості випадків дитину з порушенням пізнавальних здібностей слід навчати в класі Початкового товариства разом з іншими дітьми. Це важливо як для самої дитини, так і для її однолітків. Залучення допоможе дитині навчатися належним чином спілкуватися з іншими, а також поводитися в церкві та підготує її до переходу в класи для молоді. Однолітки, навчаючись разом з такою дитиною, отримають нагоду служити й здобудуть унікальне розуміння того, що нам дають діти з обмеженими можливостями. Спільне проведення часу також спонукатиме до розвитку дружніх стосунків, без яких неможливо відчувати себе залученими й бажаними у церкві.

Коли наш син ще не ходив до школи, одна маленька дівчинка часто сідала поруч з ним у Початковому товаристві. Вона робила для нього картки і малюнки, коли він пропускав урок. Наш син не міг сказати нам, як звали дівчинку, але він брав її за руку і називав її “мій друг”. Їхня дружба дала їй можливість служити й допомогла йому з радістю ходити до церкви.

Щоб дітям легше було подружитися, хтось із батьків або вчителів може познайомити дитину з однолітками на першому ж уроці і розповісти про особистість дитини—її таланти, вміння і улюблені заняття. Вони можуть поговорити про обмежені можливості дитини, щоб однолітки зрозуміли потреби дитини та поведінку, яка може здаватися їм незвичною. Найчастіше, якщо батьки і провідники Церкви відкрито про це розкажуть, одноліткам дитини буде легше подружитися з нею.

Ви можете зв'язатися з фахівцями, які допоможуть учителям Початкового товариства скласти план таким

*Навчання у класі Початкового товариства допомагає як дитині з порушенням пізнавальних здібностей, так і її одноліткам.
Одрі С. читає Писання з Ісаком.*

чином, аби якомога повніше залучати таку дитину. Іноді шкільний учитель такої дитини може виявити бажання зустрітися з провідниками Початкового товариства, щоб ознайомити їх з тими методами, які ефективно працюють у школі. Учитель може навіть виявити бажання прийти до церкви, щоб провести практичне заняття.

У небагатьох випадках можна зробити виняток і навчати дитину окремо або знайти інші способи адаптації. На сайті LDS.org у рубриці “Primary” розділу “Serving in the Church” ви знайдете подальші настанови стосовно цього питання⁵.

Допомагайте у класі

Може бути нелегко задовольняти потреби кожної дитини у кожному класі Початкового товариства. Коли в групі дітей є дитина з обмеженими можливостями, можливо, потрібно покликати ще одного вчителя або помічника вчителя. Учителі можуть по черзі вести уроки і допомагати тій дитині, або помічник учителя може бути покликаний спеціально для того, щоб працювати з дитиною з обмеженими можливостями. Залучені до служіння в Початковому товаристві мають координувати розклад уроків, розробити систему спілкування і обговорювати, як вони будуть вирішувати різні ситуації, які можуть виникати. Як завжди, молитва, спілкування і планування є вкрай важливими для успішної співпраці й забезпечення ефективного навчання.

Коли покликають ще одного вчителя або помічника вчителя, майте на увазі те, що батьки знаходяться з цією дитиною і справляються з труднощами виховання дитини з обмеженими можливостями 24 години на добу. Можливо, у них є потреба побути на Недільній школі або послужити в інших покликаннях. Ця коротка перерва може допомогти їм відновити сили й підготуватися до подолання труднощів наступного тижня.

Пристосуйте плани уроків

Довідник Церкви навчає, що “провідники і вчителі мають залучати членів Церкви з вадами до участі

Чотирирічна Бруклін С. (третя зліва), яка має аутизм, любить співати в Початковому товаристві. Її батьки кажуть, що вона завжди добре реагує на музику; тактильний аспект у грі руками збільшує зацікавленість Бруклін та інших дітей.

в зборах, уроках та заходах якомога повніше. Уроки, виступи і методи навчання повинні бути адаптовані до потреб людини з вадами”⁶. Щоб викладати уроки таким чином, аби задовольняти потреби всіх членів класу, необхідно молитися, виявляти винахідливість і докладати зусилля.

Почніть з того, що дізнайтеся, яким чином дитина найкраще навчається. Посилання “Leader and Teacher Resources” на [lds.org/disability](https://www.lds.org/disability) містить інформацію про адаптацію уроків. Додаткові ідеї перераховані під кожним заголовком з назвою певного виду обмеження. Рубрика “Primary” в розділі “Serving in the Church” на [LDS.org](https://www.lds.org) є ще одним прекрасним джерелом. Адаптація уроку для дитини з певними обмеженнями буде також корисною і для інших дітей. Ось які методи допомагали мені:

- **Наочні матеріали:** Багато дітей легше навчаються за допомогою наочних матеріалів, тобто малюнків чи предметів, які допомагають їм зрозуміти ідею. Інший учитель або помічник учителя може сидіти біля дитини з обмеженими можливостями і показувати їй під час уроку малюнки чи картинки, щоб ілюструвати те, про що розповідає учитель. Якщо дитина любить малювати, вона, можливо, захоче мати аркуш паперу, щоб малювати разом з помічником учителя. Разом вони можуть малювати те, про що йдеться на уроці.
- **Сприйняття на слух:** Діти, які легше сприймають новий матеріал на слух, люблять історії. Їм також подобається, коли вчитель за допомогою голосу розігрує історію—шепоче, здивовано зітхає або говорить трошки швидше у найцікавіших епізодах.

Учителі можуть спрощувати або скорочувати історії, що містяться в уроці, аби дитина з обмеженими можливостями могла її зрозуміти й не втратила зацікавленості. Ви можете розповісти історію, а потім застосувати принципи, що в ній містяться, до реальних ситуацій з життя, або до тієї історії чи події, про яку дитина вже знає.

- **Сприйняття на дотик:** Діти, які навчаються за допомогою дотику, люблять носити з собою якісь предмети, тримати й відчувати їх. Якщо події в історії, про яку ви розповідаєте, відбуваються на вулиці, учитель може принести гладенький камінець, гілочку або м’яку іграшку, щоб показувати їй під час переказу історії, а потім дати предмет, щоб усі по черзі потримали й розглянули його. Якісь саморобки та розмальовки також допоможуть, коли йдеться про відчутті на дотик предмети.

Участь у спільних та інших заходах

Участь є важливою для дітей з обмеженими можливостями. Будьте винахідливими, шукаючи способи залучення таких дітей до читання уривків з Писань, молитви й підготовки виступів на спільних заходах. Якщо, наприклад, дитині важко розмовляти, вона може використовувати малюнки, щоб спілкуватися. Або деяким дітям подобається стояти за трибуною, однак вони

надто сором'язливі або не мають бажання виступати. У такому випадку дайте дітям можливість стояти за трибуною і виявляйте задоволення тим, що вони там знаходяться, поки хтось із батьків допомагає озвучити виступ дитини. Дитина може допомагати, тримаючи ілюстрації для свого виступу або показати, коли треба скласти руки для молитви.

Ось кілька інших вправ і способів адаптації, які ви можете взяти до уваги:

- **Виступ дітей на причасних зборах.**

Дитині з обмеженими можливостями може знадобитися додаткова допомога і гнучкість у підході, бо виступ на причасних зборах виходить за межі звичних для неї занять. Проведення кількох репетицій допоможе дитині пристосуватися до змін. Було б добре, якби дитина сиділа біля помічника учителя, щоб він допомагав їй виконувати пісні або виступати. Якщо на дитину надто впливає шум або вигляд великої кількості людей у залі, залишіть місце для неї й помічника на боковій лаві в першому ряду. Там вона зможе щось розмальовувати, розглядати книжки або виходити при необхідності з залу, не відволікаючи інших дітей. Це також дасть дитині можливість вийти вперед і сказати свої слова або проспівати, а потім повернутися на лаву й заспокоїтися. Інша дитина спокійно сидить на сцені, але їй потрібні рухливі іграшки, наприклад, дві-три скріпки або гладенький камінчик, який вона триматиме в руках. Це допомагає дітям, яким важко зосередитися в присутності великої кількості людей.

- **Спільні заходи.** Якщо клас дитини виступає на спільному заході, зробіть усе можливе, щоб дитина з обмеженими можливостями брала в ньому посильну участь. Якщо клас розіграє сценку, дитина може мати коротку роль або навіть грати роль без слів. Уже те, що вона буде одягнена в костюм разом з іншими дітьми, дасть їй відчуття залученості.

Для розвитку стосунків з однолітками важливо, щоб дитина брала разом з ними участь у заходах.

- **Інші заходи.** Якщо Початкове товариство бере участь у одному із заходів приходу, наприклад, показі талантів чи в Різдвяній програмі, а дитина з обмеженими можливостями важко переносить шум чи велику кількість людей, зробіть так, щоб її клас виступив першим у програмі. Тоді батьки дитини зможуть відвезти її додому ще до того, як вона надто стомиться.

Пожинайте благословення

Завдяки своєму синові з аутизмом я поіншому подивилася на те, що означає бути дитиною Бога. Я зрозуміла, що Небесний Батько дійсно знає і любить кожного з нас. Він знає наші потреби і через Святого Духа підказує батькам та провідникам, як піклуватися про сім'ї та благословляти їх, а також дітей, яким ми служимо. Я також сповнилася глибокої вдячності й любові до вчителів Початкового товариства, яке відвідував наш син, та до провідників Церкви, які приділили час, щоб подружитися з ним. Вони— чудовий приклад Спасителевої любові.

Щоб навчати дитину з порушенням пізнавальних здібностей, необхідно більше часу і зусиль, а іноді наставатимуть моменти розчарування. Але завдяки молитві, натхненню й умінню покладатися на Господа ми можемо досягнути успіху, виховуючи цих особливих дітей і допомагаючи їм. ■

Більш докладну інформацію на цю тему можна знайти в Довіднику 2: Керування Церквою (2010), 11.8.6; 21.1.26.

ПОСИЛАННЯ

1. Див., наприклад, Матвій 8:1–17; 9:1–13, 18–38.
2. М. Рассел Баллара, у "Behold Your Little Ones," *Tambuli*, Oct. 1994, 40; "Great Shall Be the Peace of Thy Children," *Ensign*, Apr. 1994, 60.
3. *Довідник 2: Керування Церквою* (2010), 21.1.26.
4. Див. *Навчати—немає покликання величнійшого*, (2000) с. 71.
5. Див. "Teaching All Children, Including Those with Disabilities," [lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html](https://www.lds.org/pa/display/0,17884,5727-1,00.html).
6. *Довідник 2*, 21.1.26.

НАСТАНОВИ З ДОВІДНИКІВ ЦЕРКВИ

Довідники Церкви містять чудову інформацію для вчителів та провідників, які служать людям з обмеженими можливостями. Розділ "Члени Церкви з вадами" (21.1.26) у *Довіднику 2: Керування Церквою*, містить настанови й дає відповіді на велику кількість поширених питань. Розділи, що стосуються допоміжних товариств, містять додаткові настанови. *Довідник 1* містить настанови для провідників священства, у тому числі інструкції щодо хрищення. Див. у додатку підзаголовок "вади", щоб знайти перелік усіх матеріалів.

ЦЯ КНИГА ВІД ТЕБЕ?

Мені щойно виповнився 21 рік, і я працювала офіціанткою в ресторані місцевого лижного курорту. Якось удень, коли я закінчила прибирання в залі ресторану, до мене підійшов інший офіціант і вручив книгу, сказавши, що йому хочеться, аби я її мала. Я подякувала і прийняла подарунок.

На обкладинці було написано: Книга Мормона. Це збудило мою зацікавленість, тож я вирішила піти на кухню й переглянути її. На внутрішній стороні обкладинки я знайшла напис, який той офіціант зробив для мене. Він написав, що Книга Мормона є істинною книгою, яка містить євангелію Ісуса Христа, і у нього не було сумнівів, що вона зворушить моє серце. Я вирішила відразу ж взятися за читання книги.

Під час читання мене охопив дивний спокій. Я нічого подібного не відчувала під час читання будь-якої іншої книги, окрім Біблії. Моє початкове бажання прочитати лише кілька сторінок швидко переросло в бажання прочитати кілька розділів. Я не могла відірватися від книги. Потім я дочитала до 1 Нефія 15:11: “Хіба не пам’ятаєте ви того, що Господь сказав?—Якщо ви не дасте закам’яніти вашим серцям і будете питати Мене з вірою, сподіваючись, що ви отримаєте, старанно виконуючи Мої заповіді, безсумнівно все те відкриється вам”.

Мені потрібно було знати, чи ця книга істинна. Я не знала, як звертатися до Бога в молитві, тож просто поглянула в стелю кухні й запитала:

“Чи ця книга від Тебе?” Я відразу ж відчула тверду відповідь: “Так”. Я пам’ятаю, як подумала: “Ого! Мабуть, я дочитаю цю книгу до кінця!”

Через три місяці, закінчивши читати Книгу Мормона, я поїхала в Каліфорнію відвідати батька. Неподалік від його дому я проїздила повз

Сніробітник вручив мені книгу, сказавши, що йому хочеться, аби я її мала. Це збудило мою цікавість.

будинок з мозаїчним зображенням на фасаді, яке я впізнала. Я швидко повернула до паркувального майданчика і побачила там чоловіка.

“Що робить на вашому будинку зображення видіння Легія про дерево життя?” — запитала я. У відповідь він познайомив мене зі своєю церквою—Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Я принесла з машини свою Книгу Мормона і почала ставити чоловікові запитання про всі уривки, які я обводила під час читання. Він зупинив мене і пояснив, що Церква має місіонерів, які присвячують два роки свого життя, щоб відповідати на подібні запитання.

Я дала йому адресу батька, і пізніше двоє старійшин прийшли до мене з візитом. Мене вразило те, що вони з готовністю відповідали на всі мої запитання. Я була ще більш вражена тим, що нові поняття, яких вони мене навчали, здавалися мені знайомими, ніби я їх знову згадувала. Через п'ять тижнів я охристілася і стала членом Церкви.

З того часу минуло тридцять два роки, і я все ще кожного дня читаю Книгу Мормона. Вона й далі є постійним джерелом світла і спрямування для мене і моєї сім'ї. Я така вдячна за стародавніх пророків, які вигравіювали слова Бога на золотих пластинах, за Джозефа Сміта, який зніс переслідування і випробування заради того, щоб перекласти й опублікувати істини, які вона містить, а також за офіціанта, який мав сміливість того дня подарувати мені Книгу Мормона. ■

Сінтія Енн Лі, шт. Невада, США

ЄВАНГЕЛІЯ ПРИНЕСЛА МЕНІ СПОКІЙ

Моя сім'я приєдналася до Церкви, коли мені було шість років, і ми запечаталися у храмі, коли мені було вісім. Мої батьки старанно навчали мене доктринами нашої нової віри, тож я зростала, знаючи, що молитва, особисте вивчення Писань та інші аспекти євангелії можуть приносити великий спокій.

Однак до часу свого служіння на місії я не могла повною мірою оцінити план спасіння. Коли я служила в Австралії, помер мій батько. Президент місії, повідомивши про те, що сталося, дав мені благословення священства, в якому багато було сказано про план спасіння. Те благословення разом з особистим вивченням у наступні дні, тижні й місяці допомогло мені більше,

ніж будь-коли раніше, зрозуміти й оцінити це велике вчення. Я змогла подивитися на свої обставини крізь призму плану спасіння, і я могла зрозуміти, яким дійсно прекрасним він є. З того часу план спасіння почав так багато для мене значити.

Під час подальшого вивчення Писань після місії я зрозуміла, що у Слові Божому міститься багато свідчень про “великий план щастя” (Алма 42:8). Я знаю, що є життя після смерті і що ми знову можемо бути зі своїми рідними після цього життя. Знання про те, що мої мама, батько, брати і сестри запечатані на вічність, приносить мені велику втіху.

У цьому житті бувають болісні події, але це не означає, що життя повинно бути важким. Євангелія Ісуса Христа робить усе набагато легшим. Завдяки цьому я знаю, що можу відчувати мир і спокій завжди, що б не трапалося в моєму житті. ■
Сіна Роджерс, Нова Зеландія

Коли президент місії прийшов сказати, що сталося, він дав мені благословення священства, в якому багато було сказано про план спасіння.

ТВІЙ УРОЖАЙ ЗАМЕРЗНЕ!

Коли наша сім'я готувалася до запечатування в Логанському храмі, шт. Юта, ми поновили своє зобов'язання жити за євангелією Ісуса Христа. Зокрема, ми пообіцяли Господу, що завжди платитимемо десятину. Невдовзі після запечатування ми переїхали до штату Вайомінг, США, щоб спробувати себе у фермерстві.

Коли ми почали готувати 120 га землі, уже був кінець квітня. Ми

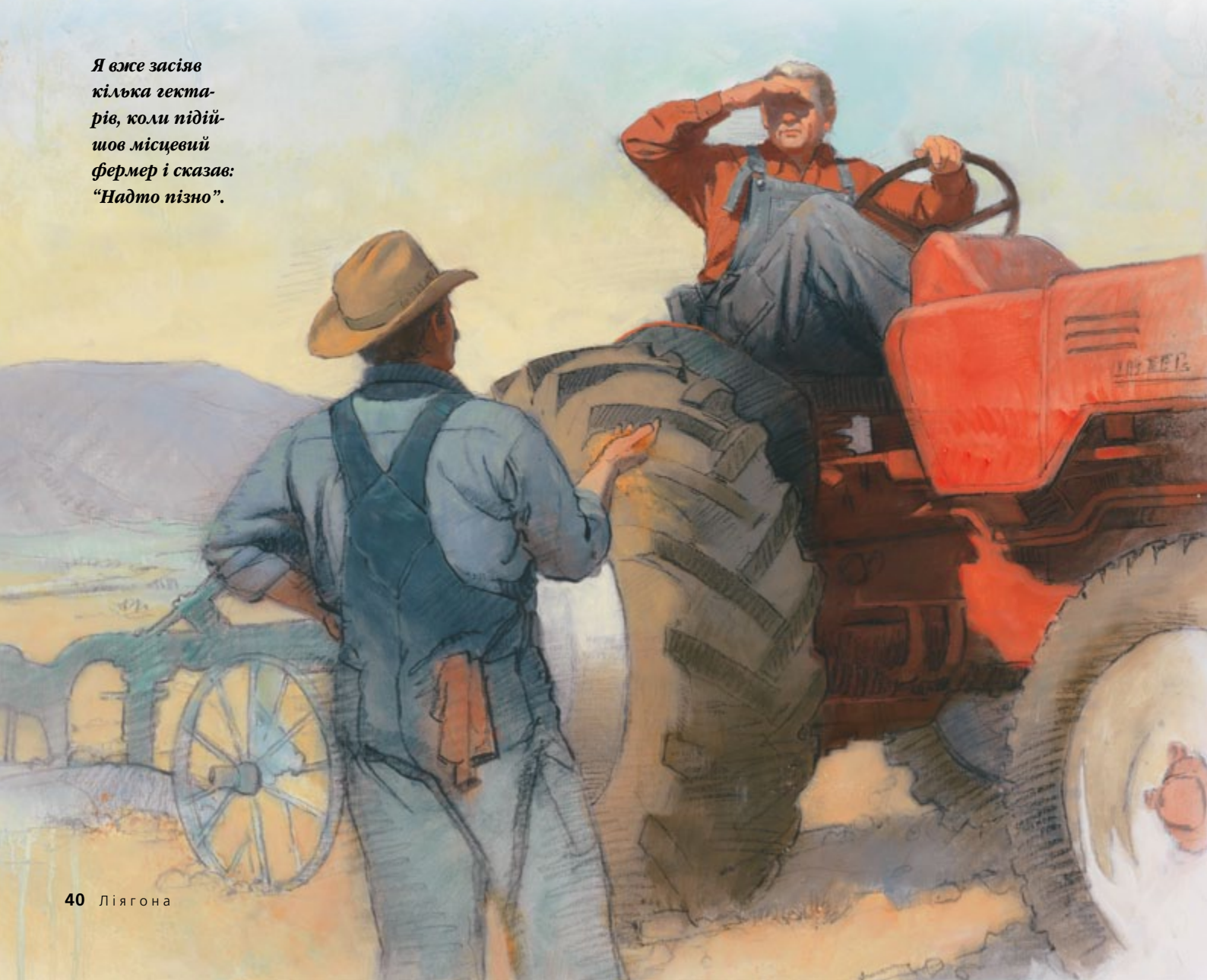
спалили полин, вирівняли землю й прокопали іригаційні канали. Коли ми нарешті почали посівну, сезон посадки наближався до кінця. Я вирішив посіяти ячмінь, який мав короткий період дозрівання.

Коли я засіяв уже кілька гектарів, місцевий фермер підійшов і сказав: “Ти марнуєш свій час, сили й гроші, взявшись за цю справу. Вже надто пізно. Після 21 серпня твій урожай замерзне!”

Він узяв жменю землі й продовжив: “Ти висушив землю, поки розчищував її, палив полин і вирівнював. Твоє насіння не зійде без поливу”.

Я й сам знав, що земля була надто суха, але ми вже вклали багато грошей у ту справу, тож я вирішив продовжити посівну. Я вірив, що оскільки ми зробили все можливе, аби підготувати землю, й оскільки ми були платниками повної десятичини, Небесний Батько допоможе нам. Засіявши все поле,

Я вже засіяв кілька гектарів, коли підійшов місцевий фермер і сказав: “Надто пізно”.

ми разом із сім'єю стали на коліна й попросили Його допомоги.

Наступного дня пішов дощ—чудовий і не надто сильний, щоб не змити насіння чи м'який ґрунт на пагорбах. Наші гарячі молитви й довгі напружені дні роботи не були марними.

Упродовж весни й літа ми працювали по 12–14 годин на добу шість днів на тиждень над зрошувальною системою, огорожею й підготовкою до збирання врожаю. Ми також дотримувалися своїх обіцянь Господу, сплачуючи десятину й старанно виконуючи покликання у приході. Насіння чудово й густо проросло; здавалося, що ячмінь наче вистрибує з землі. Однак з наближенням кінця сезону ми хвилювалися, що настануть сильні холоди й врожай замерзне. Ми молилися Богові, просячи зберегти врожай, і вірили, що Він дотримається Свого обіцяння, даного тим, хто платить десятину: “І ради вас насварю я все те, що жере, і воно не понищить вам земного плоду” (Малахія 3:11).

Настав страшний день—21 серпня, а разом з ним ударив мороз. Але коли наступного дня я вийшов у поле, то побачив, що наш врожай було збережено. Через кілька тижнів ми зібрали врожай ячменю, наповнивши ним кілька вантажівок, і продали його за хорошу ціну.

Наступного літа наші гектари люцерни і ячменю були яскраво зеленими посеред курного ландшафту, вкритого полином. Якось у кінці серпня я займався поливом, коли побачив, що наближається буря. “О, ні,—подумав я,—це ж град!” Я

став посеред поля на коліна і почав молитися, знаючи, що наш врожай може бути знищено. Буря наближалася швидко. Я бачив, що град іде на північ і на південь від моїх полів. Я підійшов до огорожі з північного боку. Град потрапив за лінію огорожі, але не далі. Я швидко пішов до південного краю огорожі. Град дійшов лише до самої огорожі. Наш урожай не постраждав!

Сусіди дивувалися тому, як нам пощастило, а я пригадав слова Малахії, що “будуть всі люди вважати вас блаженними” (Малахія 3:12). Ми дійсно були благословенними. Я вдячний за те, що коли ми якнайкраще виконуємо заповіді Бога, Він дотримується Своїх обіцянь. ■

Бен Е. Фаулер, шт. Юта, США

ТИ БАЖАНА В МОЄМУ ДОМІ

У листопаді 1997 року мене покликали служити в місію Концепсйон, Чилі, і невдовзі я зрозуміла, як сильно бажаю піти до храму й отримати більше світла і знання. Але потім мене почали мучити сумніви: чи дійсно я гідна увійти до храму, зважаючи на мої слабкості й недоліки? Чи дійсно Господь привітає мене з розкритими обіймами, беручи до уваги ті випадки, коли я Його ображала?

Я поділилася своїми сумнівами з президентом колу, й він допоміг мені зрозуміти, що якщо моє життя приведено до ладу і я

дійсно намагаюся робити все, чого була навчена, то я гідна увійти в дім Господа. З полегшенням я вирушила до центру підготовки місіонерів у Сантьяго, Чилі. Однак за кілька годин до того, як настав час іти до храму, мої сумніви повернулися.

Краса і спокій всередині храму були настільки величними, що чим довше я перебувала там, тим більше сумнівалася, чи гідна перебувати там. Пізніше, в целестіальній кімнаті, всі були радісними й сяючими, крім мене. Проте, коли я взялася за ручку дверей, щоб вийти, мене охопило дивне почуття, і я відчула, що маю залишитися. Мені також здалося, ніби хтось позаду поклав мені руку на ліве плече, щоб я повернулася. Я повільно обернулася.

На стіні я побачила зображення Ісуса Христа під час Другого пришествя з розкритими обіймами. Я не могла поворухнутися. Потім у своєму розумі я чітко почула наступні слова: “Ти бажана в Моєму домі”.

Тепле почуття пронизало все моє тіло, а з очей покотилися сльози. Єдине, що я могла сказати: “Дякую”.

Кілька хвилин я безупинно плакала. Серце переповнювала вдячність Моєму Спасителю. Я все ще вважаю себе слабкою і недосконалою, однак знаю, що Він любить мене і буде зміцнювати.

Багато років минуло з того часу, але кожного разу, коли я приходжу до храму, до мене повертається радість того дня, як і ці втішні слова: “Ти бажана в Моєму домі”. ■

Каріна Даніела Пас, Салта, Аргентина

Джулі Б. Бек

Генеральний президент
Товариства допомоги

ЦЕ— ваша робота

Ви—спеціально підготовлене покоління, яке має талант застосовувати технології для здійснення сімейно-історичної роботи й храмового служіння.

Пророк Авраам переживав перехідні періоди в своєму житті, так само, як і доросла молодь у наш час. Ми читаємо про нього в Дорогоцінній Перлині: “У землі Халдеїв, у помешканні моїх батьків я, Авраам, побачив, що було необхідно мені отримати інше місце проживання” (Авраам 1:1). Авраам наблизився до того моменту, коли йому потрібно було жити самостійно і почати доросле життя. Він знав, що є для нього “більше щастя і більший мир та покій” (вірш 2) у порівнянні з тим, що він зараз мав.

Авраам шукав і отримав ті благословення більшого щастя, миру і спокою, і вони доступні всім членам Церкви, у тому числі дорослій молоді. Як ви готуетесь до їхнього отримання? Давайте зосередимося на одному з кількох заходів, у якому ви можете брати участь прямо зараз: храмова та сімейно-історична робота.

Як святі останніх днів, ви вже знаєте про важливість храму та храмових обрядів. Упродовж століть багато людей померло без знання євангелії. Ці люди є вашими

близькими і далекими родичами. Вони чекають, щоб ви зробили необхідний пошук, аби з'єднати ваші сім'ї разом і виконати для них у храмах спасительні обряди.

Певне знання технологій допомагає в проведенні храмової та сімейно-історичної роботи. Ви—спеціально підготовлене покоління, яке має талант застосовувати технології для її здійснення. Моя бабуся Бенгертер мала велике свідчення й відчуття невідкладності сімейно-історичної роботи. Багато років тому, коли вона збрала 25 тис. імен членів своєї сім'ї, їй доводилося записувати кожне ім'я на бланку вручну. Вона була б така вдячна за комп'ютерну програму, яка допомагала б їй робити це точніше й ефективніше. Зараз у неї є сотні талановитих молодих нащадків, які можуть допомагати з цього боку завіси.

Господь пообіцяв, що ваші серця повернуться до батьків, щоб землю не було повністю знищено під час Його пришествя (див. УЗ 2:2–3). Ваші технічні навички є особливим виповненням цього пророцтва, і я сподіваюся, ви відчуваєте невідкладність цієї роботи. Ви були народжені у цьому столітті, щоб виконувати храмову і сімейно-історичну роботу. Вашій сім'ї потрібна ваша допомога. Вашому приходу або філії потрібна ваша допомога у виконанні цього важливого завдання.

Є особисті благословення, які прийдуть

**Ви народилися
в цьому столітті,
щоб виконувати
храмову і сімейно-
історичну роботу.
Я сподіваюся,
що ви відчуваєте
невідкладність цієї
роботи.**

до вас за участь у храмовій та сімейно-історичній роботі. Одне з цих благословень—можливість відповідати вимогам отримання храмової рекомендації, яка засвідчує вашу гідність перед Господом. Храмова рекомендація є символом вашого послуху.

Нещодавні настанови Першого Президентства пояснюють правила отримання храмової рекомендації та отримання ендаументу. У них ще раз наголошується на тому, що отримання храмового ендаументу є серйозною справою і його може отримати лише та людина, яка належним чином підготовлена і достатньо зріла, щоб дотримуватися укладених завітів. Перше Президентство також наголошує, що неодружені члени Церкви, молодші або трохи страші 20 років, які ще не отримали покликання на місію або не збираються укладати храмовий шлюб, не можуть отримувати рекомендацію для отримання особистого ендаументу¹. Однак кожний гідний член Церкви, якому більше 12 років, може отримати рекомендацію обмеженої дії для виконання хрищення за померлих.

Ті з вас, хто сьогодні не є гідним привілею отримати храмову рекомендацію, може працювати з єпископом чи президентом філії, щоб відповідати вимогам отримання рекомендації у найближчому майбутньому. Будь ласка, не живіть без цього важливого документу.

Я свідчу, що Спокута є реальною і що гріхи можуть бути прощені завдяки належному покаянню.

Ви можете брати активну участь у храмовій роботі. Храмова і сімейно-історична робота—це *ваша* робота. Від вас багато залежить! Ви можете стільки всього зробити завдяки своїй енергії та вмінню!

Беручи участь у храмовій та сімейно-історичній роботі, ви неодмінно відчуєте Дух, Який вас втішатиме у труднощах і направлятиме у прийнятті важливих рішень. Особисто беручи участь у цій роботі разом з членами приходу чи студентами інституту релігії, у Товаристві допомоги чи кворумах старійшин, ви знайдете хороших друзів і здобудете цінний досвід спілкування з людьми.

А оскільки коло знайомих і друзів розширюється й Дух працює з вами, то зростає ймовірність того, що ви знайдете свого супутника життя та утворите вічну сім'ю.

Коли ви будете брати участь особисто, з друзями, у своїх кворумах, Товариствах допомоги та в інституті, ця робота зміцнюватиме вашу віру й збільшуватиме ваше щастя упродовж усього життя. Вона є ознакою учнівства, зміцнить ваш майбутній шлюб і сім'ю та запросить Духа супроводжувати вас.

Відроджена євангелія Ісуса Христа є істинною. Оскільки вона істинна, багато залежить від вас, підрастаюче покоління. Я сподіваюся, що ви—як і Авраам—будете послідовниками праведності, шукатимете благословень батьків, беручи участь у цій роботі, і що ви, таким чином, знайдете більше знання, щастя, миру і спокою. ■

З виступу на вогнику Церковної системи освіти 12 березня 2008 року.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Лист Першого Президентства, 7 вер., 2007 р.

ЩО Я МОЖУ ЗРОБИТИ?

Ви можете взяти до уваги такі ідеї.

ВІДВІДУВАННЯ ХРАМУ

- Ви можете запросити з собою членів сім'ї, приходу або філії, студентів інституту релігії або інших друзів.
- Разом з приходом або філією беріть участь у храмовій роботі.
- Якщо можливо, беріть імена своїх предків.
- Ви можете посидіти з дітьми, щоб батьки пішли до храму.

ЗБИРАЙТЕ ДАНІ

- Оцифруйте фотографії, слайди, відеоплівки та інші записи; маючи цю інформацію в електронному форматі, ви зможете її убезпечити і поділитися історичними даними з іншими.
- Перевіряйте точність сімейних записів. Добре почати із сайту New.familysearch.org. Настанови он-лайн і фахівець з сімейної історії у вашому приході або філії допоможуть вам розібратися з цим сайтом. Якщо ви вже знайомі з сайтом, то можете навчити ще когось ним користуватися.
- Подорожуйте з користю. Якщо ви перебуваєте у тій місцевості, де жили ваші предки, то

зорганізуйтеся так, щоб провести певний час на кладовищі, в бібліотеці або інших місцях, де ви можете більше дізнатися про своїх предків.

ВЕДІТЬ ЗАПИСИ

- Ведіть щоденник.
- Якщо можливо, всюди беріть із собою фотоапарат.
- Навчіться або навчіть іншу людину індексувати ([indexing .familysearch.org](http://indexing.familysearch.org)), що допоможе згодом знаходити записи з усього світу в он-лайні.
- Поговоріть із членами сім'ї про важливі події в їхньому житті. Запишіть ваші розмови.
- Започаткуйте сімейний блог, можливо, звернувшись до членів сім'ї з проханням написати статті на певні теми (наприклад: "Найнезабутніше Різдво") або попросіть їх помістити будь-які їхні фото й спогади.
- Плекайте сімейні стосунки, підтримуючи зв'язок з родичами за допомогою електронної пошти, телефону та листування. Якщо можливо, плануйте сімейні зустрічі.
- Організуйте поїздку на місцеве кладовище. Разом з друзями фотографуйте надгробки, якщо

дозволено, і помістіть їх в режимі он-лайн. Це може бути хорошим служінням, особливо, якщо йдеться про маленькі кладовища.

МОЄ ЗАВДАННЯ З СІМЕЙНОЇ ІСТОРІЇ

Крістіна Алвеар

Єпископ Пейдж, єпископ нашого приходу для дорослої молоді, почав з пояснення того, що сімейна історія і храмова робота не лише для батьків, дідусів та бабусь. Це завдання стоїть і перед *нашим* поколінням та частково є причиною того, чому *нас* було послано на землю у цей час. Потім було запрошення: займіться індексацією у FamilySearch. Справді, єпископ запропонував нашому приходу проіндексувати 100 тис. імен.

Це мало стати грандіозною справою. Кожному довелося б проіндексувати 1000 імен. Однак, коли єпископ запитав, хто візьметься за виконання цього завдання, ми всі підняли руку.

ЩО ТАКЕ ІНДЕКСАЦІЯ У FAMILYSEARCH?

Багато років у сотнях країн Церква збирала генеалогічні записи. Записи були скановані до комп'ютерів. Зараз волонтери можуть завантажити оцифровані зображення тих записів і друкувати інформацію, щоб створити каталог у режимі он-лайн. Тоді кожна людина зможе мати доступ до того каталогу на сайті familysearch.org.

Проект з індексування доступний багатьма мовами. Станьте найновішим членом постійно зростаючого товариства індексаторів, зайшовши на сайт indexing.familysearch.org.

Це завдання невдовзі посіло важливе місце у моєму житті. Я завантажила програму з індексування FamilySearch, прочитала настанови й почала.

Спочатку мені було важко. Не завжди було легко прочитати рукописний текст. Але кожного разу, коли я завершувала партію імен, я почувала більше впевненості.

Оскільки моя сім'я родом з Чилі, я вирішила індексувати імена з іспанської мови. Можливо з цієї причини моє ставлення до завдання стало ще більш особистішим. Я відчувала, що це більше, ніж друкування імен, оскільки я розуміла, що за кожним іменем стояла особа, яка могла отримати храмові благословення.

Я швидко побачила, що індексація є чудовим заняттям для недільного дня. Оскільки я живу далеко від сім'ї, то мені іноді нічим зайняти себе після церкви. Але індексація допомагає продуктивно використовувати час. Крім того, в цей час я можу слухати музику або промови.

Мене зміцнила цитата президента Бойда К. Пекера, президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів, яку навів наш президент колу: “Жодна робота не захищає цю Церкву так, як храмова робота і дослідження сімейної історії, пов'язані з нею. Жодна робота не дає більшого духовного очищення. Жодна робота, яку ми виконуємо, не дає нам більшої сили. ... Наша робота у храмі є щитом і захистом для кожного окремо і для всіх разом”¹.

Складається враження, що на молодь з особливою силою впливають “вогненні стріли супротивника” (1 Нефій 15:24), а мені було обіцяно захист. Я отримала сильніше бажання допомагати членам свого приходу відчувати такі ж самі благословення, тому разом з однією подругою ми організували вечірку, присвячену індексації. Багато людей принесли ноутбуки. Ті, хто вже вмів індексувати, показували на своїх комп'ютерах, як це робити, і відповідали на запитання початківців.

Упродовж наступних кількох місяців провідники приходу також проводили кілька заходів, присвячених цій самій темі. Коли хтось занепадав духом, ми підбадьорювали одне одного. Я була вражена тим, яке відчуття єдності ми розвинули, служачи Господу, одне одному та іншим.

У кінці наш приход все ж не досягнув поставленої мети—100 тис. імен, хоча багато хто й проіндексував по 1000 імен. Однак заклик нашого єпископа стосувався не лише кількості. Його мета полягала в тому, щоб допомогти нам здобути свідчення про сімейну історію. І оскільки це потребувало служіння, жертви і спасіння інших, ми відчували себе очищеними.

Я вдячна за можливість брати участь у Господній роботі. Виконуючи Його роботу, я краще пізнала Його. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Бойд К. Пекер, “Святий храм”, *Ліягона і Ensign*, жовт. 2010, с. 35.

“Мої батьки розлучилися. Іноді хтось із них дає пораду, яка суперечить пораді іншого. Що мені робити?”

Ще складна ситуація. Розлучення досить важко переживається сім'єю. Зараз у вас є нелегке завдання шанувати обох батьків, а не догоджати їм.

Якщо можливо, поговоріть з ними про своє занепокоєння. Можливо, вони вирішать дійти спільної думки заради вас. Якщо вони не захочуть змінювати свою думку, ви можете виконати пораду того з батьків, хто дає її з найщирішими почуттями, звичайно, якщо вас не просять порушувати заповіді.

Якщо поради, які вам дають, є хорошими, однак несумісними—наприклад, записатися до шкільного хору чи до волейбольної команди,—тоді, вислухавши їх, помоліться, щоб прийняти рішення. Небесний Батько буде вас скеровувати через Святого Духа. Якщо хтось із батьків буде розпитувати стосовно прийнятого вами рішення, поясніть, що ви молилися і прийняли рішення, яке, як ви вважаєте, є найкращим для вас.

Якщо хтось із батьків радить вам щось не дуже правильне, тоді вам необхідно зрозуміти, як вибрати правильно. Наприклад, якщо батько просить вас залишитися вдома і не піти до церкви, щоб провести з ним час, ви можете так все залагодити, щоб спочатку піти до церкви, а потім провести час з ним. Пам'ятайте, що робити правильний вибір—це один зі способів шанувати своїх батьків.

Зверніться до єпископа

Ви можете звернутися за порадою до єпископа або президента філії. Його допомога буде суттєвою, оскільки Небесний Батько дав йому повноваження допомагати нам. Я знаю, що в такій ситуації дуже важко зробити вибір, але вам слід ретельно обдумувати кожну пораду ваших батьків і вибирати ту, яка є найкращою, щоб ви могли рухатися вперед і розвиватися.

Джозеф С., 17 років, Ла-Лібертад, Перу

Вчіться справлятися з труднощами

Здається, що це дуже важко, однак можна пережити розлучення і мати хороше сімейне життя. Подія з такими далекосяжними

наслідками, як розлучення, змушує людей проходити через важкі часи, але також може допомогти їм дізнатися про свої сильні сторони і навчитися справлятися з труднощами. Якщо вам потрібна допомога, щоб зрозуміти, як пережити важкі часи, зверніться до когось з улюблених родичів, шкільного психолога або єпископа. І якщо вам важко розмовляти з батьками, напишіть їм листа.

Джеймс П., 17 років, Себу, Філіппіни

Моліться про скерування

Я мала таку саму проблему. Кожного разу, коли я отримувала суперечливі поради, то ставала на коліна і молилася Небесному Батькові, щоб знати, до якої з них дослухатися,—так само, як зробив і пророк Джозеф Сміт, щоб дізнатися яка із сект була істинною. Кожного разу відповідь була чутною і чіткою, і я точно знала, яку пораду брати до уваги.

Аніта О., 17 років, Вестерн, Гана

Це ваше рішення

Дуже важко, коли двоє людей, до яких ви найчастіше звертаєтеся за порадою, суперечать одне одному. Люди мають різні точки зору. Однак у таких ситуаціях вам просто треба вислухати обох, мати тверезий розум і в кінці вирішити для себе, що є найкращим і який вибір схвалив би Господь. Важко відмовляти батькові чи матері, однак вам слід пам'ятати, що це не змагання. Ви так

само любитимете їх, і, ймовірно, вони будуть раді, що ви прийняли правильне рішення, навіть якщо воно не зовсім співпадає з тим, що вони пропонували.

Дженіс Х., 18 років, шт. Північна Кароліна, США

Молитва допомагає

Моліться про те, щоб ви знали всі деталі того, стосовно чого ви питаєте поради у батьків. Іноді батьки

по-різному дивляться на ситуації. Небесний Батько допоможе прийняти правильне рішення. Батьківська порада є цінною, але коли батьки суперечать одне одному, зверніться за проводом і порадою до Небесного Батька. Молитва завжди допомагає справлятися з такими ситуаціями.

Лія Х., 17 років, шт. Каліфорнія, США

Наслідуйте приклад Нефії

Під час місії я часто стикався з подібними випадками і завжди згадував про Нефію і його приклад слухня-

ності. Кожного разу, коли він отримував пораду від батьків, то застосовував її, оскільки вона була хорошою і йшла від Бога. Однак, коли він зламав свій лук, батько разом з іншими почав ремствувати. Своім прикладом Нефій підштовхнув батька помолитися, щоб отримати спрямування. (Див. 1 Нефій 16:18–25). Це є прикладом для нас. Приймайте пораду від батьків, однак, коли один з них дає пораду, яка відрізняється від тієї, яку дав би

Господь, майте сміливість шанобливо сказати батьку чи матері, що ви не будете виконувати цю пораду. І найкращим виправданням є те, що ми хочемо вибирати правду.

Старійшина Капіла, 21 рік, місія в Кіншасі, Демократична Республіка Конго

Знати, що є правильним

Мої батьки часто давали мені різні поради, однак я завжди знала, що є правильним. Мене навчали євангелії

з народження. Я знаю істину, і це дає мені змогу визначати, чию пораду я маю приймати. Іноді нам потрібно молитися до Небесного Батька і просто слухати тихий голос Святого Духа чи піти до єпископа і послухати, що скаже він.

Еріка С., 18 років, Баїя, Бразилія

Звертайтеся до своїх провідників

Ви завжди можете звертатися до своїх провідників. Господь послав чудових провідників у Товариство молодих жінок і Товариство

молодих чоловіків, щоб надихати молодь. Їх було покликано допомагати вам і навчати, тож вони є чудовим джерелом натхнення й отримання відповідей. Ви також можете звертатися до єпископа. Ці провідники рукопокладені, щоб допомагати в першу чергу молоді.

Ребекка С., 15 років, шт. Вашингтон, США

ЗЦІЛЕННЯ І НАДІЯ

“Всі, хто пройшли через розлучення, зазнали болю і потребують зцілення й надії, які приносить Спокута. Це зцілення і ця надія доступні їм, а також їхнім дітям”.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Розлучення”, Ліягона, і Ensign, трав. 2007, с. 71.

НАСТУПНЕ ЗАПИТАННЯ

“Один з моїх друзів дуже мене образив. Я знаю, що мені потрібно прощати, але як подолати душевний біль?”

Надсилайте свої відповіді не пізніше 15 березня 2012 року на liahona.lds.org, електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org, або поштою на адресу:

*Liahona, Questions & Answers 3/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA*

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

Слід додати наступну інформацію і дозвіл: (1) повне ім'я, (2) дату народження, (3) назву приходу або філії, (4) колу або округу, (5) ваш письмовий дозвіл і, якщо вам менше 18 років, письмовий дозвіл батьків (можна в електронному вигляді) на публікацію вашої відповіді та фотографії.

Лагідні милості Господа

Старійшина
Девід А. Беднар

З Кворуму Дванадцятьох
Апостолів

*Вірність і слухняність
дозволяють нам отримати
ці важливі дари, і часто
вибраний Господом час
допомагає нам зрозуміти їх.*

Я часто розмірковую над цим віршем з Книги Мормона: “Але, дивіться, я, Нефій, покажу вам, що лагідні милості Господа огортають усіх, кого Він обрав, через їхню віру, щоб зробити їх сильними і навіть надати їм рятівну силу” (1 Нефій 1:20).

Я свідчу, що лагідні милості Господа реальні і що вони не виявляються випадково або лише за збігом обставин. Часто час, вибраний Господом для Його лагідних милостей, допомагає нам розпізнати і зрозуміти їх.

Що таке лагідні милості Господа?

Лагідні милості Господа є дуже особистими й індивідуальними благословеннями, міццю, захистом, запевненням, проводом, люблячою добротою, утіхою, підтримкою і духовними дарами, які ми отримуємо від Господа Ісуса Христа, завдяки Йому і через Нього. Дійсно, Господь пристосовує “Свої милості до умов дітей людських” (УЗ 46:15).

Згадаймо, як Спаситель навчав Своїх апостолів про те, що Він не залишить їх без утіхи. Він не тільки пошле “Втішителя

іншого” (Іван 14:16), саме Святого Духа, але Спаситель сказав, що Він прийде до них (див. Іван 14:18). Дозвольте мені зазначити, що один із шляхів, яким Спаситель приходив до кожного з нас,—це через Його рясні й лагідні милості. Наприклад, якщо ми з вами стикаємося з проблемами і випробуваннями у житті, дар віри і належне відчуття впевненості у собі, що перевершує нашу власну здатність, є двома прикладами лагідних милостей Господа. Покаяння і прощення гріхів та спокій совісті є прикладами лагідних милостей Господа. І наполегливість та мужність, що допомагають нам просуватися вперед з бадьорістю, незважаючи на фізичні обмеження і духовні проблеми, є прикладами лагідних милостей Господа.

Ця стійка сестра розповіла, як після повідомлення про смерть її чоловіка вона отримала послану ним Різдвяну листівку і послання. У вирі непередбаченої реальності цієї драматичної зміни життя ця добра сестра отримала вчасне і лагідне нагадування, що сім’ї дійсно можуть бути разом назавжди. З її дозволу я процитую слова з тієї Різдвяної листівки:

“Найкращій сім’ї у світі! Бажаю вам приємно провести час разом, і пам’ятайте про справжнє значення Різдва! Господь зробив так, щоб ми могли бути разом навечно. Навіть коли ми далеко одне від одного, ми залишатимемося сім’єю.

Нехай Бог благословляє і охороняє вас,

До цієї сестри прийшло найбільш необхідне заспокоєння і свідчення. Часто Господь вибирає певний час, щоб дозволити нам зрозуміти і оцінити Його лагідні милості.

і будемо вважати це Різдво нашим даром любові Тому, Хто вгорі!!!

З любов'ю, тато і люблячий чоловік!"

Зрозуміло, що її чоловік згадував у своєму Різдвяному вітанні про те, що він зараз далеко через виконання свого військового завдання. Але ця сестра, ніби голосом з праху покійного вічного супутника і батька, отримала найбільш необхідне їй

духовне заспокоєння і свідчення. Як я зауважив раніше, лагідні милості Господа не приходять випадково або лише за збігом обставин. Вірність, слухняність і покірність відкривають шлях лагідним милостям у наше життя, і часто вибраний Господом час дозволяє нам зрозуміти і високо оцінити ці важливі благословення.

Не так давно я розмовляв з одним провідником священства, який відчув підказку запам'ятати імена всіх молодих людей свого колу віком від 13 до 21. Використовуючи фотографії молодих чоловіків і жінок, він зробив картки з підписами і фото, які переглядав, поки їхав у відрядження та в інший час. Цей провідник священства швидко запам'ятав імена всіх молодих людей.

Однієї ночі провідник священства побачив уві сні одного з юнаків, якого він знав тільки по фотографії. Уві сні він побачив цього молодого чоловіка одягненого в білу сорочку і з місіонерською табличкою. Разом з напарником, який сидів поруч, він навчав сім'ю. Молодий чоловік тримав у руці Книгу Мормона, і з усього було видно, ніби свідчив про істинність цієї книги. Потім сон закінчився, і провідник священства прокинувся.

На наступних зборах священства провідник наблизився до молодого чоловіка, якого він побачив уві сні, і попросив поговорити з ним протягом кількох хвилин. Після короткого вступу провідник назвав молодого чоловіка на ім'я і сказав: "Я не сновидець. Я ніколи не бачив уві сні жодного члена цього колу, за винятком тебе. Я хочу розповісти тобі про мій сон, а потім хотів би, щоб ти допоміг мені зрозуміти його значення".

Лагідні милості Господа не приходять випадково або лише за збігом обставин. Вірність і слухняність дають нам можливість отримати ці важливі дари.

Провідник священства описав свій сон і запитав молодого чоловіка про його значення. Задихаючись від хвилювання, молодий чоловік просто відповів: “Це означає, що Бог знає, хто я”. Решта розмови між цим молодим чоловіком і його провідником священства була дуже змістовною, і вони вирішили час від часу зустрічатися і розмовляти протягом наступних місяців.

Той молодий чоловік отримав лагідну милість Господа через натхненного провідника священства. Я повторюю знову, що лагідна милість Господа не приходять випадково або лише за збігом обставин. Вірність і слухняність дозволяють нам отримати ці важливі дари, і часто вибраний Господом час допомагає зрозуміти їх.

Ми не повинні недооцінювати або не помічати силу лагідних милостей Господа. Простота, доброта і постійність лагідних милостей Господа значною мірою сприятимуть нашому зміцненню і захистять у часи випробувань, в які ми живемо зараз і будемо жити в майбутньому. Коли слова не можуть дати необхідної нам втіхи або висловити радість, яку ми відчуваємо; коли просто даремно намагатися пояснювати те, що пояснити неможливо; коли логіка і розсудливість не можуть допомогти нам здобути адекватне розуміння несправедливостей життя; коли земний досвід і оцінка недостатні для одержання бажаного результату, і коли здається, що, можливо, ми абсолютно самотні, нас дійсно благословляють лагідні милості Господа, які зміцнюють і навіть дають рятівну силу (див. 1 Нефій 1:20).

Кого Господь обрав для отримання Його лагідних милостей?

Слово *обрав* у 1 Нефій 1:20 є центральним для розуміння концепції лагідних милостей Господа. Словник вказує, що слово *обраний* означає одного з тих, кого вибрано, кому надано перевагу або кого вирізнили. Цим словом також називають призначених, або вибраних, Богом¹.

Деякі люди, які слухають або читають це послання, можуть помилково не брати до уваги присутність лагідних милостей Господа у своєму житті або відкидати їх, вважаючи так: “Безсумнівно, я не належу до тих, кого було або буде обрано”. Ми можемо помилково думати, що такі благословення і дари приберігаються для інших людей, які, як здається, є більш

праведними або які служать у визначних церковних покликаннях. Я свідчу, що лагідні милості Господа досяжні для кожного з нас і що Викупитель Ізраїля палко бажає нагородити нас цими дарами.

Бути або стати обраними це не винятковий статус, який нам дарують. Скоріше ви і я вирішуємо, чи є ми обраними. Будь ласка, зверніть увагу на використання слова *вибраний* у таких віршах:

“Ось, багато покликаних, та *вибраних* мало. А чому їх не *вбрано*?”

Тому що їхні серця так сильно прикипіли до речей цього світу і жадають почесей людських” (УЗ 121:34–35).

Я вірю, що значення цих віршів є досить буквальним. У Бога немає переліку улюбленців, до якого ми маємо надію одного дня додати власні імена. Він не обмежує “вибраних” певною кількістю. Скоріш *наші* серця, *наші* прагнення і *наша* слухняність чітко визначають, чи зараховано нас до обраних Богом.

Господь навчав Еноха саме цій частині вчення. Будь ласка, зверніть увагу на використання слова *обирати* в цих віршах:

“Подивись на цих братів твоїх; вони є витвір Моїх власних рук, і Я дав їм їхнє знання того дня, коли Я створив їх; і в Саду Еденському дав Я людині її свободу вибору;

І твоїм братам сказав Я, і також дав заповідь, що вони мають любити один одного і що вони мають *обрати* Мене, їхнього Батька” (Мойсей 7:32–33; курсив додано).

Як ми дізнаємося з цих віршів, головними цілями дару свободи вибору були любити одне одного і обрати Бога. Тому ми стаємо вибраними Богом і відкриваємо шлях Його лагідним милостям, коли використовуємо нашу свободу вибору, щоб обрати Бога.

Одним з найбільш відомих і часто цитованих уривків з Писань є Мойсей 1:39. Цей вірш ясно і чітко описує роботу Вічного Батька: “Бо ось, це є *Моя робота* і *Моя слава*—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (курсив додано).

Супутній вірш з Учення і Завітів описує з такою ж ясністю і чіткістю головну роботу, призначену для нас, синів і дочок Вічного Батька. Цікаво, що цей вірш не вважається добре відомим і не цитується так часто. “Ось, це *твоя праця*—виконувати Мої заповіді, так, з усією своєю могутністю, з усім своїм розумом і всією своєю міццю” (УЗ 11:20; курсив додано).

Отже, робота Батька полягає в тому, щоб здійснювати безсмертя і вічне життя Його дітей. Наша праця—виконувати Його заповіді з усією могутністю, з усім своїм розумом і всією своєю міццю, і внаслідок цього ми стаємо вибраними й через Святого Духа отримуємо і розуміємо лагідні милості Господа у повсякденному житті.

Ми благословенні отримувати натхненні поради від провідників Церкви Спасителя—вчасні поради для сьогодення у наших обставинах і наших випробуваннях. Нас навчають, підбадьорюють, надихають, закликають каятися і зміцнюють. Як і ви, я палко бажаю зараз діяти згідно з нагадуваннями, порадою і особистим натхненням, якими нас благословляють. Дійсно, “Господь добрий до всіх, а Його милосердя—на всі Його творива” (Псалми 145:9).

Я вдячний за Відновлення евангелії Ісуса Христа через пророка Джозефа Сміта і знання про лагідні милості Господа, що ми маємо сьогодні. Наші бажання, вірність і слухняність спонукають і допомагають нам розпізнавати Його милості у нашому житті. Як один з Його слуг, я свідчу, що Ісус є Христос, наш Викупитель і наш Спаситель. Я знаю, що Він живе і що Його лагідні милості доступні всім нам. Кожен з нас має очі, щоб ясно побачити, і вуха, щоб чітко почути лагідні милості Господа, коли вони зміцнюють нас і допомагають нам у ці останні дні. Нехай наші серця завжди будуть наповнені вдячністю за Його рясні і лагідні милості. ■

З виступу на квітневій генеральній конференції 2005 року.

ПОСИЛАННЯ

1. *Oxford English Dictionary Online*, second ed. (1989), “Chosen”.

НАШ НЕБЕСНИЙ БАТЬКО

Ми дізнаємося про Небесного Батька з самого початку перебування у Церкві—починаючи з першої молитви й закінчуючи першим виконанням гімну “Я Божеє дитя” (Гімни, № 186). Те, що святі останніх днів знають про Бога Батька, є унікальним і допомагає нам дивитися на все по-іншому.

БАЧЕННЯ БАТЬКА

Ось три описання, дані в Писаннях людьми, які бачили Батька:

- Степан (див. Дії 7:56)
- Джозеф Сміт (див. Джозеф Сміт—Історія 1:17)
- Джозеф Сміт і Сідні Рігдон (див. УЗ 76:20)

Але, як сказав Ісус, “Хто бачив Мене, той бачив Отця” (Іван 14:9).

ВІН—РЕАЛЬНА ТА ОКРЕМА ІСТОТА

“Одним із великих всеохоплюючих учень цієї Церкви є наша віра в Бога, Вічного Батька. Він є Істотою, реальною та окремою. Він—великий Управитель Всесвіту, і все ж Він наш Батько, а ми Його діти.

Ми молимося до Нього, і ці молитви є розмовою між Богом і людиною. Я переконаний, що **Він чує наші молитви і відповідає на них**”.

Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008), “Те, про що я знаю”, *Ліягона*, трав. 2007, с. 83.

ЄДИНИЙ ІСТИННИЙ БОГ

“Батько є єдиним істинним Богом. Ця істина неперечна: **ніхто і ніколи не підніметься вище за Нього; ніхто і ніколи не замінить Його. ... Він—Елогим, Батько. Він—Бог. Він дійсно лише один**”.

Президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “The Pattern of Our Parentage”, *Ensign*, Nov. 1984, 69.

ЧУТИ БАТЬКА

Коли Бог Батько промовляє, Він свідчить про Свого Улюбленого Сина Ісуса Христа. Наприклад:

- Під час хрищення Ісуса (див. Матвій 3:17)
- На горі Переображення Петру, Якову та Івану (див. Матвій 17:5)
- В одкровенні, даному Нефію (див. 2 Нефій 31:11, 15)
- Під час приходу Ісуса на Американський континент (див. 3 Нефій 11:7)
- Під час Першого видіння (див. Джозеф Сміт—Історія 1:17)

МІСІЯ СПАСИТЕЛЯ—РОЗПОВІДАТИ ПРО БАТЬКА

“В усьому, що Ісус казав і робив, ... Він показував нам, Хто є Бог, наш Небесний Батько, Яким Він є, наскільки беззастережно відданим Він є Своїм дітям в усі часи і в кожному народі. Словом і ділом Ісус намагався відкрити і персоналізувати для нас істинну природу Свого Батька, нашого Батька на Небесах”.

Старійшина Джеффі Р. Холланд, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Велич Бога”, *Ліягона*, лист. 2003, с. 70.

ДЖОЗЕФ СМІТ НАВЧАЄ ПРО БОГА БАТЬКА

Джозеф Сміт багато навчав нас про істинну природу Бога, оскільки він бачив Небесного Батька та Ісуса Христа й отримав багато одкровень.

Якою істотою Він є? “Сам Бог колись був таким, якими ми є зараз, і Він є піднесеною людиною, і сидить на престолі там, на небесах!”¹

Який Він має вигляд? “Батько має тіло з плоті й кісток, яке так само відчутне на дотик, як і людське”². “Якби ви побачили Його сьогодні, ви б побачили Його у людській подобі, схожого на вас зовнішньо”³.

Які наші стосунки з Богом? “Якщо люди не розуміють характер Бога, вони не розуміють себе”⁴. “Величний Батько Всесвіту дивиться на всю сім'ю людей, ... як на Своїх нащадків”⁵.

Чому Він запровадив для нас план спасіння? “Сам Бог, опинившись посеред духів і слави, ... запровади[в] закони, завдяки яким інші зможуть мати привілей розвинути до Його рівня”⁶.

Що є основним у нашому наближенні до Бога? “Коли ми розуміємо характер Бога і знаємо, як прийти до Нього, Він починає розгортати для нас небеса”⁷. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 43.
2. *Учення і Завіти* 130:22.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 43.
4. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 42.
5. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 41.
6. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 211.
7. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, с. 43.

НЕБЕСНІ БАТЬКИ: МОГУТНЯ ІСТИНА

“Давайте розглянемо могутню ідею, якої навчає наша улюблена пісня “Я Божеє дитя” (*Гімни*, № 186). ... Тут міститься відповідь на одне з важливих питань життя—“Хто я є?” Я—дитя Бога і духовно походжу від небесних батьків. **Це походження визначає наш вічний потенціал.** Ця могутня ідея—сильнодіючий антидепресант. Вона може зміцнити кожного з нас, коли ми робимо праведний вибір і шукаємо те найкраще, що є в нас”.

Старійшина Даллін Х. Оукс, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Powerful Ideas”, *Ensign*, Nov. 1995, 25.

Голос, що проголошує високі норми

В переказі Гілларі Уоткінс Лемон

Яскраві вогні. Вигуки публіки. Тисячі фанів на Facebook. Коли 17-річний Герсон Сантос став переможцем серед 10 фіналістів португальського телевізійного музичного конкурсу талантів під назвою *Ídolos* (Ідоли), йому довелося звикати до слави та уваги, які супроводжували цей успіх. Герсон вирішив скористатися цією унікальною нагодою, щоб проповідувати євангелію, і невдовзі у всіх португальських медіа його називали “мормонським учасником конкурсу”, який охоче відповідав на запитання про свою віру.

Як ви вирішили взяти участь у конкурсі *Ídolos*? Як ви готувалися?

Ídolos—це телевізійне шоу, яке я дуже любив дивитися. Мені завжди подобалося виступати, тож я сподівався, що колись візьму участь у музичному конкурсі. Цього року я не вагався; я просто записався на шоу й пішов на прослуховування разом з батьком. Мабуть, можна сказати, що я готувався до конкурсу *Ídolos* усе своє життя. Усе, що відбувалося зі мною під час програми *Ídolos*, було без винятку дивовижним. Я намагався

скористатися кожною нагодою, яка траплялася на моєму шляху.

Які місіонерські можливості ви мали під час конкурсу?

Одного разу під час обіду з іншими конкурсантами ми трохи розмовляли про релігію, і я розповів про свою віру та церковні норми. Пізніше я дав кожному з фіналістів по брошурі *Заради зміцнення молоді*, щоб вони краще зрозуміли, у що я вірю. Хтось сказав, що церковні норми здаються досить консервативними, але інші хвалили мене за те, що у наш час я дотримуюся таких високих стандартів.

Мабуть, конкурс *Ídolos* забрав багато вашого часу? Як ви знаходили час для виконання церковних обов'язків?

Я постійно молився, читав Писання, ходив до семінарії та кожної

Повне ім'я: Герсон Сантос
Вік 17

Місцезнаходження: Сетубал, Португалія

Хобі: Спів, акторська гра, гра на гітарі, перегляд кінофільмів, танці зі своїми сестрами, написання і виконання музики з братом, навчання у консерваторії

неділі приймав причастя. Зараз я готуюся до служіння на місії. Я хотів цього змалку. У приході я служу піаністом приходу, місіонером приходу і помічником єпископа у кворумі священників. Я присвячував конкурсу майже увесь свій час, але перш за все я робив усе можливе, щоб присвячувати час Господу. ■

Місце для нас

“Панди ...
Є.
Поросята ...
Є.
Дикобрази ...”

ІЛЮСТРАЦІЯ ВЕЛА ЧЕДВІКА БЕГЛІ

НЕ ВТРАЧАЙТЕ НАДІЇ

Одним з випробувань, яке пережила наша сім'я, стало захворювання мого старшого брата, після якого він невдовзі помер. Спочатку нам було дуже важко, але сім'я спромоглася подолати це випробування. Оскільки наша сім'я запечатана у храмі, ми знаємо, що коли настане час, ми знову будемо з нашим братом, а також з Небесним Батьком та Ісусом Христом.

Я знаю, що завдяки цьому випробуванню Господь підготував нас до інших—Він допоміг нам стати сильнішими. У кожного є випробування, в яких необхідно вистояти, і Небесний Батько знає, що ми можемо їх подолати. Тож нам не слід втрачати надії.

Карміла Р., 18 років,
Південний
Тагалог,
Філіппіни

Надсилайте вашу історію, фото або відгук на iahona.lds.org або електронною поштою на адресу: iahona@ldschurch.org. Якщо ви надсилаєте лист електронною поштою, вкажіть своє повне ім'я, назву приходу або філії, колу або округу і надайте дозвіл батьків (можна у вигляді електронного послання). Листи можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації.

ЯК НАМ МАТИ ЧИСТІ ДУМКИ

Як сказав президент Бойд К. Пекер, президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, той, хто вміє контролювати свої думки, той керує собою¹. Один зі способів контролювати свої думки—це вибрати улюблений гімн і мати зображення храму. Помістіть зображення у своїй спальні. Кожного разу, коли ви бачите нескромно одягнену людину, подумки повторюйте гімн або думайте про храм. Якщо негідні думки не залишають ваш розум, моліться і постіться, щоб забути їх.

Джозеф Д., 20 років, Гаїті

ПОСИЛАННЯ

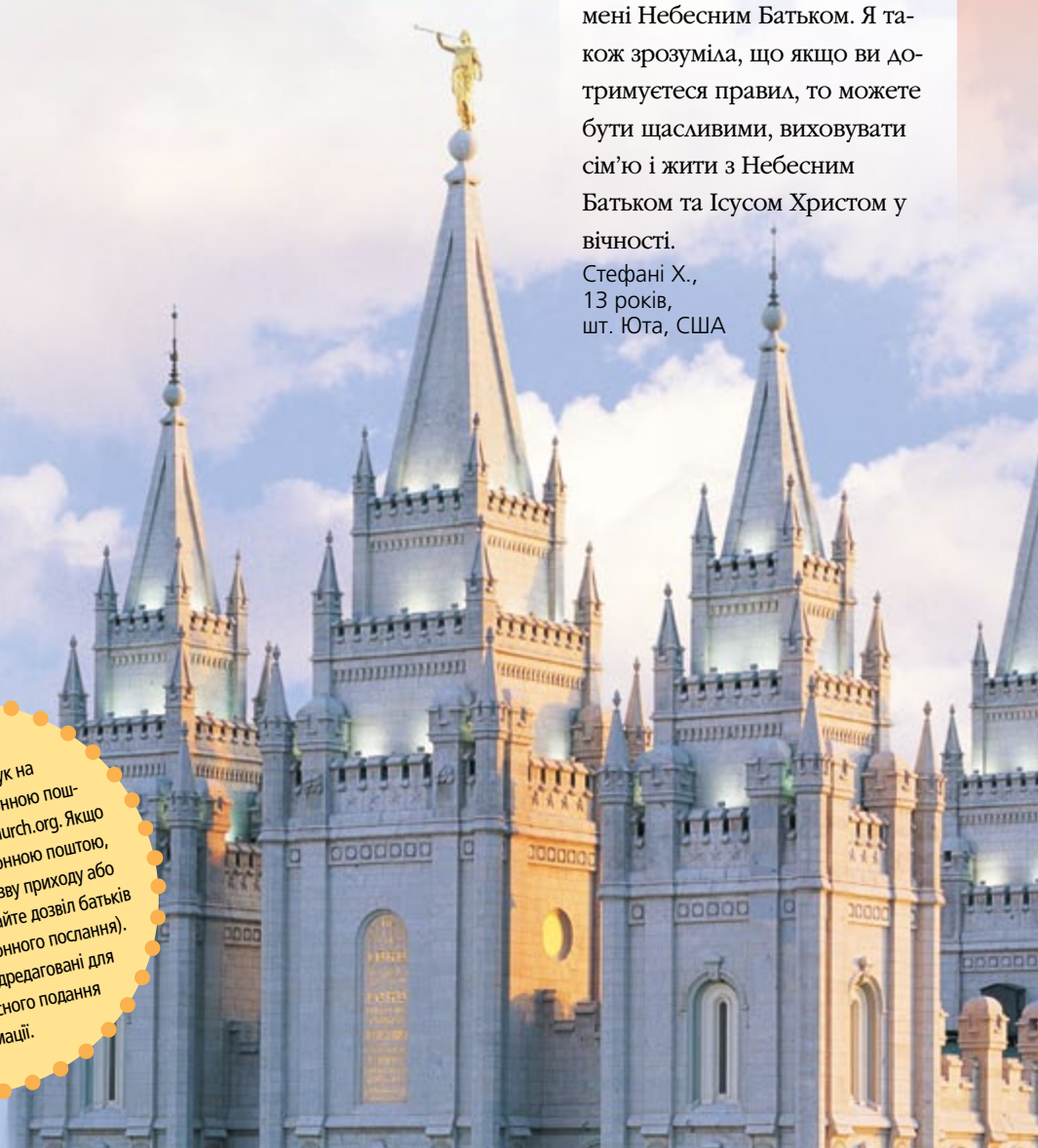
1. Див. Бойд К. Пекер, “Гідна музика, гідні думки”, *Ліягона*, квіт. 2008, с. 31.

НАДТО БАГАТО ПРАВИЛ?

Упродовж минулого року я думала, що в Церкві надто багато правил, і мені приходила думка: “Хіба може бути радісно на небесах?” Мені здавалося, ніби я прив'язана до Церкви і не маю можливості звільнитися.

Потім я почала спостерігати за життям своїх друзів. Чому у мене немає деяких випробувань, через які проходять вони? Одного вечора мене вразила думка—я не маю тих клопотів, бо виконую настанови, дані мені Небесним Батьком. Я також зрозуміла, що якщо ви дотримуетесь правил, то можете бути щасливими, виховувати сім'ю і жити з Небесним Батьком та Ісусом Христом у вічності.

Стефані Х.,
13 років,
шт. Юта, США

Адам С. Олсон

Співробітник редакції церковних журналів

Саане (справа) і Амелія (у центрі) святкують разом зі своєю сестрою Манату день її храмового шлюбу.

Краса і сила гейзерів на Мапуа Ваеа, що на Тонга, є вражаючими. Коли прибій розбивається об цей майже п'ятикілометровий виступ берегової лінії на острові Тонгатапу, то заповнює сотні отворів гірської породи вулканічного походження, звідки вода фонтаном піднімається в повітря на висоту 18 метрів.

16-річна Саане Ф. любить красу цього місця—те, як сонце і бризки танцюють разом у кожній хвили.

Але сила природи може бути не лише прекрасною, але й небезпечною. Відвідувачів, які підходили надто близько чи то з причини зацікавленості, чи заради азарту, підполювала сильна хвиля і несла їх у відкрите море, оскільки вони були неспроможні протистояти течії.

Небезпека, яку криє Мапуа Ваеа,

є духовним застереженням про силу спокуси—особливо про важливість статевої чистоти. Сила створювати життя є прекрасною, якщо люди не порушують належні межі. Однак, якщо ми дозволяємо спокусі виманити нас з безпечного місця, нас може віднести хвилею.

Розуміти, чому цнотливість є важливою

У день, коли її сестра уклала шлюб у храмі в Нукуалофа на Тонга, Саане бачила її радість. “Це викликало в мені бажання бути гідною, щоб також укласти там шлюб”,—каже Саане.

Однак Сатана намагатиметься перешкоджати нам у цьому. Він уже переконав багатьох людей, що статеві стосунки поза шлюбом прийнятні і не тягнуть за собою ніяких

НЕ ПОТРАПИТИ ПІД ХВИЛЮ

Тонганська дівчина-підліток розкажує, чому добре мати поручні.

Щоб подивитися відео і додаткові фотографії Мапуа Ваеа, зайдіть на сайт liahona.lds.org.

Щоб подивитися відео про цнотливість (англійською), зайдіть на сайт lds.org/youth/video/chastity-what-are-the-limits?

наслідків. Проте неправильне застосування сил, які надав Бог для створення життя, є серйозним гріхом, який може завдати шкоди нашому духовному, емоційному та фізичному здоров'ю¹.

“Сатана з усіх сил перешкоджає нашому поверненню до Небесного Батька,—каже Саане.— Якщо я не буду старанною в дотриманні закону цнотливості, то можу втратити можливість укласти храмовий шлюб”.

З повагою ставитися до Божих поручнів

Щоб допомогти відвідувачам насолоджуватися красою Мапуа Ваеа, тонганські власті встановили у певних місцях поручні.

Саане впевнена, що Небесний Батько встановив поручні—тобто норми,—щоб зберегти нас від спокус. Провідники Церкви, Писання і брошура *Заради зміцнення молоді* чітко вказують на межі, дотримання яких допоможе нам перебувати в безпеці. А понад усе, слідуючи за спонуканнями Святого Духа, ми залишатимемося в безпечному місці.

“Деякі люди нехтують Господніми поручнями,—каже дівчина.— Вони не розуміють наслідків або вважають, що можуть їх уникнути.

Коли стрибаєш зі скелі, то може здаватися, що ти летиш, але врешті-решт опиняєшся на землі”.

Встановлення особистих поручнів

Коли йдеться про статеву чистоту, то, перевіряючи, як далеко можна нахилитися над поручнями, ми обов'язково впадемо. Чим більше ми будемо дозволяти собі неприйнятні інтимні стосунки, тим важче буде опиратися спокусі.

Оскільки Церква не може вказати, як діяти в кожній ситуації, Саане створила власні “поручні”, вирішивши заздалегідь, як застосовувати євангельські норми до ситуацій, у які вона може потрапити.

Вона зробила плакат, на якому перераховані дев'ять обіцянь самій собі та Небесному Батькові. Вони є її особистими поручнями і в них йдеться про те, з ким вона піде на побачення, який одяг носитиме, яку мову вживатиме. Інші особисті поручні можуть включати рішення стосовно того, як не дивитися, не читати і не слухати того, що може збудити статевий потяг².

“Встановлюючи високі норми, я буду в безпеці”,—каже Саане.

Повернення в безпечну зону

Подібно до тих, кого віднесло швидкою хвилею Мапуа Ваеа, люди, які піддалися спокусі, перебувають у небезпечному місці. Можливо, важко вирватися з міцних обіймів статевого гріха, однак це можливо зробити за допомогою Спасителя і Його служителів.

І на закінчення: незалежно від того, чи людина ніколи не виходила за межі безпечної ділянки чи пододала важкий шлях повернення до неї, найголовніша мета полягає в тому, щоб залишатися в безпеці. Шанобливе ставлення до Господніх поручнів і розуміння того, як застосовувати їх у наших особистих обставинах, підготує нас і дасть можливість насолоджуватися прекрасною силою, даною нам Богом—у належний час і належним чином.

“Більш за все я мрію про те, щоб укласти храмовий шлюб,—каже Саане.— Я знаю, що дотримуючись заповідей, у тому числі закону цнотливості, я буду гідна отримання омріяних благословень”. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Стійкі у вірі* (2005), сс. 187–188.
2. Див. *Стійкі у вірі*, сс. 109–110.

МИТЬ ЦЕЛЕСТІАЛЬНОЇ РАДОСТІ

“Нехай у ваші плани на майбутнє входить храмовий шлюб. Немає прекраснішої сцени, більш священного часу. ...Тоді й там ви відчуете на мить цілестіальну радість. Пильнуйте, не дозволяйте спокусі вкрасти у вас це благословення”.

Президент Томас С. Монсон, “Будь взірцем”, *Ліягона*, трав. 2005, 113.

ПОРОЖННЯ КУПІЛЬ

*Як ми могли
провести хрищення,
якщо в купелі не
було води?*

Сіусаія Наеата мол.

Була 7:45 дощового серпневого ранку у Фрітауні, Сьєрра-Леоне, Західна Африка. Ми (місіонери повного дня у Фрітаунському окрузі) запланували службу хрищення і були рішуче налаштовані провести її чи в дощову, чи в сонячну погоду. Саме в той час я отримав дзвінок від брата Аллієу, члена нашої філії, однак ледве міг щось зрозуміти, оскільки він дуже швидко розмовляв на місцевому діалекті крію. Я попросив його зробити глибокий вдих і розповісти повільно. Він так і зробив, сказавши наступне: “Старійшино Наеата, у христильній купелі немає води. Вибачте. Немає води”.

Я подякував за дзвінок, а потім повідомив погану новину іншим старійшинам. Ми негайно почали думати над тим, як же все-таки виконати цей священний обряд. Саме тоді старійшина Агама нагадав про водоспад і озеро неподалік в горах у місці, яке називалося Меллоу. Усі старійшини погодилися на тому,

що нам слід спробувати провести хрищення там, тож ми отримали дозвіл зробити це.

Коли пізніше того ранку ми зібралися біля підніжжя гори, вся група усвідомила, яке нелегке завдання стояло перед нею. Однак рішуче налаштована компанія без жодних сумнівів рушила вперед. Чоловіки і жінки та навіть діти йшли вгору мокрою і слизькою стежинкою та радісно розмовляли. Поступово піднімаючись вгору, ми перетнули невелику річку.

Поки ми йшли далі, ентузіазм кількох членів групи трохи зменшився, бо почався дощ. Однак ми просувалися вперед з надією. Все ще здавалося, що нерівній дорозі не буде кінця. Нарешті ми прибули на місце призначення. Наші серця були сповнені радості, проте дощ лив без упину. Поки ми готувалися до служби хрищення, то заховалися

ІЛЮСТРАЦІЯ АЛЛЕНА ГЕРНСА

під великим манговим деревом.

Ми заспівали вступний гімн “Дух Божий” (*Гімни*, № 2). Після вступної частини ми підійшли до місця хрищення. Вода бурно стікала з водоспаду до озера, у якому ми мали проводити священний обряд.

Батько увійшов у озеро й допоміг увійти своєму сину, як раптом дощ припинився. Промені сонця

пробилися крізь хмари й освітили озеро. Ми відчували присутність

Святого Духа.

Після того,

як батько

охрестив свого сина, чоловік охрестив свою дружину, а потім старійшини охрестили своїх слухачів. Сонце продовжувало сяяти, як і усмішки на наших обличчях.

Ми закінчили службу, проспівавши заключний гімн “За Мною йдіть” (*Гімни*, № 59). Так, ми дійсно йшли за Ним. Ми йшли за Спасителем на гору і з гори, через повноводні потоки, піднімаючись крутими мокрими стежками, пробираючись крізь дощ. А ті, хто охрестилися, дійсно наслідували приклад Спасителя, увійшовши у води хрищення. ■

Президент Бойд К. Пекер

Президент Кворуму
Дванадцятих Апостолів

Хто такий Небесний Батько?

Батько є єдиним істинним
Богом. Ніщо й ніколи
не змінить наші з
Ним стосунки.

Ваші душі мають шляхетне
походження, ви є нащадками
Небесного Царя. Закарбуйте
цю істину у своєму розумі й
тримайтеся її.

Ти—дитина Бога.
Він—батько твого духа.

Він—Батько. Він—Бог.
Ми благоговійно ставимося
до нашого Батька і Бога;
ми поклоняємося Йому.

Подібно до того як усе,
що є живим, наслідує
взірець своїх батьків, так і
ми можемо дорости і стати
такими, як Небесний Батько,
якщо житимемо праведно й
будемо виконувати
Його заповіді.

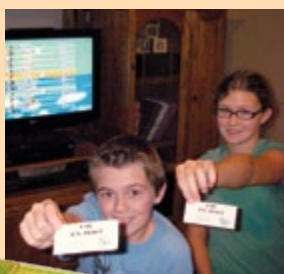
Вимкнено

Анні Беер

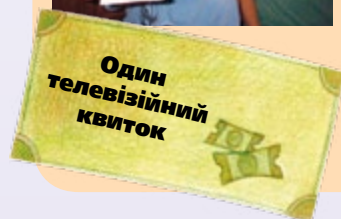
За наявності такої великої кількості надзвичайних електронних засобів, які ви тримаєте прямо в своїх руках, дуже легко приділяти їм надто багато часу, і мало часу присвячувати таким важливим справам, як читання, гри у дворі чи проведенню часу з сім'єю та друзями. Деякі наші читачі та їхні сім'ї зрозуміли, як знайти рівновагу у своєму житті, пам'ятаючи про те, що Дух перебуває у щасливих, здорових домівках.

Унашій сім'ї на початку тижня ми отримуємо шість "телеквитків". Один квиток дорівнює одній годині, проведений біля екрану. На звороті кожного квитка є перелік того, що нам потрібно зробити, перш ніж скористатися квитком, напри-

клад: прибрати в кімнаті, закінчити домашні завдання й виконати хатню роботу. Замість того, щоб постійно користуватися електронними засобами, ми любимо читати, разом грати в ігри, гратися на вулиці зі своїми друзями.

Тревор і Ніколетт С., вік: 10 і 13 років, шт. Юта, США

Замість того, щоб постійно дивитися телевизор, ми любимо читати! А після того, як ми виконаємо всю хатню роботу й наш дім чистий, ми можемо скористатися Інтернетом. Ми встановлюємо таймер, щоб слідувати за тим, скільки часу ми проведемо біля комп'ютера.

Еллі, Джеред, Етен і Еббі Х., вік: 8, 11, 12 і 6 років; шт. Каліфорнія, США

Ми завантажили історії з Писань та належну музику на наші MP3 плеєри. Наш комп'ютер стоїть у такому місці, де його може бачити кожен. Ми не дивимося телевизор перед школою або доти, доки не зробимо уроки і всю хатню роботу після обіду. Певні канали на нашому телевізорі заблоковані, так що їх взагалі не можна дивитися. Замість того, щоб дивитися телевизор, ми граємося на вулиці, допомагаємо доглядати за городом або разом граємо в настільні ігри. Коли в нашому житті все врівноважено, в домі є більше миру й спокою.

Сара, Стівен, Крісті і Джейсон Л., вік: 7, 15, 20 і 18 років; Квінсленд, Австралія

Наша сторінка

СЛУЖІТЬ ОДНЕ ОДНОМУ

Я знаю, що Президент Монсон попросив нас служити іншим людям. Одного недільного дня я захотів послужити своїй бабусі, яка

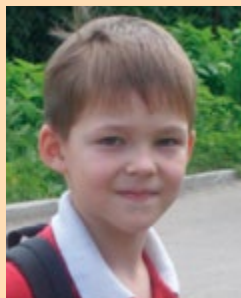
живе сама, і заночувати у неї, щоб їй було веселіше. Мама дозволила мені, а бабуся була дуже здивована і рада мене бачити. Ми поговорили, перекусили і разом переглянули *Ліягону*. Після молитви ми лягли спати.

Вночі була сильна буря: вітер, блискавка, грім і дощ з градом! Я прокинувся і бабуся сказала, що їй було б дуже страшно, якби мене не було поряд. Я радий, що зміг таким чином послужити.

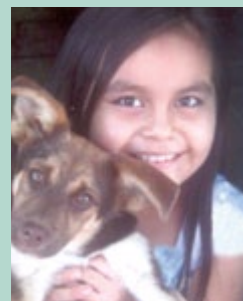
Вінісіо Р., 10 років, Бразилія

Сестра-місіонерка на Червоній площі, Еміль Д., 9 років, Україна

НЕБЕСНИЙ БАТЬКО ЧУЄ НАШІ МОЛИТВИ

Я маю велику віру в Ісуса Христа і Його заповіді, а понад усе—у молитву. Одного разу в неділю разом з дідусем по лінії мого батька ми пішли

провідати мою прабабусю. Я вирішила взяти з собою цуценятко. По дорозі додому моє цуценятко зачепив хлопчик на велосипеді. Це налякало песика і він погнався за хлопчиком. Ми з дідусем побігли за цуценям, але не могли його знайти. Ми повернулися додому без нього. Усім було дуже сумно. Моя прабабуся зателефонувала і порадила знайти спокійне місце та помолитися за цуценятко.

Вранці наступного дня я почула, як гавкав собака—моє цуценятко було вдома! Я знаю, що Небесний Батько почув мою молитву.

Стефані П., 8 років, Гондурас

Солт-Лейкський храм, Ева Д., 4 роки, Україна

5-річна Мія Лінн Д. з Німеччини вже зараз навчається бути місіонеркою. Одного разу під час обіду з подругою Мія благословила їжу, спонукаючи цим маму своєї подруги запитати у мами Мії про вірування нашої Церкви. Зараз Мія може запрошувати свою подругу до Початкового товариства.

Ви можете подати ваш малюнок, фото або історію он-лайн на сайт liahona.lds.org; надіслати електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org, написавши в рядку для теми "Our Page" або поштою на адресу:

Liahona, Our Page

50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

У кожному надісланому матеріалі необхідно вказати повне ім'я дитини, стать і вік (від 3 до 11 років), а також прізвище батьків, назву приходу або філії, колу чи округу, письмовий дозвіл батьків (прийнятно і в електронному вигляді) на використання фотографії дитини або надісланих матеріалів. Листи можуть редагуватися для стислого та ясного подання інформації.

“Ви не є непримітними
для вашого
Небесного Батька.
Він любить вас”

Президент Дітер Ф. Ухтдорф, другий радник у Першому Президентстві
З жовтневої генеральної конференції 2011 року

Ви можете скористатися цим уроком і вправою, щоб більше дізнатися про тему Початкового товариства на цей місяць.

Коли ми ВИБИРАЄМО ПРАВДУ, ТО ОТРИМУЄМО БЛАГОСЛОВЕННЯ

Даніель грав у футбол зі своїми друзями, коли побачив, що Джозеф сидить один і дивиться гру. Джозеф був не дуже хорошим футболістом. Однак

Даніель вирішив, що його бажання залучити Джозефа до гри є сильнішим за бажання виграти. Він підбіг до Джозефа і запитав: “Хочеш з нами пограти?”

Даніель вибрав правду.

Небесний Батько та Ісус Христос пообіцяли нам, що ми будемо мати благословення, якщо вибиратимемо правду. У Писаннях містяться праведні приклади для наслідування. Ось два з них:

- Коли Ной виконав наказ Господа і побудував ковчег, то врятував кількох членів своєї сім'ї від потопу. (Див. Буття 6–8).

- Коли Нефій зламав лук для полювання, він не опустив руки, а зробив новий лук. Його батько Легій молився про допомогу, а Господь спрямував Нефія, щоб він знайшов їжу. (Див. 1 Нефій 16:18–32).

Іноді важко вибирати правду, але Небесний Батько благословляє нас, коли ми так робимо. Коли ми приймаємо правильні рішення, то відчуваємо мир і щастя. ■

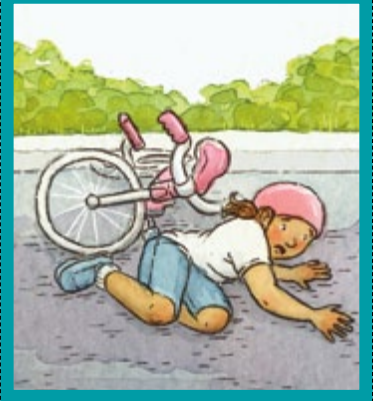
Гра ВП

Наклейте сторінку 65 на картон. Коли вона висохне, виріжте картки. Гравці по черзі мають знайти дві відповідні картки: на одній зображена ситуація, в якій потрібно прийняти рішення, а на відповідній картці показано, як людина вибирає правду. Наприклад: картці із зображенням хлопчика, який заробляє гроші, відповідає картка, на якій зображено, що він сплачує десятину.

Правила гри: перемішайте картки і покладіть їх зображенням донизу. Гравець перевертає дві картки. Якщо картки відповідають одна одній, гравець бере їх собі й перевертає ще дві картки. Якщо картки не відповідають одна одній, гравець кладе їх на місце і черга переходить до іншого гравця. Молодші діти можуть грати з меншою кількістю карток або поклавши картки зображенням вгору.

Пісня і Писання

- Мосія 2:22
- “Вибирай істину”,
Гімни, № 143

Молитва про захист

Суелі де Аквіно

Ґрунтується на справжніх подіях

“Я розмовляю з Небесним Батьком. Він чує мене й відповідає, якщо я молюся з вірою” (“I Pray in Faith,” Children’s Songbook, 14).

Я люблю природу! Я люблю слухати спів пташок, шелест листя на вітру і шум моря.

Іноді моя сім’я разом з іншими сім’ями приїздить на берег моря. Тата грають у волейбол, а мами сидять під парасольками і граються з малими дітьми.

Одного дня я була така рада, що ми приїхали до моря! Хвили були невеликі, а уздовж берега були невеличкі заводі. Я побігла до води. Я хотіла плавати, як риба, і збирати мушлі.

“Не відходь далеко, Суелі!”—гукнула мама, відводячи менших дітей у тінь під велику парасольку.

“Гаразд, мамо”,—сказала я і заглибила великі пальці у мокрий пісок.

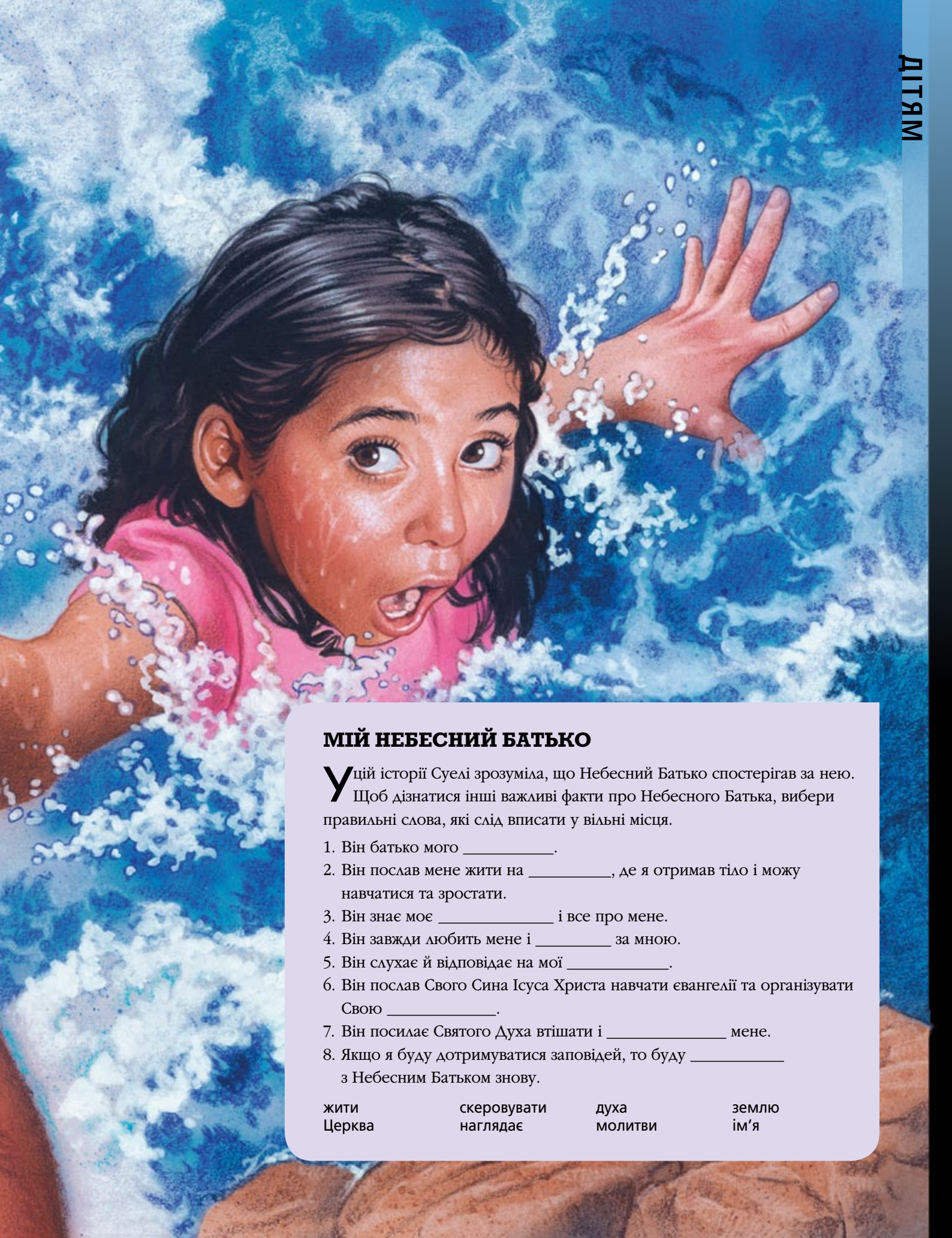
Я шукала мушлі й розглядала маленьких мешканців у заводях уздовж берега. Бовтаючись в одній заводі, я озирнулася, щоб побачити сім’ю. В далечині я побачила парасольки і зрозуміла, що зайшла надто далеко. Я спробувала плисти назад до берега, але

почався приплив. Заводь ставала все глибшою, коли я намагалася виплисти з неї.

Я відчула втому і зрозуміла, що опинилася в небезпеці. Усе, про що я могла думати—просити допомоги в Небесного Батька. Я подумки помолилася. Як тільки я закінчила молитву, чиясь рука схопила мене за руку й витягла в безпечне місце. То був друг мого батька. Я вдячна Небесному Батькові, що Він відповів на мою молитву і простяг Свою руку, пославши людину мені на допомогу.

Коли ми приїхали до моря наступного разу, я була поруч зі своєю сім’єю, так само, як я можу бути поруч з Небесним Батьком у молитві. ■

МІЙ НЕБЕСНИЙ БАТЬКО

У цій історії Суелі зрозуміла, що Небесний Батько спостерігав за нею. Щоб дізнатися інші важливі факти про Небесного Батька, вибери правильні слова, які слід вписати у вільні місця.

1. Він батько мого _____.
2. Він послав мене жити на _____, де я отримав тіло і можу навчатися та зростати.
3. Він знає мое _____ і все про мене.
4. Він завжди любить мене і _____ за мною.
5. Він слухає й відповідає на мої _____.
6. Він послав Свого Сина Ісуса Христа навчати євангелії та організувати Свою _____.
7. Він посилає Святого Духа втішати і _____ мене.
8. Якщо я буду дотримуватися заповідей, то буду _____ з Небесним Батьком знову.

жити
Церква

скеровувати
наглядає

духа
молитви

землю
ім'я

Щаслива Валентина!

Тіна О. з Найробі, Кенія

Річард М. Ромні

Співробітник редакції церковних журналів

У багатьох країнах світу День Валентина— 14 лютого—святкують як день любові. А якщо ваше ім'я Валентина? Чи стає кожен день днем любові?

Саме так про це думає дев'ятирічна Тіна О. з Найробі, Кенія. Усі називають її Тіною, однак її повне ім'я Валентина.

“Мене назвали Валентиною, бо я народилася 14 лютого”,—каже

Валентина любить свою сім'ю. Їй також подобається дізнаватися більше про Ісуса Христа.

вона. І, вірна своєму імені, вона намагається любити кожного. “Коли я охристілася, то взяла на себе ім'я Ісуса Христа,—розповідає дівчинка.— Це означає, що я повинна піклуватися про кожного так само, як піклувався Він”.

Як Тіна перетворює кожен день на день любові? Є багато способів.

“Найперше, що я роблю— молюся,—каже вона.— Я дякую Небесному Батьку за Його Сина, бо я люблю Ісуса Христа. Я дякую Небесному Батьку за свою сім’ю і за те, що храми об’єднують сім’ї, бо я люблю свою сім’ю. Потім я прошу Небесного Батька благословити хворих, бо знаю, Він любить також і хворих людей”.

Сім’я Тіни

Тіна—наймолодша дитина у своїй сім’ї. У неї троє старших братів і дві старші сестри. “Вона допомагає мені, коли мені щось

потрібно,—каже брат Тіни, Джордж.— Як, наприклад, у школі, коли я загублю ручку, вона дає мені одну зі своїх”. Її сестра Бренда розповідає, що Тіна не сердиться, коли хтось виправляє її.

Вдома сім’я Тіни розмовляє як мовою суахілі, так і англійською. Їм подобається проводити домашні вечори. “Ми разом вивчаємо Писання,—каже Тіна.— Ми дізнаємося про Спасителя і по черзі молимося під час сімейної молитви”.

“Я намагаюся бути схожою на Ісуса тим, що виявляю доброту, відвітую церкву і слухаюся батьків”,—каже Тіна. ■

Цікаві факти про Тіну

Улюблена пісня:

“Ми людям світло несемо” (Збірник дитячих гімнів, сс. 92–93).

Улюблена справа:

стрибати на скакалці й учитися готувати

Улюблена страва: яйця

Улюблена тварина: її цуценяtko на ім’я Сандра.

Тіна також любить диких тварин.

“Неподалік від Найробі, столиці нашої країни, є один з найбільших заповідників у Африці,— розповідає Тіна.— Там живе багато тварин різних видів. Я знаю, що Небесний Батько любить тварин. Тварини були важливим етапом Сотворіння на землі. Ісус Христос був Творцем, тож я впевнена, що Він також любить тварин”.

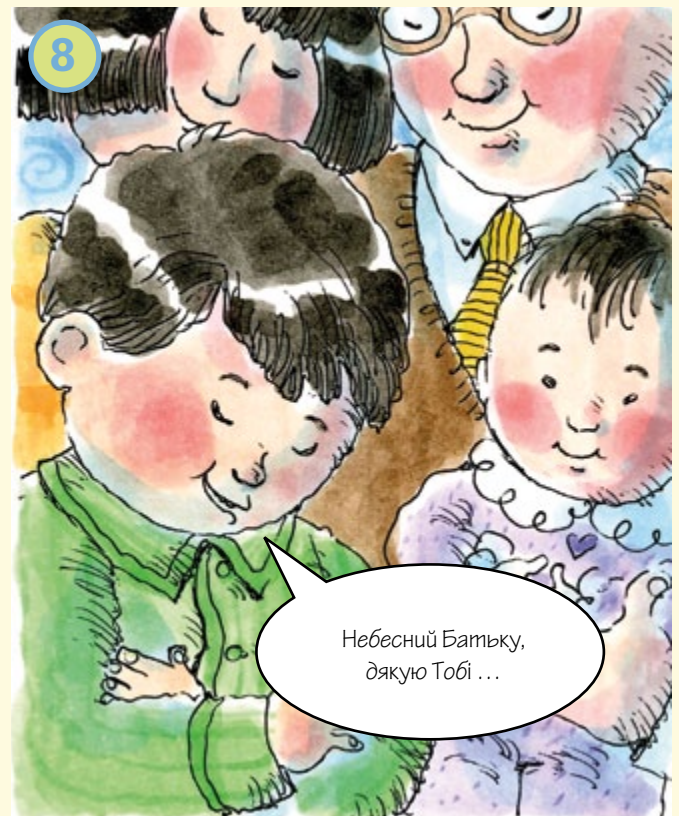
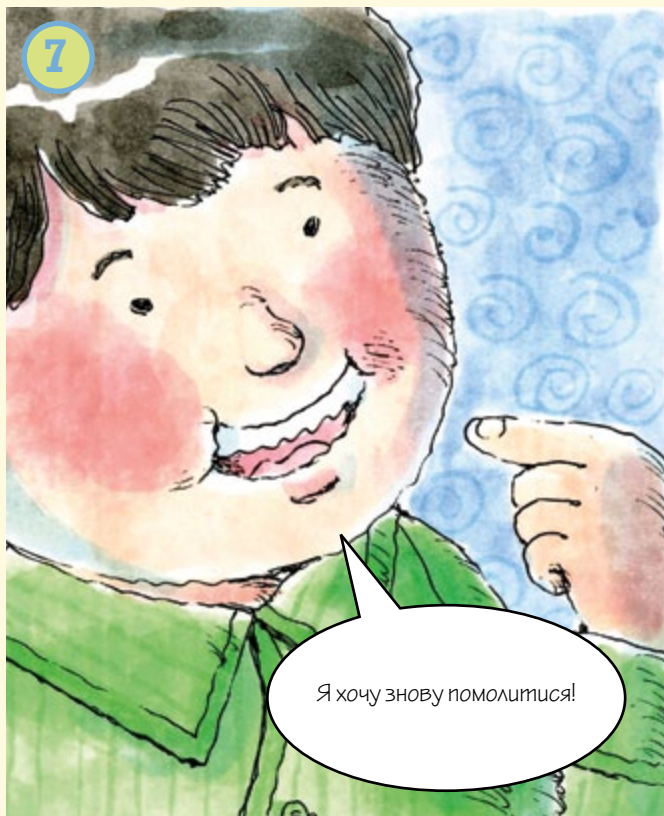
Молитва Небесному Батькові

Чед Е. Фарес

Ґрунтується на справжніх подіях

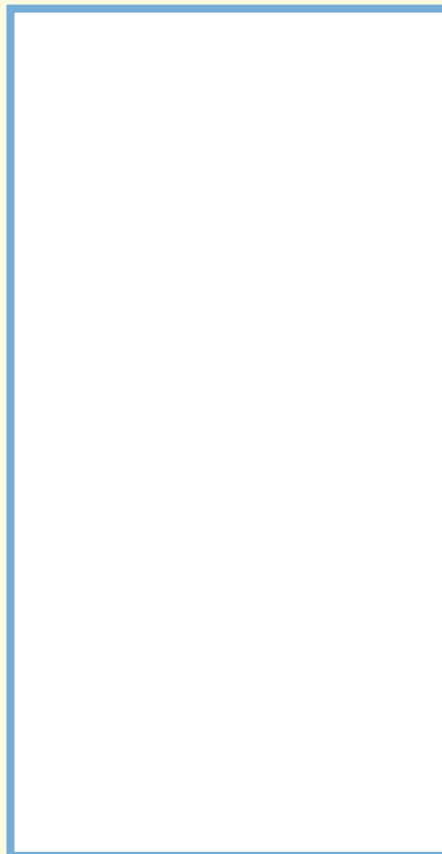
"Моліться в своїх сім'ях Батькові, завжди в Моє ім'я" (3 Нефій 18:21).

БАГАТО БЛАГОСЛОВЕНЬ ВІД НЕБЕСНОГО БАТЬКА

Небесний Батько дає Харукі багато благословень. Чи благословляв Небесний Батько і тебе чимось подібним? Намалюй щасливе обличчя поряд з малюнком внизу, на якому зображено те, чим Небесний Батько тебе благословляв. У порожньому прямокутнику намалюй ще одне благословення, яке приносить тобі радість.

ДОПОМОГА БАТЬКАМ

Називайте по черзі зі своєю дитиною ті благословення, які Небесний Батько дав вам і вашій дитині. Поговоріть з дитиною, чому молитва важлива для вас.

Нефій був благословенний за те, що вибирав правду.

“Отже, якщо ви будете виконувати Його заповіді, Він благословить вас і надасть вам процвітання”

(Мосія 2:22).

Церковні **НОВИНИ**

Щоб дізнатися більше про церковні новини та події, відвідайте сайт news.lds.org.

Відгукнувшись на пророчий заклик, члени Церкви по всьому світу беруть участь у дні служіння.

Мелісса Меррілл

Співробітник редакції церковних журналів

У квітні 2011 року президент Генрі Б. Айрінг, перший радник у Першому Президентстві, оголосив, що підрозділи Церкви по всьому світу будуть запрошені взяти участь у дні служіння на відзначення 75-ї річниці Церковної програми благополуччя.

Це запрошення містилося в офіційному листі Першого Президентства, надісланому до всіх підрозділів. Потім президент Айрінг поділився чотирма принципами, якими, за його словами, він керувався, коли “хотів допомогти у Господній спосіб” і коли інші допомагали йому (див. “Можливості чинити добро”, *Ліягона* та *Ensign*, трав. 2011, с. 22).

Протягом решти місяців 2011 року члени Церкви по всьому світу відгукнулися на цей пророчий заклик, застосовуючи принципи, описані президентом Айрінгом.

Принцип 1: “Усі люди щасливіші й більше поважають себе, коли вони можуть забезпечити себе і свою сім’ю, а потім простягнути руку допомоги, щоб потурбуватися про інших”.

Серед перших колів, які відгукнулися на запрошення Першого Президентства взяти участь у дні служіння, був Девідський Панамський кіл, де для місцевої громади організували “Ярмарок підготовленості”. Під час цього заходу, що відбувся у квітні за підтримки кількох громадських організацій, були проведені семінари та презентації на теми, пов’язані з домашніми запасами, сімейними фінансами, підготовкою до надзвичайних ситуацій та питаннями здоров’я.

“Недостатньо лише самим знати ці принципи,— сказала одна з учасниць дня служіння, Ітцель Вальдес Гонсалес. —Також важливо служити іншим, ділячись ними.

Служіння іншим—це важлива риса послідовників Ісуса Христа,—продовжила вона.—Цей захід став нагодою для членів Церкви вділити свій час і поділитися талантами, щоб благословити нужденних”.

Принцип 2: “Коли ми працюємо разом, служачи нужденним, Господь об’єднає наші серця”.

Члени Церкви з Арушської філії, що у Танзанії, вирішили послужити волонтерами у “Шанга-Хаус” — закладі, де людей з фізичними вадами навчають професійним навичкам і тому, як заробляти на життя собі та своїм сім’ям.

20 серпня 2011 року 35 учасників—дорослі, молодь та діти, члени Церкви, зацікавлені й місіонери—працювали разом з людьми з вадами, виготовляючи різні вироби та прикраси для подальшого продажу. Волонтери також допомогли впоратись з господарськими справами, такими, як прибирання і підмітання.

Перед тим, як попрощатися з групою, координатори “Шанга-Хаус” запросили їх пройти до центрального приміщення, щоб люди, яким вони служили, могли потиснути їм руки і висловити вдячність. “Це була дуже хвилююча подія”,— сказала сестра Сандра Ріделч, яка служить на місії у тій місцевості разом зі своїм чоловіком, старійшиною Річем Ріделчем. Відтоді, коли люди з “Шанга-Хаус” бачать членів Церкви з філії у центрі міста, “вони відразу впізнають нас, вітають помахом руки і зупиняються, щоб поговорити”,—сказала сестра Ріделч.

Пейшенс Рвіза, який під керівництвом провідників священства організував цей проект філії, зазначає, що цей захід був корисним не лише для підопічних “Шанга-Хаус”, але й для тих, хто

здійснював служіння. “Допомагаючи іншим, люди пробудили у своєму серці почуття любові, а ще навчилися у громади того, чого раніше не знали,—сказав він.—Мое свідчення зміцнилося завдяки тому, що я робив і бачив, завдяки спільній роботі членів Церкви і громади”.

Принцип 3: “Залучайте членів своєї сім’ї до цієї роботи, щоб вони, турбуючись про інших, могли навчитися, як турбуватися одне про одного”.

Члени Церкви з Коїмбрського Португальського колу усвідомили, що служіння не є разовою подією. Насправді щороку кіл бере участь у кількох заходах, діючи під егідою програми “Руки допомоги мормонів”. Серед торішніх заходів були прибирання парку та відвідання дітьми з Початкового товариства інших дітей, які жили у притулку для сиріт. Важливо долучати цілі сім’ї до цих та інших заходів, сказала Анабела Джордао Феррейра, яка служить директором зі зв’язків з громадськістю Коїмбрського колу.

“Ми іноді кажемо, що залучаємо до наших проєктів людей віком від 8 місяців до 88 років,—сказала сестра Джордао.—Це цілковита правда. Ми бачимо матерів з немовлятами та дідусів, яким важко пересуватися, але в них також є міцне свідчення і прагнення служити Господу”.

Принцип 4: “Господь посилає Святого Духа, щоб ми, як і тоді, коли шукаємо істину, могли, турбуючись про бідних, “шукати і знайти”.

Коли Майклу Хетчу, який служить у вищій раді Фармінгтонського колу в Нью-Мексико, було доручено організувати у колі день служіння у відповідь на заклик президента Айрінга, він розмірковував, де їм знайти ідеї для служіння бідним у їхній місцевості. Він зустрівся з членами очолюваного ним комітету, вони порадилися і разом з іншими провідниками колу попросили членів Церкви з колу поділитися своїми думками щодо потреб громади.

Роберта Роджерс знала про конкретні потреби кількох організацій у їхній місцевості, зокрема лікарні, де вона працює фахівцем зі зв’язків з громадськістю. Хоча зазвичай акції, під час яких людей просять жертвувати речі, що вже були у вжитку—штани, сорочки, взуття та верхній одяг,—є корисними, все ж багато благодійних організацій мали потребу у нових речах, таких як шкарпетки, спідня білизна та піжами. Сестра Роджерс запропонувала колу організувати акцію зі збирання таких речей.

15 жовтня члени Церкви з колу почепили на дверні ручки домів у навколишній місцевості 1000 картонних табличок з поясненням проєкту, запрошенням до участі в ньому і переліком необхідних речей. Через тиждень члени Церкви повернулися, щоб зібрати пожертвовані речі, а потім привезли їх до центру колу для сортування і розподілу між 10 місцевими благодійними організаціями.

“Завдяки таким спільним зусиллям вдалося задовольнити нагальні потреби громади,—сказала сестра Роджерс.—Це служіння було дещо незвичайним, і воно допомогло людям. Оскільки не вимагалось багато жертвувати, одна сім’я могла витратити кілька доларів і реально комусь допомогти”. ■

У відповідь на заклик Першого Президентства члени Церкви по всьому світу планували і брали участь у служінні своїм громадам.

Міжнародний конкурс мистецтв закликає молодь ділитися сьайвом талантів

В Ученні і Завітах 115:4–6, Господь запрошує всіх членів Своєї Церкви діяти, закликаючи їх “устаньте і сьайте повсюди”, щоб їхнє “світло могло бути прапором для народів”. Він просить їх об’єднатися, аби підтримувати одне одного і стати “притулк[ом] від бурі”.

У відповідь на цей заклик, Музей церковної історії запрошує молодь Церкви віком від 13 до 18 років взяти участь в організованому музеєм першому Міжнародному молодіжному конкурсі мистецтв. Протягом кількох років музей проводив міжнародний конкурс мистецтв для дорослих членів Церкви, але зараз, завдяки цьому новому конкурсу, подібна можливість з’являється і у молоді.

Молодь закликають створювати витвори мистецтва, які б відображали їхнє розуміння заклику Господа “устати і сьяти повсюди”. Музей розпочне

приймати їх з понеділка, 2 січня 2012 р.

“Якими б недосконалими не здавалися нашій молоді їхні творчі здібності, чудово, коли щось нескладне, наприклад, малюнок, фотографія чи скульптура можуть зворушити серця інших людей і стати для них могутнім джерелом духовної сили,—сказала Енджела Еймс, помічник куратора музею з питань освіти.—Коли молодь застосовує свої творчі здібності для того, щоб духовно напучувати і надихати інших, вона також відчує натхнення”.

Усі витвори мистецтва, що подаються на конкурс, мають бути створені після 1 січня 2009 року. Учасники можуть подавати свої роботи онлайн до п’ятниці, 1 червня 2012 р. Кожен з митців може подати на конкурс один витвір мистецтва. Інформація щодо того, як подавати витвори, та настанови містяться на

сайті lds.org/youthartcomp.

На конкурс приймаються витвори мистецтва всіх стилів, виготовлені з будь-яких матеріалів: малюнки, графіка, фото, скульптури, вироби з металу, текстилю, прикраси, гончарні вироби тощо. Відповідно до правил і умов конкурсу “у витворах мистецтва можуть бути зображені культурні та художні традиції всього світу. Приймаються витвори як із символічним контекстом, так і ті, що являють собою буквальну художню інтерпретацію”.

Невдовзі на сайті конкурсу в рубриці “Ваш творчий процес” буде розміщене інтерактивне відео. Юні митці можуть переглядати його, якщо їм знадобиться допомога у пошуку ідеї або прийнятті рішення щодо способу втілення свого задуму.

По завершенні двох етапів конкурсу, численне журі обере переможців і їх попросять надіслати оригінал свого витвору до музею. Їхні роботи демонструватимуться на виставці, що триватиме з 16 листопада 2012 р. до 17 червня 2013 р.

Близько 20 з представлених на виставці витворів мистецтва будуть відзначені почесними нагородами, а три будуть відзначені нагородою “Вибір відвідувачів”, яку присудять незадовго до завершення виставки. ■

**Молодь
Церкви віком
від 13 до 18
років запро-
шують пода-
вати витвори
мистецтва
на перший
молодіжний
мистецький
конкурс.**

Оповідання з Книги Мормона оживають в оновлених відео

Події, описані у Книзі Мормона, оживають в оновлених відео *Оповідання з Книги Мормона*, які зараз доступні кантонійською, англійською, французькою, німецькою, італійською, японською, корейською, мандаринською, португальською, російською та іспанською мовами на сайті LDS.org у розділі “Історії з Писань”.

Раніше ці зображення були представлені онлайн у вигляді слайд-презентацій. Зараз вони

отримали тривимірний вигляд завдяки техніці, що називається паралаксною анімацією. Фігури було вирізано й вони рухаються на тлі канви, а панорамування, розмивання контурів та зміна масштабів зображення роблять перегляд більш цікавим.

Відео також супроводжуються звуковими ефектами та містять фонограму оригіналу.

“Навчаючи євангельським істинам, ці історії з Писань допоможуть посадити насіння свідчення у серця дітей та інших людей, які переглядають ці відео,—сказав Brent

Мейсінджер, керівник проекту підрозділу координації Писань відділу навчальних матеріалів Церкви.—Ці відео сприятимуть набуттю глядачами певного навчального досвіду, що заохочуватиме їх до регулярного спілкування з Писаннями, і набудуть навичок, завдяки яким підготуються до подальшого вивчення Писань”.

Оновлені відео—це понад три години відеоматеріалів, розділених на 54 епізоди, починаючи з “Як ми отримали Книгу Мормона” (Розділ 1) до “Обіцяння Книги Мормона” (Розділ 54).

Відео містять ілюстрації, створені Джеррі Томпсоном та Робертом Т. Барреттом. Починаючи з 1989 року, їхні малюнки протягом майже десятиліття регулярно з’являлися у журналах *Друг* та *Ліягона*, а потім у 1997 році були надруковані разом у книзі *Оповідання з Книги Мормона*.

Глядачі також можуть переглядати ці відео на iTunes, як подкасти, та на YouTube і Roku, як відеокліпи. Сім’ї можуть дивитися програму “Історії з Писань” на Mormon Channel, в якій діти та ведучий читають ці оповідання, обговорюють їх, співають пісні та діляться свідченнями про уроки з Писань.

Крім того, нещодавно було здійснено анімацію відео *Історії Нового Завіту* 11 мовами. Їх також можна переглянути на сторінці LDS scriptures, iTunes та Mormon Channel на YouTube. ■

Читаючи, я відчуваю Дух

Я вдячний за всі докладені зусилля зі створення журналу *Ліягона* і відчуваю Дух, коли читаю його. Нещодавно я вивчав і обмірковував послання президента Дітера Ф. Ухтдорфа “Очікування на дорозі до Дамаску” (*Ліягона*, трав. 2011, с. 70). Ця та інші статті у журналі допомогли мені стати кращим і дізнатися, як позбутися своїх слабкостей.

Старійшина Імїнед Едуард Ашаба, Південно-Африканська Дурбанська місія

Послання від Бога

У *Ліягоні* я знаходжу послання від Бога, передані через Його слуг, живих пророків і апостолів. Ті, хто прагне духовного проводу, швидко дізнаються про це, коли вивчатимуть журнал зі ширим серцем.

Мануель де Арайю Фернандес, Мозамбік

Я завжди знаходжу відповіді

Ліягона зміцнює моє свідчення про те, що Небесний Батько та Ісус Христос люблять кожного з нас і піклуються про нас. Я кожного місяця з радістю читаю журнал, оскільки завжди знаходжу в ньому відповіді на свої молитви. Я вдячна за можливість отримувати Господні слова у цей спосіб.

Карлота А. Босотрос, Філіппіни

Будь ласка, надсилайте свої відгуки або пропозиції на адресу: liahona@ldschurch.org. Листи можуть бути відредаговані для більш стислого і ясного подання інформації. ■

Святі вперше слухають генеральну конференцію грузинською мовою

9 жовтня 2011 року 35 святих зібралися разом подивитися генеральну конференцію і вперше почути її своєю рідною грузинською мовою. Близько 50-ти активних членів Церкви у цій країні до жовтня мали можливість слухати конференцію на вибір російською, вірменською чи англійською мовами. Однак серед присутніх було багато тих, хто говорив лише грузинською, тому здійснення перекладу цією мовою стало визначною подією.

“Я була дуже рада почути як Президент Томас С. Монсон звертається до нас грузинською мовою,—сказала Лела Цнобіладзе.—Конференція сприймається набагато краще, коли чуєш її рідною мовою”.

Церква реагує на руйнування, спричинені тайфунами на Філіппінах

Після того, як наприкінці вересня майже 200000 людей на Філіппінах постраждали від наслідків тайфунів Несат та Нелджі, територіальний відділ Церкви з питань благополуччя

одразу відреагував на ситуацію і надіслав 600 мішків рису, які доставили в провінцію Пампанга. Партнер Церкви—неурядова організація “Соціальний центр Пампанги” єпархії архієпископа міста Сан-Фернандо у Пампанзі, здійснила розподіл пожегтованого рису.

Волонтери католицької церкви та святі останніх днів працювали пліч-о-пліч, розфасовуючи пожегтований рис і розподіляючи його у 352 постраждалих селах Пампанги.

Африканські члени Церкви беруть участь у п'ятому дні служіння

Вже п'ятий рік поспіль члени Церкви в Африці беруть участь у всеафриканському дні “Руки допомоги мормонів”—спільному проєкті Африканської Південно-Східної і Африканської Західної територій. Щороку протягом одного дня члени Церкви у цих територіях виконують різноманітне служіння у тій місцевості, де вони проживають. Цьогорічний захід проводився 20 серпня 2011 р.; розповіді про деякі з проєктів можна прочитати на сайті news.lds.org. ■

Святі в Лагосі, Нігерія, беруть участь у всеафриканському дні “Руки допомоги” 20 серпня 2011 р.

ФОТО ІБЕРА ЕВАНГСА

ФОТОГРАФІЯ КРЕЙГА Т. ОЛСОНА

Старійшина Баллард, старійшина Дженсен відвідують членів Церкви у Мексиці

Протягом вихідних днів 10–11 вересня 2011 р. старійшина М. Расселл Баллард, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, і старійшина Джей Е. Дженсен, з президентства сімдесятників, зустрічалися з членами Церкви та місіонерами у Куернаваці, Мексика. Старійшина Баллард попросив членів Церкви закарбувати євангелію у серцях народу Мексики через набуття ними духовного досвіду. “Багато людей сприймають євангелію розумом, без духовного сприйняття,—сказав він.—Нашим членам Церкви необхідне глибоке духовне навернення, щоб їхні серця відчули те, з чим вони погодилися у своєму розумі”.

Старійшина Оукс і старійшина Андерсен відвідують Перу та Болівію

У серпні 2011 р. старійшина Даллін Х. Оукс і старійшина Ніл Л. Андерсен, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, відвідали

ІДЕЇ ДЛЯ ДОМАШНЬОГО СІМЕЙНОГО ВЕЧОРА

У цьому номері є статті та вправи, якими можна скористатися на домашньому сімейному вечорі. Далі подано кілька прикладів.

південноамериканські країни Болівію та Перу. У посланнях старійшини Андерсена йшлося про те, що по всьому світу перед людьми постав виклик вибору між добром і злом. “Мені, так само як і вам, важко приймати рішення, що стосуються цього смертного життя,—сказав він.—Ми знаходимося тут, щоб навчитися жити з вірою”.

Старійшина Беднар виконує доручення в Європі

Протягом першої частини вересня старійшина Девід А. Беднар, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, зустрівся зі святими в Англії, Німеччині (де майже 40 років тому він служив на місії повного дня) та Данії. У кожному місці старійшина Беднар навчав ученням Христа і наголошував на силі Спокути. Він також продовжував навчати про принцип моральної свободи вибору та наш особистий обов’язок діяти. “Моральна свобода вибору—це сила і спроможність незалежно діяти,—сказав він.—Коли ми діємо належним чином і згідно з вченнями Ісуса Христа, сама наша природа змінюється завдяки Його Спокуті та силою Святого Духа”.

Докладніше про ці історії дізнайтеся на сайті news.lds.org. В якості ключових слів введіть *прізвище генерального авторитета та назву місця, яке він відвідав*. ■

“Учення про Батька”, с. 20: На початку попросіть членів сім’ї розповісти, що вони знають про Небесного Батька. Обговоріть цю статтю, наводячи стислий підсумок принципів, виділених у кожному розділі, які допоможуть краще зрозуміти, ким є Бог Батько. На завершення свідчіть про любов Небесного Батька і Його Сина, Ісуса Христа.

“Це ваша робота”, с. 42: Спочатку прочитайте вертикальний напис “Що я можу зробити?” і виберіть одну з ідей, які допоможуть вашій сім’ї долучитися до сімейно-історичної та храмової роботи (див. також lds.org/familyhistoryyouth). Прочитайте цю статтю зі своєю сім’єю під час домашнього сімейного вечора і потім запитайте, які благословення сестра Бек обіцяла тим, хто бере участь у цій важливій роботі. Втільте заплановану вами ідею і сплануйте продовження роботи над цим проектом протягом наступних тижнів.

“Легідні милості Господа”, с. 48: Прочитайте історію про молоду сім’ю, яка отримала особливу різдвяну листівку та історію про провідника священства, який вивчив напам’ять імена молоді у своєму

колі. Попросіть членів сім’ї подумати про легідні милості, які виявив до них Господь. Наприклад, запитайте: “Що таке легідні милості? Хто отримує легідні милості? Як ви можете виявити вдячність за легідні милості, отримані вами?” Потім ви можете розповісти, які відповіді на запитання з цієї статті дає старійшина Беднар.

“Вимкнено”, с. 61: Прочитайте, що роблять ці діти та їхні сім’ї, щоб користуватися медіа у розумних межах. Ви можете обговорити, як у вашій сім’ї дотримуються розумного балансу між телебаченням, комп’ютером та іншим “часом, проведеним за екраном”. На жовтневій генеральній конференції 2011 р. старійшина Ян С. Ардерн, сімдесятник, говорив про мудре користування різними технологіями: “Якими б гарними не були ці можливості, ми не можемо дозволити їм витіснити собою те, що є найважливішим” (“Час, щоб підготуватися” *Ліягона та Ensign*, лист. 2011, с. 32). Поставте перед собою цілі, подібні до тих, що описані у цій статті, щоб зробити свій дім місцем, де може перебувати Дух. ■

Недільні уроки для вечора понеділка

Я дуже хотіла, щоб кожного тижня на домашньому сімейному вечорі у нас був ефективний урок, але мені завжди було важко знаходити тему уроку і готуватися до нього.

Одного понеділка мене вразила думка, що я забула підготувати урок. Але тоді я усвідомила непомітно на перший погляд благословення від служіння вчителем у Початковому товаристві. Мене нещодавно покликали навчати п’ятирічних малят і напередодні я якраз проводила для них урок. Я вирішила скористатися на домашньому сімейному вечорі скороченим (і адаптованим до відповідного віку) варіантом уроку, який проводила у неділю. У той вечір понеділка ми говорили про слухняність і я переповіла три історії, якими ділилася напередодні з дітьми у Початковому товаристві.

Адаптація мого уроку в Початковому товаристві до потреб моєї сім’ї стала для мене прекрасним способом досягнення моєї мети—щоб кожного тижня у нас на домашньому сімейному вечорі був добре підготовлений і ефективний урок. ■

Крістіна Шервуд, Аризона, США

НАСЛІДУВАТИ І ШАНУВАТИ НАШИХ НЕБЕСНИХ БАТЬКІВ

Скотт Ван Кемпен

Співробітник редакції церковних журналів

Колишній сімдесятник старійшина Дуглас Л. Каллістер навчав, що євангелія Ісуса Христа є євангелією наслідування.

“Одна з цілей нашого земного випробування—стати якомога більше схожими [на своїх небесних батьків], щоб впевнено почувати себе у їхній присутності”. Ми наслідуємо їх, коли намагаємося думати, розмовляти, діяти і навіть виглядати, як Вони (див. Алама 5:14)¹.

Я—графічний дизайнер, і мені доводиться працювати в багатьох стилях, оскільки замовники бувають різними. Я помітив, що мені допомагає наявність взірця. Навіть коли клієнт дуже детально пояснює своє замовлення і чого він очікує, я помітив, що мені дуже допомагає під час роботи наявність перед очима зображення. Цей взірець—навіть якщо він лише уявний—нагадує мені про мету і не дає збитися зі шляху.

Так само і в нашому земному житті. Щоб передати інформацію або навчити якогось поняття, самих лише настанов буває недостатньо. Нам може знадобитися малюнок або модель для нашого внутрішнього зору. Це допоможе нам дотримуватися небесного порядку. І тоді, якщо ми вважаємо себе Божими дітьми, які бажають повернутися до Нього, ми більш схильні наслідувати Його у своєму житті й намагатися здобути якості, притаманні Йому².

Насправді Небесний Батько дав Свого Єдинонародженого Сина за істинний взірець того, як наслідувати Батька. Під час земного служіння Спасителя Він виконував волю Батька, присвятивши Свій час тому,

щоб допомагати іншим. Подібним чином, коли ми наслідуємо Батька і Його Сина, то застосовуємо свої дари, таланти і розум,

щоб щедро служити. Коли ми служимо, то шануємо нашого Батька і Він шанує нас, закликаючи взяти участь у розбудові Його царства.

Так само, як і в графічному дизайні, іноді в житті візуальні, відчутні на дотик взірці замінюють уявні. Ми часто навчаємося на прикладі служіння інших. Я все ще пам'ятаю, що коли вперше був виконавчим секретарем приходу, то не міг повністю заповнити розклад співбесід єпископа. Однак єпископ нагадав мені, що Господь

контролює процес і Він знає, кому необхідно того дня зустрітися з єпископом—навіть якщо ми цього не знали. І завжди було так, що кожного разу, коли виникала ця “проблема”, був телефонний дзвінок або хтось зупинявся, щоб запитати, чи є у єпископа вільна хвилинка. І завдяки його натхненному провідництву, він, звичайно ж, мав її.

Крім того, що я мав за взірець провідників, я був благословенний батьками, які були прикладом доброти, працелюбства, підтримки, чесності і праведності. Їхній приклад був для мене взірцем, який я також міг наслідувати, і це було для мене зв'язком між наслідуванням Бога і шанобливим ставленням до батька і матері. Праведний приклад наших земних батьків—це складова взірця нашого Небесного Батька, і шанобливо ставлячись до них, ми навчаємося тих якостей, без яких не зможемо знову жити з нашим Небесним Батьком. А коли ми стаємо праведним взірцем для наслідування для своїх дітей, то продовжуємо втілювати Його план і завершувати Його взірець батьківства, повернувшись до Нього не на самоті, а з нашими вічними сім'ями. ■

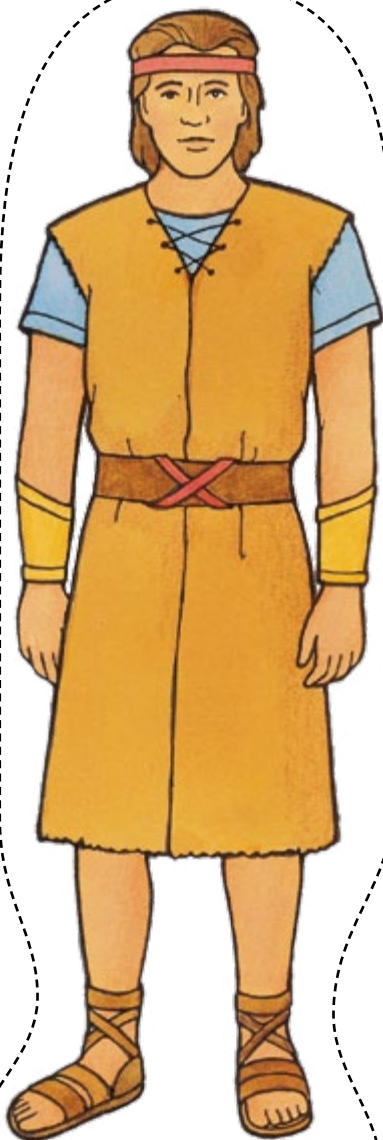
ПОСИЛАННЯ

1. Див. Дуглас Л. Каллістер, “Наш досконалий небесний дім”, *Ліягона*, черв. 2009, с. 27; *Ensign*, June 2009, 55.
2. Див. Sherrie Johnson, “Instilling a Righteous Image,” *Tambuli*, June 1984, 10; *Ensign*, July 1983, 21

Оскільки наявність взірця перед нашим внутрішнім зором допомагає дотримуватися в житті небесного порядку, Небесний Батько дав Свого Сина, Який є істинним взірцем того, як наслідувати Батька.

Щого року в багатьох номерах *Лягони* будуть міститися фігурки персонажів з Книги Мормона. Щоб вони були достатньо міцними і ними було легко користуватися, виріжте фігурки, і приклейте або прикріпіть клейкою стрічкою до картону, цупкого паперу, невеличких паперових мішечків або паличок. Зберігайте кожен набір у конверті або мішечку разом і зробіть напис, що вкаже, де в Писаннях шукати історію, яка відповідає цим фігуркам.

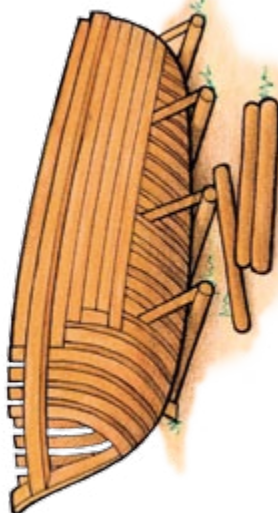
Нефій

Небесний Батько заповідає
Нефію будувати корабель

1 Нефій 17

Ламан і Лемуїл

“Ми віримо в Бога,
Вічного Батька,
і в Його Сина
Ісуса Христа, і в
Святого Духа”.

Уложення віри 1:1

UKRAINIAN

4 02104 82192 3

10482 Feb 12